

ΣΥΛΛΟΓΟΣ
ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ
Ο ΓΕΩΡΓΑΚΗΣ ΟΛΥΜΠΙΟΣ

1908
1929-1977
2005

Ένας αιώνας
Προσφοράς

Κωδικός έντυπου 7292
Γ.Γ.Ε.Ε.-Υπ. Τύπου & Πληροφοριών

ΕΠΗΜΕΡΙΑΣ
Ε.Κ.Δ.Θ.
Θεσσαλονίκης
ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

ΠΑΡΗΦΟΡΩΝ
ΤΕΛΟΣ
Κ.Τ.Θ. 21
Αρ.Αδείας 1
EXT.

ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ
ΔΩΡΕΑΝ

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ
1908

Γ. Σχολαρίου 3 - 54644 Θεσσαλονίκη - Τηλ. & Fax 2310.812666 - e-mail: sylvivthe@otenet.gr

Ο Λόγος του Συλλόγου Δια Λόγου

Ένας ενημερωτικός διμηνιαίος γραπτός Λόγος
για τις δραστηριότητες του Συλλόγου Λιβαδιωτών Θεσσαλονίκης
και ένα Ελεύθερο Βήμα για τις σκέψεις, γνώμες και απόψεις των μελών & των φίλων του

Τεύχος αρ. 5 Μάϊος-Ιούνιος 2005

Συντάσσεται, εκδίδεται και διανέμεται από τον Σύλλογο Λιβαδιωτών Θεσσαλονίκης "Ο Γεωργάκης Ολύμπιος"
Εκδότης: Σύλλογος Λιβαδιωτών Θεσσαλονίκης "Ο Γεωργάκης Ολύμπιος" - Ιδιοκτήτης: Γ. Συνεφάκης (και ο εκάστοτε Πρόεδρος του Συλλόγου Λιβαδιωτών Θεσσαλονίκης)
Σύλλογος Λιβαδιωτών Θεσσαλονίκης "Ο Γεωργάκης Ολύμπιος" - Γ. Σχολαρίου 3 - 54644 Θεσσαλονίκη / Τηλ. & Fax 2310.812666 / e-mail: sylvivthe@otenet.gr

Η παράνομη κατεδάφιση
της τοξωτής κιονοστοιχίας της Αγίας Τριάδας
(πρω & τελευταία σελίδα)

ΟΙ 5 ΠΡΩΤΟΙ 'ΛΟΓΟΙ'
ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΔΥΣΚΟΛΟΙ!

Ο 'ΛΟΓΟΣ' ΜΑΣ ΕΙΝΑΙ
Ο ΔΙΑΛΟΓΟΣ ΜΑΣ!

Νάτος λοιπόν και ο 5ος Λόγος μας. Ένας Λόγος, που βγήκε με περισσότερο μόχθο και κόπο αυτή τη φορά, μια που η ύλη του είναι έρμαιο της έμπνευσης της συντακτικής του ομάδας και των αιφνιδίων εξάρσεων των σκληροκοιδιών της αποφύσεων. Ένας Λόγος 5, ετεροχρονισμένος λοιπόν, που έρχεται να καταδείξει για μία ακόμη φορά πως η θεωρία 'της ενός ανδρός εφημερίδας', δεν είναι δυνατόν να λειτουργεί αιωνίως θετικά, μια που υπόκειται στους νόμους του τυχαίου, του απρόβλεπτου και της συγκυρίας.

Ο Λόγος 5 ήθελε και έπρεπε να βγει πριν το Πάσχα, για να ευχηθεί σε όλους μας 'Χρόνια Πολλά και Καλή Ανάσταση'. Η ζωή τα έφερε έτσι, ώστε τις ευχές αυτές να τις διαβάζουμε μετά το Πάσχα και επομένως ισχύουν πλέον μόνο ως προς το 1ο σκέλος τους, το 'Χρόνια Πολλά'. Έχουν φυσικά την ίδια θερμή και ολοψυχία, αλλά δεν έχουν τον αυθορμητισμό του σωστού χρονισμού, του timing όπως λέγεται νεοελληνιστί.

Ο Λόγος 5 λοιπόν (με μεγαλύτερο μέγεθος γραμματοσειράς κατόπιν απαιτήσεως πολλών αναγνωστών - αχ αυτή η πρεσβυωπία), έρχεται με την έκδοσή του να πακτώσει πλέον μία προσπάθεια που ξεκίνησε τον Αύγουστο-Σεπτέμβριο του 2004, λίγο από τύχη, λίγο από πείσμα, αλλά και με πολύ κέφι. Συνεχίστηκε κατόπιν ως επιλογή έντυπου περιοδικού λόγου, αφαιρώντας τον χαρακτήρα του απλού ενημερωτικού δελτίου, με σκέτο κέφι και πείσμα, χωρίς αναφορές πλέον στην τύχη. Προχώρησε με την ίδια διάθεση, αυγάτισε τις σελίδες του και τις θεματικές του, προσέθεσε επικαιρότητα και χιούμορ, έκανε πιο έντονες τις κοινωνικές του παρεμβάσεις, με αντισυμβατικό αλλά πάντα ευγενή τρόπο και ταρακούνησε λίγο έως πολύ τοπικά και υπερτοπικά λιμνάζοντα ύδατα, καθώς και οκνηρούς και ραχατλίδικούς ρυθμούς και αντιλήψεις περί τα κοινά.

Και τώρα, Έρχεται ο 5ος Λόγος να ολοκληρώσει, με το πείσμα του, μία τυπική ως προς την Γενική Γραμματεία Επικοινωνίας και Ενημέρωσης του Υπουργείου Τύπου διαδικασία, αποδεικνύοντας ότι είναι όντως περιοδικό και όχι περιστασιακό έντυπο (με την έκδοση του 5ου τεύχους, η έγκριση κυκλοφορίας ως προς τα οφέλη της πάμφθηνης διανομής, από 2μηνη γίνεται ετήσια). Από εδώ και στο εξής, ο 'Λόγος' μας έχει όλα τα εχέγγυα να συνεχίσει ακάθεκτος. Και τα έχει γιατί έχει ανθρώπους, ιδέες, μεράκι, κέφι, νεολαία που μπορεί να δραστηριοποιηθεί (βλέπε και νέα σύνθεση του Δ.Σ. μας) και όλους εμάς, μέλη και φίλους του Συλλόγου μας που τον αγαπήσαμε και τον αγαπάμε.

Το μόνο που μένει τώρα, είναι να κρατάμε σε εγρήγορση τα εκδοτικο-συντακτικά ανατακλαστικά μας, να ξύνουμε διαρκώς τα μολύβια και τις πέννες μας, να συντονίζουμε την συγγραφική μας διάθεση, καθώς επίσης και να δίνουμε ένα χεράκι στο να συντηρούμε οικονομικά και να βελτιώνουμε ποιοτικά την εφημερίδα μας. Πράγματα σχετικά εύκολα, αν αναλογιστεί κανείς τις μεγάλες δυνατότητες του Συλλόγου μας σε ανθρώπινο δυναμικό.

Προχωράμε λοιπόν όλοι μαζί, μια που απ' ό,τι εισπράττει σε απόψεις η συντακτική ομάδα, ο 'Λόγος' μας άρχισε να γίνεται απαραίτητος σε πολλούς και ήδη εμφανίζονται τα πρώτα στερητικά σύνδρομα από την καθυστέρησή του σε αρκετούς αναγνώστες μας.

ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ ΣΕ ΟΛΕΣ ΚΑΙ ΟΛΟΥΣ ΜΑΣ

Σ.Σ. Δυστυχώς οι εξελίξεις μας προλαβαίνουν. Κατόπιν εντολής του Δεσπότη και κατά παράβαση όλων των νόμων και κανονισμών (ΦΕΚ 890/15.7.2002) που διέπουν τα ιστορικά κτίρια, κατεδάφισαν την τοξωτή κιονοστοιχία της Αγίας Τριάδας (βλέπε προτελευταία & τελευταία σελίδα)

ΜΑΪΟΣ

ΕΤΟΣ 2005

ΜΗΝΑΣ 5 ΕΒΔ. 20

ΑΝΑΤΟΛΗ ΗΛΙΟΥ 5.15

ΔΥΣΗ ΗΛΙΟΥ 7.28

ΣΕΛΗΝΗ 8 ΗΜΕΡΩΝ

15

ΚΥΡΙΑΚΗ

SUNDAY 135 - 230 MAY

† ΜΥΡΟΦΩΡΩΝ, Αχλλίου Λαρίσης, Παχωμίου

ΚΥΡΙΑΚή 15 ΜΑΪΟΥ 2005 : ΕΚΛΟΓΟ-ΑΠΟΛΟΓΙΣΤΙΚή ΓΕΝΙΚή ΣΥΝέΛΕΥΣΗ 2005 ΤΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ ΣΤΙΣ ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΕΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Την Κυριακή 15 Μαΐου 2005, έλαβε χώρα η ανά 2ετία εκλογο-απολογιστική Γενική Συνέλευση του Συλλόγου μας, για τον έλεγχο πεπραγμένων του παλαιού Δ.Σ. και την ανάδειξη του νέου για την περίοδο 2005-2007. Η γενική συνέλευση ενέκρινε ομοφώνως τις δραστηριότητες και γενικότερα την όλη πολυθεματική διαχείριση, μορφωτική, κοινωνική, πολιτιστική και οικονομική του απερχομένου Διοικητικού Συμβουλίου. Κατόπιν, τα μέλη ψήφισαν και εξέλεξαν τα νέα μέλη του Δ.Σ., τα οποία με βάση τον αριθμό της σταυροδότησης τους από το σώμα, είναι τα εξής :

Σειρά	Όνοματεπώνυμο	Ψήφοι
1	Άννα Γαζέτη	87
2	Εύη Παπαδάμ	86
3	Κώστας Μουσένας	84
4	Γιώργος Συνεφάκης	84
5	Ελένη Σταμούλη-Πεζή	78
6	Μαίρη Μπόλη-Γαλλή	65
7	Δημήτρης Καρανίκας	60

Ο "ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ"
ΕΥΧΕΤΑΙ ΣΤΟ ΝέΟ Δ.Σ.
ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΟΤΗΤΑ ΚΑΙ
ΚΑλή ΔΥΝΑΜΗ ΣΤΟ ΈΡΓΟ ΤΟΥ

ΕΞΕΛΕΓΤΗ ΤΟ ΝέΟ Δ.Σ.
ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ
ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΕΤΙΑ 2005-2007

Στην 1η συνεδρίαση του νέου Δ.Σ. με προεδρεύουσα την πλειοψηφήσασα Άννα Γαζέτη, μετά από τις σχετικές ψηφοφορίες, η σύνθεση του Διοικητικού Συμβουλίου, έχει ως εξής :

Πρόεδρος	Γιώργος Συνεφάκης	Υπεύθυνος πολιτιστικών, μορφωτικών θεμάτων & εφημερίδας
Αντιπρόεδρος	Δημήτρης Καρανίκας	Υπεύθυνος πολιτιστικών, μορφωτικών & αθλητικών θεμάτων
Γεν. Γραμματέας	Εύη Παπαδάμ	Υπεύθυνη νεολαίας & μεγάλου χορευτικού
Ταμίας	Κώστας Μουσένας	Υπεύθυνος λέσχης και δραστηριοτήτων
Μέλος	Άννα Γαζέτη	Ειδική Γραμματέας & Υπεύθυνη νεολαίας
Μέλος	Μαίρη Μπόλη-Γαλλή	Υπεύθυνη γυναικών και μικρών χορευτικών
Μέλος	Ελένη Σταμούλη-Πεζή	Υπεύθυνη κοινωνικών θεμάτων & νεολαίας

Τα μέλη του νέου Διοικητικού Συμβουλίου,
ευχαριστούν θερμά όσους και όσες τα ψήφισαν,
καθώς και όσες και όσους δεν τα ψήφισαν.
Ελπίζουν δε να φανούν αντάξια της εμπιστοσύνης τους.
Ευχαριστούν επίσης θερμά όλα τα μέλη του απερχομένου Δ.Σ.

Στις 15 Μαΐου 2005, έγιναν οι εκλογές για την ανάδειξη του νέου Συμβουλίου, το οποίο θα διοικήσει τον Σύλλογό μας κατά την 2ετία 2005-2007. Οι εκλογές είχαν προγραμματισθεί για τις 10 Απριλίου, αλλά μετετέθησαν λόγω ανωτέρας βίας κάποιων απερχομένων μελών, καθώς και της μεσολάβησης των εορτών του Πάσχα. Τα αποτελέσματα της 'ψηφοφορίας' είναι γνωστά πλέον (δημοσιεύονται στην 1^η σελίδα) και επομένως έχει διασφαλισθεί, έστω και την τελευταία στιγμή, η διοικητική συνέχεια του Συλλόγου, τουλάχιστον για τα επόμενα 2 χρόνια.

Εκείνο που παρουσιάζει ενδιαφέρον όμως, είναι τόσο η διαδικασία που ακολουθήθηκε, όσο και οι γόνιμες συζητήσεις που αναπτύχθηκαν, πριν από την τελική κατάληξη στην κάλπη.

Κατ' αρχήν, κάποια στατιστικά στοιχεία απολογιστικού περιεχομένου :

Γενικά στοιχεία	Αριθμός	Ποσοστά %		
		Επί συνόλου	Ψηφοφόρων	Παρόντων
Εγγεγραμμένα μέλη	481	100	-	-
Ταμειακώς τακτοποιημένα (2004 - δικαίωμα ψήφου)	166	34,51	100	-
Παρουσία στην Γ.Σ.	121	25,16	72,89	100
Ψηφίσαντες	99	20,58	59,64	81,82

Είναι άκρως ενθαρρυντικό πως ο Σύλλογός μας, έχει ενεργοποιημένο πάνω από το 1/3 (το 34,51%) των μελών του. Είναι μάλιστα χαρακτηριστική η προθυμία των μελών να τακτοποιούν τις οικονομικές τους υποχρεώσεις, έστω και αν δεν ψηφίζουν όλοι. Συγκριτικά με άλλους συλλόγους ή ακόμη περισσότερο με άλλους φορείς, ο Σύλλογός μας εμφανίζει μία συσπείρωση εξαιρετικά υψηλή και αυτό είναι προς τιμήν όλων μας.

Η παρουσία του 72,89 % των εν δυνάμει ψηφοφόρων την ημέρα των αρχαιρεσιών, μπορεί να θεωρηθεί αρκετά υψηλό, μια που είναι περίπου ίδιο ή και μεγαλύτερο από το ποσοστό συμμετοχής στις εθνικές εκλογές.

Η αποχώρηση 22 ψηφοφόρων (18,18%) πριν από την ψηφοφορία, οι οποίοι όμως ήταν παρόντες στην Γενική Εκλογο-Απολογιστική Συνέλευση, ερμηνεύεται πολύ απλά ως έλλειψη ενδιαφέροντος προς την διαδικασία, μια που ο αριθμός των υποψηφιοτήτων ήταν ακριβώς ο ίδιος με τις θέσεις του Δ.Σ. (7) και επομένως η εκλογή ήταν κατά βάση ένας ωραιότατος 'διορισμός'. Αυτό το φαινόμενο, είναι προφανές ότι δημιουργεί ένα μεγάλο ζήτημα για την εύρυθμη λειτουργία του Συλλόγου μας, μια που στην ουσία 'καταργεί' την ίδια την έννοια της εκλογικής διαδικασίας.

Δεν περιποιεί τιμή για τον ιστορικό μας Σύλλογο η 'φοβία' με την οποία αντιμετωπίζουν τα μέλη του τη συμμετοχή τους στα κοινά και κυρίως στη Διοίκησή του. Η σύνταξη του 'Λόγου', ως καλοπροαίρετη όπως πάντα, χρησιμοποιεί σκοπίμως τη λέξη φοβία (ενώ θα μπορούσε να αξιοποιηθεί το πλούσιο λεξιλόγιό της και να θυμηθεί λέξεις όπως ραθυμία, σκνηρία, ωχαδελφισμός, ή ακόμη και εκφράσεις όπως αποφυγή συμμετοχής στον διοικητικό ρεφενέ, άλλοι να βγάζουν τα φιδιά από την τρύπα, τραβάτε μπροστά εσείς κι εμείς χειροκροτούμε κλπ. κλπ.). Ακόμη χειρότερο είναι το "ιδεολογικό" περίβλημα (πλην εξαιρέσεων φυσικά), με το οποίο πολλά, καθ' όλα άξια μέλη, 'φασκίωνουν' τη στάση-απόσταση που κρατούν από τα κοινά, χρησιμοποιώντας θεωρίες (σοφίσματα κατά τη γνώμη μας), όπως εκείνη του υψηλού σημείου όπου έχει φτάσει ο πήχης του Συλλόγου (η σύνταξη δεν κατανοεί ειλικρινά το τι σημαίνει μεγάλο ύψος πήχους), του φόρτου εργασίας, της διοικητικής κόπωσης, του 'εγώ θα είμαι πάντα δίπλα σας σε ό,τι τυχόν χρειαστείτε αλλά ποτέ μέσα στο Δ.Σ.' κ.ά.

Η σύνταξη του 'Λόγου' δεν θέλει να διανοηθεί ότι μέλη του Συλλόγου μας αποφεύγουν την εκλογική διαδικασία και την δημόσια κρίση από το σώμα, φοβούμενα την ενδεχόμενη 'αποτυχία και μη αποδοχή' τους. Κάτι τέτοιο θα ήταν άκρως νοσηρό φαινόμενο και μακριά από την λογική του Συλλόγου μας. Και αυτό το τονίζει, το υπογραμμίζει και το προσυπογράφει ο αρχισυντάκτης του 'Λόγου', ο οποίος έβαλε υποψηφιότητα για πρώτη φορά το 1999 και κατέταξε αγόγγυστα 1^{ος} επιλαχών (8^{ος}), χωρίς να έχει ποτέ θέσει θέμα τρωθέντος προσωπικού γοήτρου.

Αποτέλεσμα αυτής της λογικής, είναι να 'διοριστούν' τα 7 μέλη που έθεσαν τον εαυτό τους στη διάθεση του σώματος και έβαλαν υποψηφιότητα για τις 7 θέσεις του Δ.Σ. Επίσης ο Σύλλογος έχει την πολυτέλεια να μην διαθέτει επιλαχόντες, ώστε αν κάποιος ή κάποια παραιτηθεί, αρρωστήσει, ερωτευθεί σφόδρα, μεταναστεύσει ή αποχωρήσει γενικότερα για οποιονδήποτε λόγο, να μείνει το Δ.Σ. κολοβό και να πρέπει να ξαναγίνουν εκλογές.

Αυτό λοιπόν δεν περιποιεί τιμή για τον Σύλλογό μας, των 97 ετών ζωής και ιστορικής παρουσίας στην Θεσσαλονίκη, στο Λιβάδι και στον πολιτισμό μας.

Το μόνο σχετικά ενθαρρυντικό, είναι ότι 4 από τα 7 νέα μέλη του Δ.Σ. είναι νεότερες κυρίες (σ.σ. και πανέμορφες), με μεγάλη διάθεση προσφοράς. Μπορεί λοιπόν κανείς να ελπίζει ότι θα υπάρξει ενδεχομένως στο μέλλον μια απρόσκοπτη διοικητική συνέχεια, χωρίς 'εθνοσωτήριες αναγκαστικές' υποψηφιότητες και λύσεις ανάγκης.

Υ.Γ. Ο έιρην της συντακτικής ομάδας σχολίασε δηκτικά το γεγονός ότι στις πρώτες 2 θέσεις εξελέγησαν κυρίες, με διαφορά στήθους από τους 3^ο και 4^ο (άνδρες), λέγοντας πως αυτό δεν πρέπει να μας εκπλήσσει, διότι ως γνωστόν, το γυναικείο στήθος υπερέρχει σε μέγεθος εκείνου των ανδρών.

Η ΕΙΣΉΓΗΣΗ ΤΟΥ ΑΠΕΡΧΟΜΕΝΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΣΤΗΝ ΓΕΝΙΚΗ ΕΚΛΟΓΟ-ΑΠΟΛΟΓΙΣΤΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ

ΣΚΕΨΕΙΣ ΕΝΟΣ ΑΠΕΡΧΟΜΕΝΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ

Του Γιώργου Ι. Συμφάκη

Προέδρου του Συλλόγου Λιβαδιωτών Θεσσαλονίκης κατά την διετία 2003-2005

Κλείνουν σήμερα (15 Μαΐου 2005) δύο χρόνια από τη στιγμή που το σύνολο του Σώματος και το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου μας με τίμησε, με ψήφισε σχεδόν ομόφωνα και με τοποθέτησε στη θέση του Προέδρου του Συλλόγου Λιβαδιωτών Θεσσαλονίκης.

Ολοκληρώνοντας την διετή μου θητεία, νοιώθω την ανάγκη να καταθέσω δημόσια κάποιες σκέψεις και απόψεις μου, ώριμα τέκνα της αποκτηθείσας πείρας και γνώσης, πιστεύοντας ότι θα συμβάλλουν εποικοδομητικά στον διαρκώς ανοικτό διάλογο που πρέπει να αναπτύσσεται σε έναν ιστορικό συλλογικό φορέα, όπως ο δικός μας. Ορισμένες από αυτές τις σκέψεις, δημοσιεύτηκαν κατά καιρούς στα τεύχη του 'Λόγου του Συλλόγου', αλλά κρίνω σκόπιμο να τις υπενθυμίσω, μια που τα ζητήματα που τότε εθίγοντο, συνεχίζουν να είναι επίκαιρα.

ΓΕΝΙΚΑ

Πιστεύω ακράδαντα πως ο λόγος ύπαρξης ενός πολιτιστικού και μορφωτικού συλλόγου σαν το δικό μας, είναι η διαρκής προσπάθεια για κάτι περισσότερο από ορισμένες εθιμοτυπικές, περιοδικές ή περιστασιακές συναθροίσεις με κύριο και βασικό στόχο την αναψυχή ή τις κοινωνικές συναναστροφές. Θα πρέπει αυτό το κάτι παραπάνω, να είναι κάτι που θα προάγει διαρκώς την πολιτιστική επιμόρφωση όλων μας, να συμβάλλει ενεργά στην αναβάθμιση του Λιβαδίου και της Θεσσαλονίκης, να συσφίγγει διαρκώς τις σχέσεις των μελών και φίλων μας και να αναπτύσσει την αλληλεγγύη μεταξύ τους. Αλλιώς ο Σύλλογος θα παραμένει απλά ένας φορέας χαλαρών δεσμών μεταξύ ανθρώπων με κοινή απλά καταγωγή, η λέσχη μας απλά ένας χώρος καθημερινής διασκέδασης ορισμένων μελών και στέγασης μερικών δραστηριοτήτων (χορευτικά παιδιών κλπ.) ή περιστασιακών συναθροίσεων. Στην περίπτωση αυτή, το όποιο Δ.Σ. θα έχει απλά και μόνο αρμοδιότητες διεκπεραίωσης των τυπικών και των εθίμων και θα περιμένει ανυπόμονα τη λήξη της 2ετούς θητείας του.

Είναι γνωστό επίσης σε όλα τα μέλη και τους φίλους του Συλλόγου Λιβαδιωτών Θεσσαλονίκης, ότι ανέκαθεν οι πολιτιστικές και κοινωνικές εκδηλώσεις που οργάνωνε ο Σύλλογος μας, με στόχο είτε την πληρέστερη πληροφόρηση και την επαύξηση των γνώσεων των μελών μας πάνω σε ζητήματα ιστορίας, λαογραφίας και γενικότερα πολιτισμού, είτε την αναψυχή και ψυχαγωγία τους, ήταν και πολυάριθμες και επιτυχημένες. Είναι επίσης γνωστό ότι τα τελευταία κυρίως χρόνια, οι εκδηλώσεις αυτές, αυξήθηκαν σε αριθμό, ενώ μεγάλωσε ομολογουμένως και η εμβέλεια τους ως προς τον ευρύτερο κοινωνικό χώρο της Θεσσαλονίκης και όχι μόνο. Παράλληλα αυξήθηκε εντυπωσιακά και ο αριθμός των ανθρώπων, τόσο παλαιών μελών που επανενεργοποιήθηκαν, όσο και νέων φίλων μας, χωρίς ιδιαίτερα στενή σχέση μέχρι πρότινος με το Σύλλογο και το Λιβάδι, οι οποίοι άρχισαν να ενδιαφέρονται ζωηρά για τις δραστηριότητες μας και να συμμετέχουν ανελλιπώς σε αυτές. Επιπροσθέτως, η αύξηση του αριθμού των νέων Λιβαδιωτών φοιτητών, σπουδαστών και εργαζομένων, εκ Λιβαδίου προερχομένων ή παιδιών των μελών μας, που άρχισαν να συχνάζουν στη λέσχη μας, διαμόρφωσε μια νέα κοινωνική σύνθεση του Συλλόγου, η οποία κατ' επέκταση δημιουργεί και την ανάγκη μίας αναθεώρησης του κώδικα επικοινωνίας που ο Σύλλογος είχε μέχρι σήμερα με τα μέλη και τους φίλους του.

Θα προσπαθήσω να ταξινομήσω, συνοπτικά, τα θετικά και τα αρνητικά στοιχεία της 2ετούς λειτουργίας του Συλλόγου μας, κατά την οποία είχα την τιμή να είμαι Πρόεδρος του, ή τουλάχιστον αυτά που μπόρεσα να διαπιστώσω εγώ. Η κατάθεση αυτή των απόψεών μου, θέλει να έχει τον χαρακτήρα της συμβολής προς όλους μας, ώστε να διατηρήσουμε στο μέλλον και να βελτιώσουμε ακόμη περισσότερο τα θετικά, να διορθώσουμε τα αρνητικά, αλλά κυρίως να μειώσουμε το άνοιγμα της ψαλλίδας μεταξύ τους, το οποίο παραμένει σχετικά ευμέγεθες.

Α. ΤΑ ΘΕΤΙΚΑ ΤΗΣ ΔΙΕΤΙΑΣ

Νομίζω πως αυτή η διετία πέρασε μέσα σε μία ατμόσφαιρα ανάλογη των απόψεών που προανέφερα και προσωπικά την θεωρώ μάλλον εποικοδομητική, τουλάχιστον ως προς το άνοιγμα του Συλλόγου στην ευρύτερη κοινωνία της πόλης μας και του Λιβαδίου. Παραθέτω -κατά σειρά της δικής μου αξιολόγησης- τα σημαντικότερα θετικά σημεία της 2ετίας.

ΘΕΤΙΚΟ ΣΗΜΕΙΟ 1 : Η ΕΠΑΝΑΣΥΣΠΕΙΡΩΣΗ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ

Το σημαντικότερο γεγονός της 2ετίας, θεωρώ πως είναι η δυναμική επανεμφάνιση της νεολαίας μας, η οποία μετά από μία μακρά περίοδο αγρανάπαυσης, χειμέριας νάρκης και ραστώνης, επέστρεψε δυναμικά, εντάχθηκε πλήρως στο πνεύμα των Συλλογικών δραστηριοτήτων και αποτελεί πλέον δημιουργικό τμήμα και συν-γενεσιουργό αιτία τους. Το πλέον σημαντικό όμως, είναι πως η συμμετοχή της δεν εξαντλείται μόνο στο χορευτικό, το οποίο αναβίωσε, αλλά επεκτείνεται και σε άλλους τομείς (μουσική ομάδα, ψυχαγωγία ως αγωγή ψυχής, εποπτεία παραδοσιακών στολών, επιστημονικές παρεμβάσεις και πρωτοβουλίες, βιβλιοθηκονομική ταξινόμηση κ.ά.).

Το σημείο αιχμής όμως της δυναμικής επανασύσπείρωσης της νεολαίας, είναι η διάθεση για συμμετοχή στα κοινά του Συλλόγου και σε επίπεδο διοίκησης, όπως μου διηγήθησαν, το οποίο θα φανεί και με την κατάθεση υποψηφιοτήτων για το επόμενο Δ.Σ. του Συλλόγου (σ.σ. διαφαίνεται πλέον καθαρά και στη νέα σύνθεση του Δ.Σ.).

Χαιρετίζω θερμά λοιπόν, σφάζοντας μόσχο σιτευτό, αυτή την 'επιστροφή των ασώτων', την οποία θεωρώ δείγμα υγείας, ελπίδας και διασφάλισης της συνέχειας ενός νέου πνεύματος που διέπει και θα διέπει εφ' εξής τον Σύλλογό μας.

ΘΕΤΙΚΟ ΣΗΜΕΙΟ 2 : Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Η εμφάνιση της εφημερίδας μας 'Ο Λόγος του Συλλόγου', απετέλεσε και αποτελεί ένα στοιχείο πολιτισμού και επικοινωνίας, που βγαίνει με πολύ μόχθο και που η έκδοσή του (μέχρι σήμερα 4 τεύχη και επίκειται το 5^ο (σ.σ. το παρόν δηλαδή), επέφερε μια μικρή 'επανάσταση' στη δημόσια εικόνα του Συλλόγου μας, τόσο προς το εξωτερικό περιβάλλον (Θεσσαλονίκη, Λιβάδι και πόλεις όπου υπάρχουν Σύλλογοι Λιβαδιωτών), όσο και προς τα μέλη και τους φίλους του Συλλόγου μας. Πρόκειται για μία προσπάθεια που ξεκίνησε τον Αύγουστο-Σεπτέμβριο του 2004, λίγο από τύχη, λίγο από πείσμα, αλλά και με πολύ κέφι. Συνεχίστηκε κατόπιν ως επιλογή έντυπου περιοδικού λόγου, εφημερίδας δηλαδή, αφαιρώντας τον χαρακτήρα του απλού ενημερωτικού δελτίου, με σκέτο κέφι και πείσμα, χωρίς αναφορές πλέον στην τύχη. Προχώρησε με την ίδια διάθεση, αυγάτισε τις σελίδες του και τις θεματικές του, προσέθεσε επικαιρότητα και χιούμορ, έκανε πιο έντονες τις κοινωνικές του παρεμβάσεις, με αντισυμβατικό αλλά πάντα ευγενή τρόπο και ταρακούνησε λίγο έως πολύ τοπικά και υπερτοπικά λιμνάζοντα ύδατα, καθώς και οκνηρούς και ραχατλιδικούς ρυθμούς και αντιλήψεις περί τα κοινά.

Η εφημερίδα μας, κατήργησε ουσιαστικά τα σύνορα σιωπής μεταξύ των μελών μας ή την τυχαία και περιστασιακή πληροφόρηση τους περί τα τεκτονόμενα, τόσο στον Σύλλογο, όσο και στο Λιβάδι.

Ανοίξε ορίζοντες ελεύθερης έκφρασης και κατάθεσης απόψεων, ανταλλαγής ιδεών και σκέψεων, μοίρασε και μοιράστηκε γνώση και γέλιο, καημούς και λύπες, στήριξε πρωτοβουλίες, αλλά κυρίως μετάνησε ιστορία, λαογραφία και πολιτισμό, σε κάθε στίπτι μέλους και φίλων του Συλλόγου μας.

Αυτή όμως η εκδοτική προσπάθεια και οι ευγενείς της προθέσεις, όσο καλές κι αν ακούγονται, είναι αδύνατο να πραγματοποιηθούν, αν δεν υπάρξει ανταπόκριση από τη μεριά των μελών και των φίλων του Συλλόγου, τόσο στο επίπεδο της ενεργού συμμετοχής σε κάθε εκδήλωση που οργανώνεται και για την οποία θα ενημερωνόμαστε όλοι μέσω της εφημερίδας μας, όσο κυρίως ως προς το δεύτερο και σημαντικότερο σκέλος, της κατάθεσης των απόψεων και των σκέψεων όλων μας. Το ελεύθερο αυτό βήμα, ας είναι η απαρχή μίας νέας προσπάθειας για μεγαλύτερη διάχυση αυτών των απόψεων του καθενός από μας, για μια πιο οργανωμένη κοινωνική παρέμβαση όλων μας και ας ελπίσουμε πως θα λειτουργήσει καταλυτικά ως συμπληρωματικός μοχλός πίεσης προς πάσα κατεύθυνση, προς τους αρμόδιους φορείς κλπ., πάντοτε με στόχο το κάτι καλύτερο και θετικότερο για το Σύλλογό μας, το Λιβάδι μας και την Πόλη μας.

Η σταθερή περιοδικότητα του, πρέπει να αποτελέσει μία δέσμευση, εκτός από το Διοικητικό Συμβούλιο που θα εκλεγεί σήμερα και για το επόμενο και το κάθε άλλο στο μέλλον. Η εφημερίδα μας είναι και πρέπει να είναι ένας κρίκος μίας αλυσίδας φιλίας και ενημέρωσης, είναι και πρέπει να είναι ένας ισχυρός δεσμός μεταξύ ανθρώπων που έχουν κάτι κοινό μεταξύ τους, μεταξύ ατόμων που ενδιαφέρονται και νοιάζονται για κάτι που το θεωρούν αξιόλογο και πολύτιμο, όπως ο Σύλλογος, η Θεσσαλονίκη, το Λιβάδι, η Ελλάδα.

Η εφημερίδα μας είναι και θα πρέπει πάντα να είναι ένας αένας και αμφίδρομος κώδικας επικοινωνίας μεταξύ ενεργών πολιτών, ένας άμβωνας ενημέρωσης και προβληματισμού για ό,τι συμβαίνει στη ζωή μας και αφορά τα δικά μας πράγματα, καθημερινά και μη.

Κάτι που χαρακτηρίζει τον 'Λόγο του Συλλόγου' μας, είναι ότι είναι κυριαρχεί ο γραπτός λόγος και όχι η εικόνα. Αυτό είναι μία σαφής επιλογή της σύνταξης (και πολύ επίπονη φυσικά), η οποία πιστεύει ότι το κείμενο αποτυπώνεται υποσυνείδητα μέσω της όρασης στο μυαλό του αναγνώστη και πέρα από το περιεχόμενό του, δημιουργεί λεκτικούς, γραμματικούς, λεξιλογικούς, ορθογραφικούς και συντακτικούς συνειρμούς, που εμπλουτίζουν τη γνώση και γενικότερα την 'κουλτούρα' του. Γι' αυτό η σύνταξη της εφημερίδας μας πληγώνεται αφάνταστα, όταν ανακαλύπτει κάποια πληκτρολογικά λάθη (4 στον τελευταίο 'Λόγο').

Επίσης, είμαι πολύ περήφανος που η εφημερίδα μας είναι απολύτως χειροποίητη και δεν τυπώνεται σε τυπογραφείο. Συντάσσεται σε προσωπικό Η/Υ σε απλό πρόγραμμα επεξεργασίας κειμένου, τυπώνεται μέσω ατομικού εκτυπωτή σε απλό χαρτί διαστάσεων Α3, αναπαράγεται σε κανονικό φωτοτυπικό μηχάνημα σε 1.000 περίπου αντίγραφα διπλής όψης, συσκευάζεται και ταξινομείται από ομάδα μελών μας και διανέμεται δωρεάν.

Πιστεύω με εμμονή στην χειροποίητη ερασιτεχνική δημιουργία, ως αντίβαρο στην περιρρέουσα ατμόσφαιρα της εμπορευματικής λογικής που διέπει τα πάντα σήμερα και θεωρώ τον 'Λόγο' μας, μία όαση σε ένα ξερό τοπίο, μία κόκκινη πινελιά σε έναν μουντό κοινωνικό φόντο.

Ας τη στηρίξουμε λοιπόν, **μια που διανέμεται δωρεάν**, είτε οι επαγγελματίες προβαλλόμενοι από τις στήλες της, συνεισφέροντας κάποιο ποσό, είτε επιχορηγώντας την κατά βούληση οι καλοστεκούμενοι οικονομικά συμπατριώτες μας, στο βαθμό και στο μέτρο της αγάπης και των δυνατοτήτων τους. Ούτως ή άλλως θα πρέπει να επανεξετάσουμε το ζήτημα (δωρεάν ή συνδρομητική διανομή, μονοχρωμία ή πολυχρωμία της έκδοσης, πρόταση του Εξωραϊστικού Συλλόγου Λιβαδίου για συγχώνευση των 2 εκδόσεων 'Λόγου' και 'Λιβαδίου', τυπογραφική ή φωτοτυπημένη εκτύπωση και αναπαραγωγή της κλπ.), στην ειδική εκδήλωση με θέμα 'Ημερίδα για την εφημερίδα', που προγραμματίζεται για τον Σεπτέμβριο ή τον Οκτώβριο του 2005.

ΘΕΤΙΚΟ ΣΗΜΕΙΟ 3 : ΟΙ ΠΟΛΛΑΠΛΕΣ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΕΣ ΜΑΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

Πολύ θετική θεωρώ επίσης και την προσέγγισή του Συλλόγου με σημαντικές μορφές της πνευματικής και πολιτιστικής ζωής της Θεσσαλονίκης, οι οποίες προσφέρθηκαν και μετέγγισαν τις γνώσεις τους στα μέλη και τους φίλους μας, **έστω μόνο σε εκείνους που ήθελαν να τις ακούσουν**.

Η μεγάλη αναγνώριση που τρέφει η κοινωνία της Θεσσαλονίκης και όχι μόνον, απέναντι στον ιστορικό μας Σύλλογο, μας έδωσε τη δυνατότητα να απολαύσουμε στη λέσχη μας, τις εξειδικευμένες απόψεις και γνώσεις εξαιρετων μορφών της σύγχρονης ελληνικής επιστημονικής σκέψης, όπως : του συγγραφέα Αστέριου Κουκούδη, του καθηγητή Νίκου Μουτσόπουλου, του καθηγητή Βασίλη Παπαζάχου, της α/διευθύντριας ΕΣΥ ιατρού Αριάδνης Μανδραλή-Συνεφάκη, του καθηγητή Νίκου Ξηροτύρη, της καθηγήτριας Διονυσίας Μισίου κ.ά. Στο δε αμφιθέατρο του Μακεδονικού Μουσείου Σύγχρονης Τέχνης (ευχαριστώ για άλλη μία φορά την Πρόεδρο του, καθηγήτρια Ξ. Σκαρπιά-Χόιπελ), τους καθηγητές Α. Καραθανάση και Ι. Σκούρη, τον ιστορικό Γρηγόρη Βέλκο κ.ά.

Ο Λόγος του Συλλόγου

Το άνοιγμα αυτό του Συλλόγου προς την πόλη μας και το ευρύτερο κοινωνικό περιβάλλον της χώρας, πρέπει να συνεχιστεί απαρέγκλιτα και με κάθε τρόπο, ώστε να μην είναι η παρελθούσα διέτι μία περίοδος παχειών αγελάδων, αλλά να σταθεροποιηθεί η σχέση μας με θεσμούς και πρόσωπα και να πάρει μία μορφή αέναης πολιτιστικής αλληλοτροφοδοσίας.

Στο πνεύμα αυτό, κατά την 2ετία, ο Σύλλογός μας είχε την τιμή να εντάξει στους κόλπους του 5 προσωπικότητες της πόλης μας ως επίτιμα μέλη, τον Ιστορικό και Συγγραφέα **Αστέριο Κουκούδη**, τον Καθηγητή **Νίκο Μουτσόπουλο**, τον Καθηγητή **Βασίλη Παπαζάχο**, τον Καθηγητή **Νίκο Ξηροτύρη** και τον Μάεστρο **Ακη Γεροντάκη** (αύριο 16/5/2005).

ΑΛΛΑ ΘΕΤΙΚΑ ΣΗΜΕΙΑ

Νομίζω πως τα σημεία 1, 2 και 3 είναι τα σημαντικότερα από όλα όσα έγιναν την τελευταία 2ετία στον Σύλλογό μας. Ωστόσο δεν είναι αμελητέες και πολλές άλλες εκδηλώσεις (οι ετήσιοι χοροί μας, οι συνεσιάσεις, οι συναυλίες, οι ημερίδες), δραστηριότητες (χορευτικά, γιορτές, παρελάσεις, γλέντια κλπ.) και ενέργειες (αλλαγή καταστατικού, εγγραφή στην Πανελλήνια Ομοσπονδία Πολιτιστικών Συλλόγων Βλάχων, ενεργό συμμετοχή σε εκδηλώσεις της και άλλες γενικότερες, όπως στα σεμινάρια Λαογραφίας και Παραδοσιακών χορών, οι ιατροί στο Λιβάδι, η συμβολή μας στα πολιτιστικά του Λιβαδίου κλπ.).

Η εμφανιζόμενη συσπείρωση των μελών μας γύρω από τον Σύλλογο, κυρίως των παλαιότερα ανενεργών, η αυξημένη τους (αλλά όχι και απόλυτα ικανοποιητική) συμμετοχή στα κοινά και η σύμπνοια που εμφανίζουν, αποτελούν ελπιδοφόρο σημείο αναφοράς για το μέλλον.

Σημαντική επίσης είναι η προσέλκυση νέων φίλων, η εγγραφή νέων μελών καθώς και η σχετικά ικανοποιητική οικονομική 'ερωστία' του Συλλόγου, χάρις στην ανταπόκριση των μελών στις συνδρομητικές τους υποχρεώσεις, στην αυξημένη τους ευαισθησία που μεταφράζεται με δωρεές και εισφορές, καθώς και στην ενεργοποίηση του Δ.Σ. ως προς την επίτευξη επιχορηγήσεων από δημόσιους φορείς και ΝΠΔΔ.

Θεωρώ άκρως ευτυχές επίσης, το γεγονός ότι ο Σύλλογος λειτουργεί ικανοποιητικότερα μέσα σε μία ατμόσφαιρα λαϊκότητας αλλά όχι λαϊκισμού, μέσα σε ένα κλίμα ποιοτικά υψηλό αλλά όχι ελιτίστικο. Αυτή η ισορροπία πρέπει να διατηρηθεί πάση θυσία από κάθε επόμενη διοίκηση.

Β. ΤΑ ΑΡΝΗΤΙΚΑ ΤΗΣ ΔΙΕΤΙΑΣ

Αυτή η διέτι, είχε και τις αρνητικές της στιγμές, όπως συμβαίνει και σε κάθε ζωντανό οργανισμό. Δεν θα ήθελα να υπερτονίσω κάποια πράγματα, ωστόσο καλό θα είναι να τα υπογραμμίσουμε, ώστε να τα διορθώσουμε στο μέλλον, ει δυνατόν.

ΑΡΝΗΤΙΚΟ ΣΗΜΕΙΟ 1 : Η ΕΛΛΕΙΨΗ ΔΙΑΘΕΣΗΣ ΓΙΑ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΤΑ ΚΟΙΝΑ - Η ΘΕΩΡΙΑ ΤΗΣ ΥΨΗΛΗΣ ΘΕΣΗΣ ΤΟΥ ΠΗΧΕΩΣ

Πολλά χρόνια πριν (πάνω από 30), είχα δει μία εξαιρετική κινηματογραφική ασπρόμαυρη ταινία του Ιταλικού νεορεαλισμού, η οποία μετέφερε την ατμόσφαιρα του Α' Παγκοσμίου Πολέμου, του πολέμου των χαρακωμάτων. Σε μία σκηνή, όπου τόσο οι Γερμανοί όσο και οι Ιταλοί ήταν χωμένοι μέσα στα χαρακώματά τους και αλληλοπυροβολούνταν επί μέρες χωρίς αποτέλεσμα, ο Ιταλός συνταγματάρχης απεφάσισε να επιτεθεί.

Ανέβηκε λοιπόν στο άσπρο αλόγο του, πρόσταξε γενική επίθεση (ξέρετε με τι στεντόρεια φωνή προστάζουν οι συνταγματάρχες) και όρμηξε καλπάζοντας ξιφήρης εναντίον των Γερμανών. Στη μέση της διαδρομής και μη ακούγοντας κανένα θόρυβο πίσω του, γύρισε το κεφάλι και είδε το εξής : Όλους τους στρατιώτες του συντάγματός του, κρυμμένους μέσα στα ταμπούρια τους, να τον χειροκροτούν με μεγάλο ενθουσιασμό και εθνική έπαρση, να ζητωκραυγάζουν και να του φωνάζουν: **'Μπράβο κύριε Συνταγματάρχα, επάνω τους, κατά-τρόπωςέ τους όλους και μην αφήνεις κανένα ζωντανό'**.

Τώρα, γιατί μου ήρθε αυτή η σκηνή στο μυαλό, ενώ συζητούμε το ζήτημα της συμμετοχής των μελών μας στα κοινά του Συλλόγου, δεν το γνωρίζω. Όπως λέγεται εξ άλλου και στο σινεμά, πάσα ομοιότης με πραγματικά πρόσωπα και γεγονότα, είναι εντελώς συμπτωματική

Κυκλοφορεί, πάντοτε προεκλογικά, μια περίεργη θεωρία μεταξύ των μελών του Συλλόγου μας, περί υψηλής θέσης του ύψους του πήχως (ή πήχη), όπου πλέον για να μην πέσει παρακάτω ή για να παραμείνει στη θέση του, πρέπει ο Σύλλογος να διοικείται από 2-3 ανθρώπους και μόνον (προφανώς εξαιρετους άλτες εις ύψος ή άντε επί κοντώ). Λες και για να προσφέρει κάποιος σε έναν φορέα πολιτισμού, πρέπει να είναι και στη Διοίκησή του υποχρεωτικά και όχι απλό μέλος.

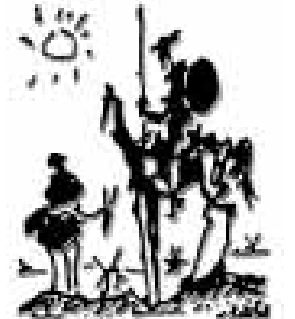
Προσωπικά λάτρευα τα αγωνίσματα του στίβου, μέχρις ότου κατάλαβα ότι συναγωνίζονται φαρμακευτικές εταιρείες μεταξύ τους και τα παράτησα. Αν όμως πρόκειται να σχολιάσω με αθλητικές ορολογίες το ζήτημα της εθελοντικής συμμετοχής όλων στον διοικητικό ρεφενέ μας, θα δηλώσω πως εμένα μου αρέσει πολύ η σκυταλοδρομία, **όχι η 4 X 100 ή η 4 X 400, αλλά η 7 X 2 χρόνια X πολλές θητείες εναλλασσομένων προσώπων**.

Πάντως, όσο κομψό και τιμητικό να ακούγεται αυτό για τους 2-3 άλτες που λέγαμε, δεν μπορεί να αποτελεί άλλοθι για συνεχή αποχή των υπολοίπων από την ενασχόληση με τα διοικητικά. Ο Σύλλογος διαθέτει πάρα πολλά και καταξιωμένα στελέχη, ώστε να επαφίεται σε ολίγους, τους ίδιους και τους ίδιους. Αφ' ενός είναι άδικο, αφ' ετέρου τους 'στύβει' έως υπερκορεσμού. Άσε δε που ο Σύλλογος κινδυνεύει να πληρώνει από το ταμείο του τη διατροφή που θα απαιτήσουν οι Συλλογόπληκτες σύζυγοί τους, στα μελλούμενα και νομοτελειακά αναπόφευκτα διαζύγια.

ΑΡΝΗΤΙΚΟ ΣΗΜΕΙΟ 2 : Η ΧΑΛΑΡΗ ΣΥΝΟΧΗ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΕΠΙ ΜΕΡΟΥΣ ΓΕΝΕΩΝ

Παρατηρείται επίσης μια ασυνέχεια στη φυσική παρουσία μελών μας στις διάφορες εκδηλώσεις του Συλλόγου. Παρατηρείται μια έντονη και πυκνή παρουσία της νεολαίας (άκρως ενθαρρυντικό), καθώς και των βετεράνων, ενώ οι λεγόμενες μέσες ηλικίες εμφανίζονται δημόσια (όχι για την αναψυχή τους αλλά στις εκδηλώσεις μας) σε πολύ αραιά διαστήματα και σε πολύ μικρό αριθμό. Αυτό αφορά κυρίως τα μέλη που στα νειάτα τους έχουν προσφέρει πάρα πολλά στον Σύλλογό μας, ακόμη και από υψηλές διοικητικές θέσεις ή ως χορηγοί.

Αυτό θα πρέπει να αναλυθεί και αξιολογηθεί κατάλληλα από το επόμενο Δ.Σ., ώστε αυτά τα μέλη μας -45άρηδες και 55άρηδες-, να βρουν ξανά τα κίνητρα εκείνα που θα τους ενεργοποιήσουν και πάλι.

ΑΡΝΗΤΙΚΟ ΣΗΜΕΙΟ 3 : Η ΛΕΣΧΗ ΜΑΣ.

ΧΩΡΟΣ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΗΣ Ή ΧΩΡΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΩΝ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ;

Ανέκαθεν η λέσχη μας λειτούργησε και λειτουργεί, εκτός από χώρο συγκέντρωσης και συσπείρωσης των συμπατριωτών μας, μελών ή και φίλων μας και ως χώρος διαφόρων δραστηριοτήτων, κυρίως χορευτικών. Τελευταία απέκτησε και μία άλλη διάσταση, πολύτιμη θα έλεγα, έγινε ένας χώρος έκφρασης πολιτιστικών και μορφωτικών εκδηλώσεων, κυρίως διαλέξεων και παρουσιάσεων από καταξιωμένους επιστήμονες ειδικών θεμάτων, που αφορούν όλα τα κοινωνικά στρώματα και τα ενδιαφέροντά τους.

Η σχετικά πυκνή περιοδικότητα με την οποία έλαβαν χώρα οι εκδηλώσεις αυτές, **βρήκαν απροετοίμαστα τα μέλη μας** που είχαν συνηθίσει κάποιες ώρες να τις έχουν δικές τους και μόνον για διασκέδαση (τα πρωινά των Κυριακών κυρίως). Το αποτέλεσμα ήταν να μην υπάρξει η σωστή οριοθέτηση της συμπεριφοράς των μεν με τις δραστηριότητες των δε και να αδικούνται, τόσο οι εκδηλώσεις, όσο και οι διασκεδάσεις. Θα πρέπει να ιδωθεί το ζήτημα στα επόμενα χρόνια, ώστε να επέλθει η σωστή όσμωση και κατ' επέκταση η καλύτερη εμφάνιση του προσώπου του Συλλόγου προς όλους μας και κυρίως προς τα έξω.

Αγαπητοί συμπατριώτες

Ο Σύλλογός μας εκπροσωπεί στην Θεσσαλονίκη ένα χωριό 3.000 κατοίκων, γεωγραφικά απομονωμένο στα 1.200 μέτρα υψόμετρο. Παρ' όλα αυτά, εμφανίζει μία δυναμική, ποσοτική και ποιοτική, που την ζηλεύουν 'μεγάλοι' Σύλλογοι, οι οποίοι εκπροσωπούν, από μεγάλες πόλεις, έως ολόκληρους νομούς ή και περιφέρειες ακόμη της χώρας. Αυτό περιποιεί μεγάλη τιμή, αλλά και ευθύνη για μας, για μία σταθερή συνέχεια της ιστορίας μας και της πορείας μας και μία συνεχή επαύξηση της εμβέλειας, της παρουσίας μας, αλλά κυρίως του πολιτιστικού μας ρόλου.

Πολλά ακόμη θα μπορούσα να θίξω, αλλά δεν θα καταχραστή άλλο τον χρόνο σας.

Απλά θα παρακαλέσω το επόμενο Δ.Σ. να λάβει, κάπως έστω, υπ' όψη του αυτά τα ζητήματα, ώστε να επαυξήσει την ποιότητα των θετικών σημείων και να βελτιώσει εκείνη των αρνητικών.

Σας ευχαριστώ για την ανοχή και την αντοχή σας

Το ύψος και η μορφή του πήχη και άλλα προβλήματα αρχιτεκτονικού σχεδιασμού

Του Νίκου Αν. Δίκα, Αρχιτέκτονα Α.Π.Θ.

Πλησιάζουν οι εκλογές στο σύλλογο και πολύ κουβέντα γίνεται για τον πήχη και κυρίως το ύψος του. Εννοούμε όλοι βέβαια το επίπεδο των εκδηλώσεων και των δραστηριοτήτων του συλλόγου, που τόσο ποσοτικά αλλά κυρίως ποιοτικά (κατά κοινή ομολογία), έχουν αναβαθμιστεί τα τελευταία χρόνια. Σε τέτοιο σημείο που κάτι τέτοιο να αναφέρεται ως ανασταλτικός παράγοντας στην πρόθεση κάποιων μελών του συλλόγου μας να δραστηριοποιηθούν, θέτοντας τον εαυτό τους στη κρίση μελών και φίλων στις εκλογές που θα αναδείξουν το νέο διοικητικό συμβούλιο: «... μα έχετε ανεβάσει τον πήχη πολύ ψηλά, και δεν μπορούμε να αναλάβουμε να συνεχίσουμε σε αυτό το επίπεδο...».

Αλλά ας δούμε τι είναι αυτός ο πήχης και ποιο τελικά το πραγματικό του ύψος.

Είναι προφανές ότι σε όλους τους κοινωνικούς σχηματισμούς η «ηγετική ομάδα» (στην περίπτωση μας το Δ.Σ.) είναι αυτή που δίνει τη δυναμική, καθορίζει τη στρατηγική και γενικότερα το στίγμα του συνόλου. Βασικό στοιχείο πάντα όμως αποτελεί η δυνατότητα να αφουγκράζεται το σύνολο και να γνωρίζει τα όρια της ομάδας. Αυτό δεν σημαίνει ότι δεν θα πρωτοπορεί και θα παραμένει προσκολλημένη σε μια διαχειριστική λογική, γιατί έτσι οι κοινωνίες θα παρέμεναν στάσιμες και εγκλωβισμένες στο καταναγκασμό του μέσου όρου.

Τι συμβαίνει όμως στο σύλλογό μας; Ανεβάσαμε τον πήχη τόσο ψηλά που και οι ίδιοι πλέον αδυνατούμε να φτάσουμε; Και ακόμα αν δεχτούμε αυτή την υπόθεση, μας εμποδίζει τίποτα πέρα από τη συλλογική όρεξη, το κέφι, την αγάπη και το ιδιαίτερο μεράκι κάποιων ανθρώπων που θα αναλάβουν να συντονίσουν την ομάδα, να κατεβάσουμε τον πήχη στα μέτρα μας;

Επομένως μήπως πίσω από την έκφραση αδυναμίας να συνεχίσουμε τα άλματα πάνω από τον, ολοένα και αυξανόμενο ύψους, πήχη των προηγούμενων συμβουλίων κρύβεται μια βαθύτερη απροθυμία να ενεργοποιηθεί κανείς;

Αλλά ας επιστρέψουμε στον πήχη.

Τι μορφή έχει άραγε ο πήχης που καλούμαστε όλοι στο σύλλογο να υπερβούμε; Είναι το κλασικό γραμμικό στοιχείο που τοποθετείται παράλληλα στο έδαφος σε δεδομένο ύψος ή όχι;

Προσωπικά πιστεύω ότι μάλλον έχει σχήμα κλιμακωτό, προσεγγίζοντας το πολύζυγο που συναντάμε στις παιδικές χαρές, όπου άλλα σημεία του έχουν μικρότερη και άλλα μεγαλύτερη απόσταση από το έδαφος. Αυτό που προκαλεί την διαβαθμισμένη του μορφή είναι το γεγονός ότι δεν παρατηρείται το ίδιο επίπεδο σε όλες τις μορφές δραστηριοτήτων του συλλόγου. Μπορεί για παράδειγμα οι επιστημονικές εκδηλώσεις που πραγματοποιήθηκαν να καταλαμβάνουν για τους περισσότερους μια πολύ υψηλή θέση στην κλίμακα, αλλά ας σκεφτούμε πέρα από αυτές: το χώρο και τη φυσιογνωμία της λέσχης μας, την καθημερινή της λειτουργία, τα χορευτικά, την εφημερίδα ή δυσκολότερα θέματα όπως η σχέση του συλλόγου με το Λιβάδι.

Όλα τα παραπάνω αποτελούν στην ουσία ξεχωριστούς πήχεις, ποιοτικά τελείως διαφορετικούς και κατά συνέπεια αδύνατο να συγκριθούν με κριτήρια «ύψους». Γιατί πολύ απλά ακόμη και ένα μικρό άλμα στον ευαίσθητο τομέα της σχέσης του συλλόγου με το Λιβάδι νομίζω ότι δεν μπορεί να θεωρηθεί λίγο σε σύγκριση με ένα μεγάλο άλμα στον τομέα των αθλητικών δραστηριοτήτων. Επομένως ο σύνθετος αυτός πήχης έχει περιοχές μάλλον για όλους, για αρχάριους και για πρωταθλητές. Ας μην ξεχνάμε λοιπόν ότι εμείς οι ίδιοι διαμορφώνουμε τη μορφή του πήχη και επομένως ως κατεχόμενη πρόβλημα αρχιτεκτονικού σχεδιασμού το πρώτο βήμα είναι πάντα η διατύπωση του προβλήματος με όλες τις πραγματικές παραμέτρους του, πριν από οποιαδήποτε απόπειρα σχεδίασης.

* Ο Νίκος Δίκας έχει το όνομα του παππού του από το Λιβάδι, είναι αρχιτέκτονας, υπότροφος του Ιδρύματος Αλ. Σ. Ωνάσης, πραγματοποίησε τη διπλωματική του εργασία σχεδιάζοντας τον χώρο του «Κιάκι» στο Λιβάδι, η οποία διακρίθηκε σε διεθνή έκθεση αρχιτεκτονικής στο Πεκίνο το Σεπτέμβριο 2004, αλλά ακόμα δεν παρουσιάστηκε επίσημα στο Λιβάδι.

Συμμετοχή όλων μας και σε όλες τις εκφάνσεις της συλλογικής μας ζωής !

Περί συμμετοχής στα κοινά

Του Μηνά Κόκκινου, Οικονομολόγου και καλού φίλου του Συλλόγου & του Λιβαδίου

Στην Αθήνα του 5ου π.Χ. αιώνα, σύνθητες φαινόμενο αποτελούσε η συμμετοχή του πολίτη σε ποικίλες ομάδες-ομίλους, όπως η πολιτική μερίδα (ολιγαρχικοί-δημοκρατικοί, ο δήμος, η φυλή, το σόι ή πατριά, η επαγγελματική συντεχνία, σύνδεσμοι παλαιών πολεμιστών, φιλοσοφικός κύκλος, λατρευτική δραστηριότητα (Παναθήναια, Διονύσια, Λήναια) κλπ. Η ένταξη σε πολλές ομάδες, του προσέφερε τη δυνατότητα πρόσληψης διαφορετικών επιρροών και ενδιαφερόντων, κάποτε αντίθετων μεταξύ τους, αντίστοιχων του κύκλου που εξέπεμπε.

Υποθέτουμε ότι η διαδικασία αυτή, εξέθρεψε το κοινωνικό υπόβαθρο, που ευνόησε την ανάδειξη σπουδαίων προσωπικοτήτων, σε τόσους ποικίλους τομείς της ανθρώπινης νόησης Φιλοσοφία, Επιστήμη, Καλές Τέχνες, Θέατρο. Προάγγελος ο ιδιοφυής Κλεισθένης. Η μεταρρύθμισή του ανασύνθεσε την κοινωνική οργάνωση της πόλης, θεσπίζοντας νέες Φυλές (πολιτικά υποκείμενα διακυβέρνησης της πόλης) που περιελάμβαναν αγρότες, ναυτικούς και αστούς (κατοίκους του άστεως). Προφανέστατα, κύρια επιδίωξή του ήταν, η με ήπια πολιτικά μέσα αποφυγή κοινωνικών – ταξικών συγκρούσεων, προωθώντας νέα κοινά συμφέροντα σε ανταγωνιστικές μέχρι τότε κοινωνικές ομάδες.

Το πολιτικό σύστημα που πρότεινε ο Κλεισθένης, ώθησε τους Αθηναίους στην κοινωνική συμμετοχή με ποικίλες επιρροές από διαφορετικά κέντρα, αποδεικνύοντας την αποτελεσματικότητά τους για έναν αιώνα. Δεν κράτησε και λίγο.

Αν παρατηρήσουμε σχηματικά την παραπάνω άποψη μπορούμε να την παρουσιάσουμε ως εξής: Θεωρούμε τον πολίτη-άτομο μονάδα μέσα στην πλατεία του κοινωνικού χώρου, τις ομάδες επιρροής διάσπαρτες γύρω του, άλλες κοντύτερα άλλες μακρύτερα του, οι οποίες προσπαθούν να τον δέσουν με ιμάντες, βάζοντας στόχο να τον έλξουν πλησιέστερά τους. Όσο περισσότεροι είναι οι ιμάντες, τόσο αυξάνονται οι πιθανότητες να παραμείνει ο πολίτης στο κέντρο της κοινωνικής πλατείας, να αντισταθμίσει την επιρροή με την αντίθεση.

Αν το επιτύχει τότε εποπτεύει το σύνολο του κοινωνικού του χώρου, επιδρά και επηρεάζεται ισότροπα, επιδιώκει νηφαλιότητα, αντικειμενικότητα, ισορροπία. *Σχόλιο.* Όλα αυτά πολύ ιδεαλιστικά ακούγονται, «κι η ζωή θέλει σκληρότητα, μένα μου λες, και ρεαλισμό κυρίως» Κλείνει η παρένθεση.

Στην αντίθετη κατάσταση ο πολίτης αγόμενος μόνο από την πολιτική του μερίδα, ή μόνο από την λατρευτική του ομάδα, ή μόνο από τον γενέθλιο τόπο του, απομακρύνεται από το κέντρο του πολιτικού γίνεσθαι. Κάποτε καταντά έρμαιο σκοπιμοτήτων τρίτων ή της δικής του μονομέρειας, μιας που οι ιμάντες-επιρροής είναι ελάχιστοι ή ακόμα χειρότερα μόνο ένας, η δε δύναμη που ασκείται επάνω του αν-ισόροπη, τον έλκει προς τη περιφέρεια κι έτσι μπορεί να καταλήξει περιθωριακός.

Ο αντίλογος ισχυρός. Οι πρωτοπορίες, μειοψηφικές πάντοτε στο ξεκίνημα, δεν άνοιξαν τις λεωφόρους του αύριο; Οι αποκομμένοι δεν διέπρεψαν επιστημονικά; Ο Παστέρ χαμένος στο εργαστήριό του δεν είναι αυτός που ώθησε την επιστήμη μπροστά; Αν πιστεύετε, πως ανήκετε στους πεφωτισμένους, στους πρωτοπόρους, στις διάνοιες ακολουθείστε τον δρόμο σας, διαγράψτε από την μνήμη σας το παρόν δοκίμιο. Άχρηστο είναι για σας. Αν όμως ανήκετε στον πολύ κόσμο, αν θέλετε να δημιουργήσουμε ΠΟΛΗ και ΠΟΛΙΤΕΣ τότε ξανασκεφτείτε το.

Μηνάς Κόκκινος, Νάουσα 24.2.05

Υ.Γ. Το παρόν σημείωμα εμφανίσε κατά την εκπόνησή του φιλοδοξίες δοκίμιου, που αν πραγματοποιούνταν θα καταχρόνταν την φιλοξενία της εφημερίδας του 'Λόγου' του Συλλόγου Λιβαδιωτών Θεσσαλονίκης. Οψόμεθα λοιπόν σε επόμενα άρθρα

ΙΟΥΛΙΟΣ	
ΕΤΟΣ 2005	1
ΜΗΝΑΣ 7 ΕΒΔ. 26	
ΑΝΑΤΟΛΗ ΗΛΙΟΥ 5.06	
ΔΥΣΗ ΗΛΙΟΥ 7.52	
ΔΕΛΗΝΗ 25 ΗΜΕΡΩΝ	
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ	JULY
FRIDAY	182 - 183
ΙΟΥΛΙΟΣ	
ΕΤΟΣ 2005	2
ΜΗΝΑΣ 7 ΕΒΔ. 26	
ΑΝΑΤΟΛΗ ΗΛΙΟΥ 5.06	
ΔΥΣΗ ΗΛΙΟΥ 7.51	
ΔΕΛΗΝΗ 26 ΗΜΕΡΩΝ	
ΣΑΒΒΑΤΟ	JULY
SATURDAY	183 - 182
ΙΟΥΛΙΟΣ	
ΕΤΟΣ 2005	3
ΜΗΝΑΣ 7 ΕΒΔ. 27	
ΑΝΑΤΟΛΗ ΗΛΙΟΥ 5.06	
ΔΥΣΗ ΗΛΙΟΥ 7.52	
ΔΕΛΗΝΗ 27 ΗΜΕΡΩΝ	
ΚΥΡΙΑΚΗ	JULY
SUNDAY	184 - 181

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΑΙ : ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΣΤΟ ΑΜΕΣΟ ΜΕΛΛΟΝ

ΤΟ 22ο ΑΝΤΑΜΩΜΑ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΒΛΑΧΩΝ ΔΙΟΝ & ΚΑΤΕΡΙΝΗ - 1, 2 & 3 ΙΟΥΛΙΟΥ 2005

Το 3ήμερο Παρασκευή 1, Σάββατο 2, Κυριακή 3 Ιουλίου 2005, γίνεται το ετήσιο αντάμωμα των Βλάχων, στην Κατερίνη και το Δίον, το οποίο συνδιοργανώνουν η Πανελλήνια Ομοσπονδία Πολιτιστικών Συλλόγων Βλάχων και ο Σύλλογος Κοκκινόπλιτών Κατερίνης.

Οι Σύλλογοι Λιβαδιωτών Κατερίνης και Θεσσαλονίκης και ο Εξωραϊστικός Σύλλογος Λιβαδίου, αποφάσισαν να εμφανισθούν από κοινού, ως ενιαίοι εκπρόσωποι του Λιβαδίου, σε όλες τις εκδηλώσεις του 3ημέρου.

Την Παρασκευή το απόγευμα, στην κεντρική Πλατεία της Κατερίνης, θα εμφανιστεί ένα Λιβαδιώτικο 'δρώμενο', με τίτλο 'Τραχανάς και Χάζι', μία αναπαράσταση δηλαδή των δύο αυτών χαρακτηριστικών λαογραφικών στοιχείων της καθημερινής ζωής του χωριού. Το Σάββατο το απόγευμα, η μεικτή πολυμελής χορευτική ομάδα του Λιβαδίου, της Κατερίνης και της Θεσσαλονίκης, θα χορεύει παραδοσιακούς χορούς, στον χώρο του Αρχαίου Θεάτρου του Δίου. Την Κυριακή το πρωί, στην τοποθεσία Άγιος Βασίλειος της Καρίτσας, θα γίνει ο Τρανός Χορός (Χόρλου Μάρι) με τη συμμετοχή όλων των επισκεπτών.

στον χώρο του Αρχαίου Θεάτρου του Δίου. Την Κυριακή

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΑΙ : ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΜΕΤΑΞΥ "ΛΟΓΟΥ 4 & "ΛΟΓΟΥ 5"

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΛΙΒΑΔΙΩΤΩΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
"Ο ΓΕΩΡΓΙΑΚΗΣ ΟΛΥΜΠΙΟΣ"
ΔΕΥΤΕΡΑ 16 ΜΑΪΟΥ 2005, ΣΤΙΣ 9.00 μ.μ.
ΘΕΑΤΡΟ "ΜΕΛΙΝΑ ΜΕΡΚΟΥΡΗ" ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΚΑΛΑΜΑΡΙΑΣ
(ΚΤΙΡΙΟ ΠΑΛΑΙΟΥ ΔΗΜΑΡΧΕΙΟΥ - ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΕΩΣ 7-9)

ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΕΝΤΕΧΝΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ
ΓΙΑ ΤΑ ΜΕΛΗ & ΤΟΥΣ ΦΙΛΟΥΣ ΜΑΣ

88 ΠΛΗΚΤΡΑ και 4 ΦΩΝΕΣ
Η ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΤΗΣ ΥΠΕΡΒΟΛΗΣ

ΣΤΟ ΠΙΑΝΟ : Ο ΜΑΕΣΤΡΟΣ ΑΚΗΣ ΓΕΡΟΝΤΑΚΗΣ
Φωνές : Ιωάννα Γιαννάκη - Κωνσταντίνη Καραμέρη - Γιάννης Λάκης - Αριστοτέλης Γεροντάκης

Στις 16 Μαΐου 2005, στο θέατρο 'Μελίνα Μερκούρη' της Καλαμαριάς, ο Σύλλογός μας οργάνωσε, με πρωτοβουλία του Μαέστρου Άκη Γεροντάκη και σε συνεργασία μαζί του και με τον Πολιτιστικό Οργανισμό του Δήμου Καλαμαριάς, μία συναυλία για τα μέλη και τους φίλους του, με τίτλο '88 Πλήκτρα και 4 Φωνές - Η ελευθερία της Υπερβολής'. Τη συναυλία αυτή διηύθυνε ο μαέστρος Άκης Γεροντάκης, ο οποίος ήταν και στο πιάνο, ενώ συμμετείχαν τα μέλη του φωνητικού Υποσυνόλου της Ορχήστρας Σύγχρονης Ελληνικής Μουσικής του Πολιτιστικού Οργανισμού του Δήμου Καλαμαριάς, η Ιωάννα Γιαννάκη, φοιτήτρια Αρχιτεκτονικής Α.Π.Θ., η Κωνσταντίνη Καραμέρη, φοιτήτρια Νομικής Α.Π.Θ., ο Γιάννης Λάκης, σπουδαστής του Κρατικού Ωδείου Β.Ε. και ο Αριστοτέλης Γεροντάκης, φοιτητής Αρχιτεκτονικής Α.Π.Θ. Το ρεπερτόριο της ορχήστρας αποτελούνταν αμιγώς από κομμάτια της ελληνικής έντεχνης λαϊκής μουσικής.

Η εκδήλωση είχε εξαιρετική επιτυχία και παρά το εργάσιμον της ημέρας (Δευτέρα), το θέατρο ήταν σχεδόν γεμάτο από κόσμο, ο οποίος απόλαυσε μια εκπληκτική συναυλία, με τους ήχους του πιάνου και τις 4 καταπληκτικές φωνές των νεαρών φοιτητών, να δημιουργούν μία ατμόσφαιρα μυσταγωγίας. Ο Άκης Γεροντάκης κατάφερε να τιθασεύσει τη μουσική ορμή 4 φοιτητών, ερασιτεχνών μουσικών, να την εντάξει σε ένα πλαίσιο 'χαλιναγωγημένης' εκφραστικής ελευθερίας και να βγάλει από τον καθένα τους και από τον εαυτό του ένα μεράκι, που θα μας μείνει αξέχαστο.

Στο τέλος της συναυλίας, ο Σύλλογός μας τίμησε τον Μαέστρο για την μεγάλη του πολιτιστική προσφορά και τον ανακήρυξε **Επίτιμο Μέλος** του Συλλόγου Λιβαδιωτών Θεσσαλονίκης, επιδίδοντάς του σε πάπυρο τιμητική πλακέττα και την σχετική απόφαση του Δ.Σ.

Κρίμα σε όσες και όσους δεν μπόρεσαν να παραστούν. Έχασαν μία σπάνια ευκαιρία να πλουτίσουν την ψυχή τους, με ήχους και στίχους μιάς Ρωμιοσύνης, που δυστυχώς σιγά-σιγά χλωμιάζει και ξεθωριάζει.

Σ.Σ. Επειδή πολλοί από τους φίλους και τα μέλη μας, τόσο αυτοί που ήταν παρόντες, όσο και άλλοι που δεν μπόρεσαν να παραστούν, ζήτησαν από τη σύνταξη του 'Λόγου' την ομιλία του Προέδρου του Συλλόγου μας Γιώργου Ι. Συνεφάκη, την οποία εκφώνησε πριν από την συναυλία, την δημοσιεύουμε αυτούσια :

Αγαπητές συμπατριώτισσες και αγαπητοί συμπατριώτες, Αγαπητές φίλες και αγαπητοί φίλοι, Αξιότιμες και αξιότιμοι Κυρίες και Κύριοι
Ως γνωστόν, ο Σύλλογός μας (από τους πρώτους αν όχι ο πρώτος δημιουργηθείς στην Θεσσαλονίκη, πριν την απελευθέρωση της πόλης το 1912), είχε και έχει έντονη παρουσία στα πολιτιστικά και κοινωνικά δρώμενα της Θεσσαλονίκης από το 1908, απαριθμεί περί τα 500 ενεργά μέλη (και με διαρκή προσέλευση νέων μελών) και εκπροσωπεί την παροικία των τουλάχιστον 8.000 με 10.000 εκ Λιβαδίου Ολύμπου καταγομένων Θεσσαλονικέων 2ης και 3ης γενιάς. Εξέχοντα μέλη της Λιβαδιώτικης Κοινότητας της Θεσσαλονίκης, έχουν χαράξει με την παρουσία τους και τη συμβολή τους τη ζωή της Πόλης, από υψηλές θέσεις ευθύνης, τόσο στη διοίκηση και στον πνευματικό χώρο, όσο και στην κοινωνία. Ο αείμνηστος Υπουργός Ιατρός Ζάννας, ο αείμνηστος Παύλος Ζάννας, ο πρέσβης Κυβερνίδης, ο Δήμαρχος Θεσσαλονίκης Πέτρος Συνδίκας, ο νυν Πρόεδρος του Μουσείου Μακεδονικού Αγώνα και Πρώτος Δήμαρχος Θεσσαλονίκης μετά τη μεταπολίτευση Δ. Ζάννας, καθώς και πολλοί άλλοι, ήταν και είναι όλοι Λιβαδιώτες, μέλη του Συλλόγου και της παροικίας της πόλης. Πολλούς δε από αυτούς, η Θεσσαλονίκη τους έχει τιμήσει δίδοντας το όνομά τους σε σημαντικές οδούς της. Κυρίως όμως αποτελείται από ανθρώπους του μόχθου και της εργασίας, από ανθρώπους ενεργούς πολίτες, από ανθρώπους πατριώτες, οι οποίοι συμβάλλουν θετικά στη διαμόρφωση του κοινωνικού γίνεσθαι.

Η προτομή του ήρωα του 1821 και εξέχοντα Φιλικού Γεωργάκη Ολύμπιου, που θυσιάστηκε στο ολοκαύτωμα της Μονής του Σέκου και ο οποίος ήταν γέννημα θρέμμα του Λιβαδίου Ολύμπου, κοσμεί εδώ και πολλά χρόνια το χώρο του πάρκου της Χ.Α.Ν.Θ., δίπλα στα αγάλματα των λοιπών ηρώων της Επανάστασης.

Ο Σύλλογος διαθέτει μεγάλη ιδιόκτητη λέσχη, η οποία αποτελεί κοιτίδα κοινωνικότητας και πολιτιστικών εκδηλώσεων σε καθημερινή βάση. Ο Σύλλογος δημιούργησε από παλιά και συνεχίζει να συντηρεί πολλά τμήματα πολιτιστικών και κοινωνικών δραστηριοτήτων, εκδίδει διμηνιαία εφημερίδα, διοργανώνει σε πολύ τακτά χρονικά διαστή-

διαστήματα εκδηλώσεις (ημερίδες, εκθέσεις, διαλέξεις, συναυλίες, παρεμβάσεις για την υγεία και παιδεία κλπ.) και διατηρεί Τράπεζα Αίματος. Οι στόχοι είναι, πέρα από τη διατήρηση της παράδοσής μας και την προσφορά στην εν γένει μορφωτική και πολιτιστική ζωή της πόλης μας, να γαλουχήσει τη νεολαία με υγιείς αρχές και ιδανικά, να της δώσει εποικοδομητικές διεξόδους και να την εξοπλίσει με αντισώματα απέναντι στους κινδύνους των σύγχρονων καιρών. Όσο Σύλλογοι σαν τον δικό μας αναπτύσσουν τέτοιες δραστηριότητες, τόσο λιγότερες ΙΟΑΚΕΣ και ΟΚΑΝΑ θα χρειάζεται η ελληνική κοινωνία.

Στο πλαίσιο λοιπόν αυτών μας των δραστηριοτήτων, ο Σύλλογος μας οργάνωσε, με πρωτοβουλία του Μαέστρου Άκη Γεροντάκη και σε συνεργασία μαζί του και με τον Πολιτιστικό Οργανισμό του Δήμου Καλαμαριάς, την σημερινή συναυλία. Και την οργάνωσε για 2 βασικούς λόγους :

1. Γιατί η πρόθεση του είναι να προσφέρει στα μέλη και τους φίλους του, αλλά κυρίως στη νεολαία μας, μία όαση ήχων, ένα απολαυστικό 2ωρο μουσικό διάλειμμα, σπάζοντας την μονοτονία, τόσο των θορύβων της καθημερινής μας ρουτίνας, όσο κυρίως των θορύβων και των άναρθρων κραυγών της εμπορευματοποιημένης και μεταπρατικής αφεληνισμένης ηχορύπανσης που μας κατακλύζει και
2. Θεώρησε πως αυτός είναι ο καλύτερος τρόπος, να τιμήσει έναν άνθρωπο που προσέφερε πάρα πολλά στον Σύλλογό μας, στο Λιβάδι του Ολύμπου μας, στην Θεσσαλονίκη μας και στην ποιότητα της ζωής μας, τον εξαιρετο Μαέστρο και Μουσικοσυνθέτη, τον μεγάλο φίλο μας κύριο Άκη Γεροντάκη

Ο Σύλλογός μας και εγώ προσωπικά, που είχα την τιμή να προεδρεύω κατά την τελευταία 2ετία, έχω καταθέσει την αδυναμία μου προς τον εξαιρετο Μαέστρο και Μουσικοσυνθέτη κύριο Άκη Γεροντάκη -τον Άκη μας- και όχι αδικαιολόγητα. Ο Άκης Γεροντάκης έχει αγαπήσει το Λιβάδι και τον Σύλλογό μας -χωρίς καν να είναι μέλος του- όσο λίγοι άνθρωποι. Έχει προσφέρει και στο χωριό μας και στον Σύλλογο, απροσμέτρητες ποιότητες και ποσότητες πολιτισμού, με περισσή σεμνότητα και ανιδιοτέλεια. Έχει εξυψώσει και απαλύνει τις ψυχές μας με τις επανειλημμένες δημόσιες καταθέσεις του συνθετικού και ενορχηστρωτικού του έργου, αποκλειστικά για τα μέλη, τους φίλους μας και τους κατοίκους του Λιβαδιού. Έχει επουλώσει με το μουσικό μαγικό του ραβδί τις πληγές μας από την καθημερινότητα και τη ρουτίνα μας, μας έχει κάνει να τραγουδάμε τις χαρές και τους καημούς μας, μας έχει ξεναγήσει στους κόσμους της Αρμονίας και του Ρυθμού, μας έχει μάθει ΝΑ ΑΚΟΥΜΕ ΤΗ ΖΩΗ ΜΕ ΑΛΛΟΥΣ ΗΧΟΥΣ.

Η αλησμόνητη συναυλία του στις 9 Αυγούστου του 2003 στο Λιβάδι, όπου ο Όλυμπος, η Πανσέληνος κι όλοι εμείς, ντόπιοι και ξένοι γίναμε μία φωνή και μία νότα χαράς και συγκίνησης και ήπιαμε ένα μουσικό μαγικό νέκταρ κάτω από τη σκιά του Μύτικα και το φως του Αυγουσιτιάτικου φεγγαριού, οι αξέχαστες υπέροχες βραδιές που μας χάρισε, μεταμορφώνοντας τη λέσχη μας σε αηδονένιο ηχείο, τα μαθήματα μουσικής που παραδίδει, αφιλοκερδώς φυσικά, στη νεολαία του Συλλόγου μας, η συνεχής και εξαιρετική αρθρογραφική του παρουσία στο 'Λόγο' μας, μας κάνουν να νοιώθουμε τύψεις για το ότι ο Σύλλογός μας άργησε να τιμήσει αυτόν τον Άνθρωπο.

Ο Σύλλογός μας και εγώ προσωπικά, ευχαριστούμε από καρδιάς τον Μαέστρο, για τη μεγάλη του συμβολή στην ανύψωση της ποιοτικής στάθμης του 'Λόγου του Συλλόγου' μας, μέσω των έξοχων άρθρων του και γενικότερα στην ανύψωση της μουσικής παιδείας των αναγνωστών του.

Σήμερα, είμαστε εδώ για να απολαύσουμε ακόμη μια μουσική πανδαισία. Το ρεπερτόριο της ορχήστρας αποτελείται αμιγώς από κομμάτια της ελληνικής έντεχνης λαϊκής μουσικής, ενορχηστρωμένα με μαεστρία από τον Άκη Γεροντάκη, άνθρωπο με βαθιά μουσική παιδεία και γνώση, αλλά κυρίως με ακόμη πιο βαθιά επίγνωση του κοινωνικού του ρόλου. Είμαι σίγουρος πως θα ακούσουμε ήχους καθαρούς και διαυγείς, είμαι σίγουρος πως θα δονηθούν οι χορδές της καρδιάς μας, είμαι σίγουρος πως θα νοιώσουμε όλοι μας μέλη της υπέροχης αυτής ορχήστρας και κοινωνοί μιας πρωτόγνωρης και ανεπανάληπτης μουσικής μυσταγωγίας.

Είμαι σίγουρος πως ο μαέστρος Άκης Γεροντάκης, θα καταφέρει να τιθασεύσει τη μουσική ορμή 4 φοιτητών, ερασιτεχνών μουσικών, να την εντάξει σε ένα πλαίσιο 'χαλιναγωγμένης' εκφραστικής ελευθερίας και να βγάλει από τον καθένα τους και από τον εαυτό του ένα μεράκι, θα μας μείνει αξέχαστο.

Κυρίες και κύριοι

Δυστυχώς, ζούμε σε μια εποχή όπου η παγκοσμιοποίηση προσπαθεί, να επιβάλλει την οικονομία ως μοναδικό λόγο ύπαρξης μας στη ζωή, να μετατοπίσει στην αφάνεια τις κοινωνικές μας ευαισθησίες, να ομοιογενοποιήσει τις ιδιαιτερότητες και τα χαρακτηριστικά μας ως λαού, δημιουργώντας κλωνοποιημένα και εμπορευματικά πρότυπα της ζωής μας και της ποιότητάς της.

Η διαρκής προσβολή της αισθητικής μας, της γλώσσας μας, πολλές φορές της ιστορίας μας και τελικά της νοημοσύνης μας, με τα διάφορα αναλώσιμα και θνησιγενή άμα τη γενέσει τους φέϊμοστορικά καλο-κακομοίρικά και γελοία περικλο-πρότυπα, τα παπα ή κακο-ρίζικα νάμπερ ουάν που προσπαθεί η τηλεόραση, η κρατική δυστυχώς, να μας το αναγάγει σε εθνικό θέμα, μας αναγκάζουν να αποκτούμε λόγο 'αιρετικό' για να επιζήσουμε και να διατηρήσουμε, κάποια ψήγματα έστω, της ξεχασμένης μας Ρωμιοσύνης.

Ας προσπαθήσουμε λοιπόν να δούμε τα πράγματα με τα μάτια της άλλης Ελλάδας, εκείνης της όμορφης και πονεμένης, που δεν επιζητεί την τηλεοπτική αναγνωρισιμότητα με κάθε κόστος, εκείνης που δεν εμπορεύεται τα πολιτιστικά της σωθικά, εκείνης που ακόμη νοιώθει τρυφερά τα χνώτα των παραμυθιών της γιαγιάς της. Της άλλης Ελλάδας, εκείνης που αδιαφορεί γι' αυτό που ονομάζεται 'χαϊλάϊτ ή γκλάμουρ, εκείνης που δεν τρώει φάστφουντ και δεν πίνει ντρινκς, αλλά μιλάει ελληνικά χωρίς γκρικλίζ-ματα. Της άλλης Ελλάδας που μας κάνει να νοιώθουμε μία γλυκιά και δροσερή αύρα αντίστασης, ακούγοντας σε ήχο πλάγιο και λύδιο και φρύγιο τη σημερινή συναυλία, κάτι σαν μια τρυφερή σταυροβελονιά φτιαγμένη από παιδικά χέρια, που θα την κρατάμε φυλαγμένη μαζί με τα άλλα τιμαλφή στο σεντούκι της μάνας μας και της ψυχής μας.

Τη μάχη την άνιση, με τις Ρουβα-Βισσο-Βανδικές και καφουροσκυλαδικές εγκάθετες και δυστυχώς πλέον κατεστημένες μουσικοειδείς ορδές, θα την κερδίσουμε όλοι μας και μάλιστα πανηγυρικά, όσο θα υπάρχουν σ' αυτόν τον τόπο αναχώματα και αντισώματα κατά της πολιτιστικής μας σήψης, σαν τους Γεροντάκηδες και όσο θα υπάρχουν παιδιά, σαν τους 4 που θα ακούσουμε σήμερα.

Κυρίες και κύριοι

Ο Πρόεδρος και το Δ.Σ. του Συλλόγου Λιβαδιωτών Θεσσαλονίκης 'Ο Γεωργάκης Ολύμπιος', νοιώθουμε την ανάγκη να ευχαριστήσουμε από το βάθος της καρδιάς μας όλους εσάς που παρίστασθε σήμερα εδώ.

Κυρίως όμως, ο Πρόεδρος, το Δ.Σ., τα μέλη και οι φίλοι του Συλλόγου Λιβαδιωτών Θεσσαλονίκης, νοιώθουμε την ανάγκη να ευχαριστήσουμε από το βάθος της καρδιάς μας τον Μαέστρο **Άκη Γεροντάκη** και όλα τα μέλη του φωνητικού Υποσυνόλου, τους **Ιωάννα Γιαννάκη, Κωνσταντίνα Καραμέρη, Γιάννη Λάκη και Αριστοτέλη Γεροντάκη**, της Ορχήστρας Σύγχρονης Ελληνικής Μουσικής του Πολιτιστικού Οργανισμού του Δήμου Καλαμαριάς, για την αξέχαστη βραδιά που σίγουρα θα μας χαρίσουν.

ΤΟ 7ο ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ ΛΑΟΓΡΑΦΙΑΣ & ΒΛΑΧΙΚΩΝ ΧΟΡΩΝ ΣΤΗΝ ΣΑΜΑΡΙΝΑ

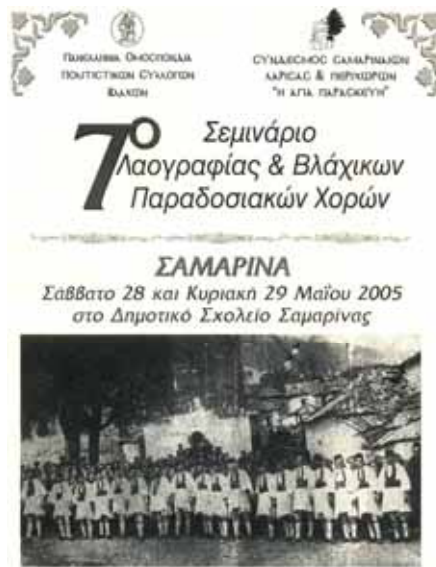
Το Σαββατοκύριακο 28-29 Μαΐου 2005, έλαβε χώρα στην Σαμαρίνα Γρεβενών, το 7ο Σεμινάριο Λαογραφίας και Βλάχικων Παραδοσιακών χορών. Συνεχίζοντας μία παράδοση που ξεκίνησε εδώ και 3 χρόνια, ο Σύλλογός μας εκπροσωπήθηκε από τον ταμία του Συλλόγου κο **Κώστα Μουσένα** και την δασκάλα μας του χορού κα **Λίτσα Τσανούσα**, ενώ παρέστη και ο Πρόεδρος.

Οι εργασίες του σεμιναρίου, παρουσίασαν απλά σχετικό ενδιαφέρον, αλλά είναι αρκετά σημαντική η συγκέντρωση πολλών συλλόγων και η ανταλλαγή εμπειριών.

Η φιλοξενία ήταν άψογη και συγκινητική, το τοπίο πανέμορφο, ενώ οι δημόσιοι χώροι και τα κτίρια της Σαμαρίνας αποτελούν παράδειγμα προς μίμηση για πολλούς.

Ο Σύλλογός μας είχε εντυπωσιακή παρουσία, η δασκάλα μας, πάντα πρώτη, άριστευσε, τα μέλη του Δ.Σ. τιμήθηκαν με την προεδρεία του σεμιναρίου, ενώ μετά από πρόταση του προέδρου, η αρμόδια επιτροπή θα εξετάσει (θετικά ελπίζουμε) το να αναθέσει την διοργάνωση του 8ου Σεμιναρίου το 2006 στον Σύλλογό μας, ώστε να γίνει στο Λιβάδι.

Το τελικό γλέντι, όπου με αυτό κλείνει πάντα η εκδήλωση, ήταν θαυμάσιο. Ο Σύλλογος ευχαριστεί θερμά τους διοργανωτές για την άρτια και ζεστή φιλοξενία.

Σαμαρίνα ή Νέα Ορλεάνη;

Εκεί τουλάχιστον δεν κατεδαφίζουν ακόμη την ιστορία τους

ΧΩΡΙΣ ΛΟΓΙΑ : ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΩΝ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ ΜΑΣ

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ

ΕΤΟΣ 2005
ΜΗΝΑΣ 1 ΕΒΔ. 4
ΑΝΑΤΟΛΗ ΗΛΙΟΥ 7.37
ΔΥΣΗ ΗΛΙΟΥ 5.38
ΣΕΛΗΝΗ 13 ΗΜΕΡΩΝ

23

ΑΤΤΡ ΠΡΟΣΚ

ΚΥΡΙΑΚΗ
SUNDAY 023 - 342 JANUARY

† ΙΔ' ΛΟΥΚΑ (Παφλού), Κλήμεντος Αγκύρας

ΚΥΡΙΑΚΗ 23 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2005, ΔΙΑΛΕΞΗ ΤΗΣ ΙΑΤΡΟΥ ΚΥΤΤΑΡΟΛΟΓΟΥ κας ΑΡΙΣΤΑΔΗΝΗΣ ΜΑΝΔΡΑΛΛΗ-ΣΥΝΕΦΑΚΗ "ΠΡΟΛΗΨΗ & ΕΓΚΑΙΡΗ ΔΙΑΓΝΩΣΗ ΤΟΥ ΚΑΡΚΙΝΟΥ ΤΟΥ ΤΡΑΧΗΛΟΥ ΤΗΣ ΜΗΤΡΑΣ & ΤΟΥ ΜΑΣΤΟΥ"

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ

ΕΤΟΣ 2005
ΜΗΝΑΣ 2 ΕΒΔ. 7
ΑΝΑΤΟΛΗ ΗΛΙΟΥ 7.18
ΔΥΣΗ ΗΛΙΟΥ 6.01
ΣΕΛΗΝΗ 5 ΗΜΕΡΩΝ

13

ΑΤΤΡ ΠΡΟΣΚ

ΚΥΡΙΑΚΗ
SUNDAY 044 - 321 FEBRUARY

† ΙΖ' ΜΑΤΘ. (Καναλιός), Ακύλα, Πρασχίλλης

ΚΥΡΙΑΚΗ 13 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2005 : ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ ΤΟΥ ΣΕΡΡΑΙΟΥ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑ ΣΤΕΛΙΟΥ ΜΠΑΜΠΙΔΑΤΣΗ "ΓΕΩΡΓΑΚΗΣ ΟΛΥΜΠΙΟΣ-ΣΤΗ ΣΚΑΛΑ ΤΩΝ ΑΓΓΕΛΩΝ". ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΕ Ο ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ & Πρ.ΥΠΟΥΡΓΟΣ Κος ΣΤΕΛΙΟΣ ΠΑΠΑΘΕΜΕΛΗΣ

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ

ΕΤΟΣ 2005
ΜΗΝΑΣ 2 ΕΒΔ. 8
ΑΝΑΤΟΛΗ ΗΛΙΟΥ 7.18
ΔΥΣΗ ΗΛΙΟΥ 6.08
ΣΕΛΗΝΗ 12 ΗΜΕΡΩΝ

20

ΑΤΤΡ ΠΡΟΣΚ

ΚΥΡΙΑΚΗ
SUNDAY 051 - 314 FEBRUARY

† ΤΕΛΩΝΟΥ - ΦΑΡΙΣ. (Αρχή Τριωβίου), Λέωντος μαρτ.

20 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2005 : ΔΙΑΛΕΞΗ ΤΟΥ ΚΑΘΗΓΗΤΗ ΣΕΙΣΜΟΛΟΓΙΑΣ ΒΑΣΙΛΗ ΠΑΠΑΖΑΧΟΥ "ΣΕΙΣΜΟΙ ΚΑΙ ΜΕΤΡΑ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ ΤΟΥΣ"

ΜΑΡΤΙΟΣ

ΕΤΟΣ 2005
ΜΗΝΑΣ 3 ΕΒΔ. 10
ΑΝΑΤΟΛΗ ΗΛΙΟΥ 6.51
ΔΥΣΗ ΗΛΙΟΥ 6.23
ΣΕΛΗΝΗ 26 ΗΜΕΡΩΝ

6

ΑΤΤΡ ΠΡΟΣΚ

ΚΥΡΙΑΚΗ
SUNDAY 065 - 300 MARCH

† ΑΠΟΚΡΕΩ, Καλλίστου, Ευφροσύνη μαρτύρων

6 ΜΑΡΤΙΟΥ 2005 : ΔΙΑΛΕΞΗ ΤΟΥ ΚΑΘΗΓΗΤΗ ΑΝΘΡΩΠΟΛΟΓΙΑΣ ΝΙΚΟΥ ΞΗΡΟΤΥΡΗ "ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΕΣ & ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΠΡΟΕΚΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΒΛΑΧΙΚΟΥ ΖΗΤΗΜΑΤΟΣ"

20 ΜΑΡΤΙΟΥ 2005 : ΔΙΑΛΕΞΗ ΤΗΣ ΚΑΘΗΓΗΤΡΙΑΣ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΔΙΟΝΥΣΙΑΣ ΜΙΣΙΟΥ
"ΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΣΤΗΝ ΠΕΡΙΟΔΟ ΤΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ"

25η ΜΑΡΤΙΟΥ : Η ΠΑΡΕΛΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΚΑΙ Η ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΣΤΟΝ ΉΡΩΑ

26 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ : Ο ΕΤΗΣΙΟΣ ΑΠΟΚΡΙΑΤΙΚΟΣ ΧΟΡΟΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

ΑΠΟΚΡΙΑΤΙΚΑ ΞΕΦΑΝΤΩΜΑΤΑ....

ΑΠΟΚΡΙΑΤΙΚΑ ΞΕΦΑΝΤΩΜΑΤΑ....

ΑΠΟΚΡΙΑΤΙΚΑ ΞΕΦΑΝΤΩΜΑΤΑ....

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΑΙ : ΓΝΩΣΕΙΣ & ΓΝΩΜΕΣ

Απόδημοι Λιβαδιώτες Του Κώστα Προκόβα, φιλολόγου & μεγάλου Λιβαδιώτη

Η τουρκοκρατία, ιδιαίτερα οι επιδρομές του Αλή Πασά, οι πόλεμοι, η ληστοκρατία, ο εμφύλιος πόλεμος, η φτώχεια, η ανεργία, ο μικρός και άγονος κλήρος και η πανούκλα έδιωξαν κατά καιρούς τους Λιβαδιώτες από τη γενέθλια γη. Σκόρπισαν παντού σαν τα τρελά πουλιά. Σε πολλές πόλεις της Ελλάδας ίδρυσαν μεγάλες και ανθηρές οικονομικά παροικίες. Έφτασαν ως την Αμερική, τον Καναδά, την Αυστραλία, τη Γερμανία, ως την Κωνσταντινούπολη, το Βουκουρέστι και την Αίγυπτο. Ο Γερμανός εθνομολόγος και βαλκανολόγος G. Weigand συνάντησε, γράφει, στα 1890 στη Θεσσαλονίκη περισσότερους Λιβαδιώτες από όσους στο Λιβάδι που επισκέφτηκε το 1866. Λογαριάζουμε ότι περίπου 150 οικογενειακά ονόματα εδώ και χρόνια δεν υπάρχουν πια στα Δημοτολόγια του Δήμου Λιβαδίου. Η μελέτη αυτών των ονομάτων θα φωτίζε πολλές πλευρές της ιστορίας, της κοινωνίας και της ζωής του Λιβαδίου που ήταν πάντοτε μια μεγάλη και ζωντανή κοινότητα. Τέτοιες μελέτες έχουν γίνει για άλλες κοινότητες. Οργάνωση γενεαλογικών δέντρων με υπολογιστές έγινε και από το Πανεπιστήμιο της Μακεδονίας για κοινότητες της Ηπείρου.

Η οικογένεια Παπαντίνια ή Παπακωνσταντίνου ήταν μια από αυτές. Ο ιερέας Παπαντίνος είναι ο γενάρχης. Κατά κόσμον Κωνσταντίνος Παπακωνσταντίνου. Έφερε και το επώνυμο Μιχαήλ. Γεννήθηκε στα 1850 και πέθανε το 1921. Μικρό προσφυγόπουλο βρέθηκε στο μοναστήρι της Αγίας Τριάδας. Το περιμάζωσαν τότε οι καλόγεροι, έγινε διάκος και αργότερα παπάς παμφηφεί από το λαό του χωριού. Ευαίσθητος, φιλομαθής και με μεγάλη αγάπη για τον άνθρωπο έγινε ένας σεβαστός παπάς που τον θυμούνταν οι παλαιότεροι. Λειτουργήσε χρόνια πολλά στους Αγίους Αναργύρους. Πριν χειροτονηθεί, παντρεύτηκε την κόρη του πλούσιου Λιβαδιώτη εμπόρου Καραγιάννη που τότε είχε το κατάστημα «Μπον μαρσέ». Έφερνε υφάσματα και ρούχα από την Εσπερία. Υπήρχε τότε στο Λιβάδι, μια ισχυρή οικονομικά τάξη που ντύνονταν ευρωπαϊκά. Ο Καραγιάννης εκτίμησε τα προσόντα και το ήθος του νέου και ξεπερνώντας την υπεροψία της τάξης του έδωσε την κόρη του Μαρία, την μετέπειτα σεβαστή παπαδιά του χωριού. Απόκτησαν επτά παιδιά, δύο κόρες και πέντε γιους. Η μια κόρη, η Αννέτα, που πέθανε στη λεχωνιά παντρεύτηκε το Γιάννη Μεζίλη, η δεύτερη, η Ρινάκω, το Λάζαρο Προκόβα. Όλα τα αγόρια σπούδασαν, διακρίθηκαν και βρέθηκαν σε ξένα και μακρινά μέρη. Ο πρώτος, ο Γιώργος, έγινε καθηγητής και πήγε στην Αμερική, όπου και πέθανε. Ο δεύτερος, ο Πέτρος, έμπορος στην Καβάλα. Ο τρίτος, ο Θωμάς, σπούδασε στο γαλλικό κολέγιο της Κωνσταντινούπολης και στη συνέχεια γαλλική φιλολογία.

Υπήρξε ως ανώτερο στέλεχος στους γαλλικούς σιδηροδρόμους (Οριάν Εξπρές). Ο τέταρτος, ο Τζώνης, έγινε γιατρός και πήγε εθελοντής στο Σουδάν που εκείνο τον καιρό υπέφερε από τη μαλάρια. Πέθανε νέος εκεί υποκύπτοντας στην ίδια αρρώστια. Είναι ο πρωτοπόρος και μακρινός πρόγονος των σημερινών «Γιατρών χωρίς σύνορα». Ο πέμπτος, ο Δημητράκης, φαρμακοποιός, σπούδασε στην Κωνσταντινούπολη, εργάστηκε εκεί και, όταν έπεσε βαριά επιδημική αρρώστια στην Περσία, πήγε εκεί για να προσφέρει τις υπηρεσίες του. Επέστρεψε στην Ελλάδα, έκανε φαρμακείο στην Ελασσόνα και πέθανε νεότερος από διπλή πνευμονία. Η οικογένεια Παπαντίνια είδε τα παιδιά της να τιμούν τις αρχές και τις αξίες που βίωσαν μέσα στην οικογένειά τους και την κοινωνία του Λιβαδίου. Η μητέρα, σεβάσμια παπαδιά, ήπια και το μικρό ποτήρι του θανάτου δύο παιδιών της. Η ξενιτιά είναι καυμός, είναι μεγάλη πίκρα. Ο στέρεος οικογενειακός δεσμός φανερώνεται και στην αλληλογραφία που σώζεται και που μου την εμπιστεύτηκε η εγγονή τους Ακτίνα Σταθάκη-Προκόβα και το δισέγγονο Αργύρης Αργυρόπουλος που ζει στη Θεσσαλονίκη. Οι επιστολές των παιδιών προς τους γονείς έχουν χρονολογίες 1910, 1911, 1912.

Απόγονοι της οικογένειας Παπαντίνια ζουν σήμερα σε διάφορα μέρη της Ελλάδας: στη Σπάρτη, την Αθήνα, την Ελασσόνα, τη Θεσσαλονίκη και αλλού. Ένας ζει στη Γαλλία. Θυμούνται και προσπαθούν να συμπληρώσουν όλες τις ψηφίδες του γενεαλογικού τους δέντρου. Ο μεγάλος παππούς, ο Παπαντίνος, άπλωσε ρίζες και κλαδιά. Έκανε το χρέος του σαν ιερέας και άνθρωπος. Το όνομά του συνδέεται και με ένα επεισόδιο με τον Επίσκοπο Πέτρας και Λιβαδιού Θεόκλητο. Ήταν, γράφουν επίσημα έγγραφα του Ελληνικού Προξενείου Ελασσόνας «βουλγαρόφρων και ρουμανίζων» και δεν συνεργαζόταν με το Προξενείο. Στο σπίτι του Παπαντίνια που βρισκόταν απέναντι από το ρέμα των Αγίων Αναργύρων σκηνοθετήθηκε από Λιβαδιώτες σχέδιο για την απομάκρυνσή του, πριν ξεσπάσει η οργή των κατοίκων με απρόβλεπτες συνέπειες. Ο Θεόκλητος αποφάσισε να εγκαταλείψει το Λιβάδι και ο Παπαντίνος τον συνόδευσε ασφαλή ως την Πέτρα, την έδρα της Επισκοπής. Η σκηνοθετημένη δολοφονική απόπειρα κατά του Θεοκλήτου έγινε στα 1888 (βλ. Γ. Αδάμου – Γ. Ράπτη, Το Λιβάδι Ολύμπου στο Μακεδονικό Αγώνα, 1993, σελ. 13). Τον Παπαντίνια είχαν μύσει στο σχέδιο ο Γιάννης Προκόβας, πατέρας του Μήτσου Προκόβα, και ο δάσκαλος Γεωργιάδης Γεώργιος.

Κώστας Προκόβας

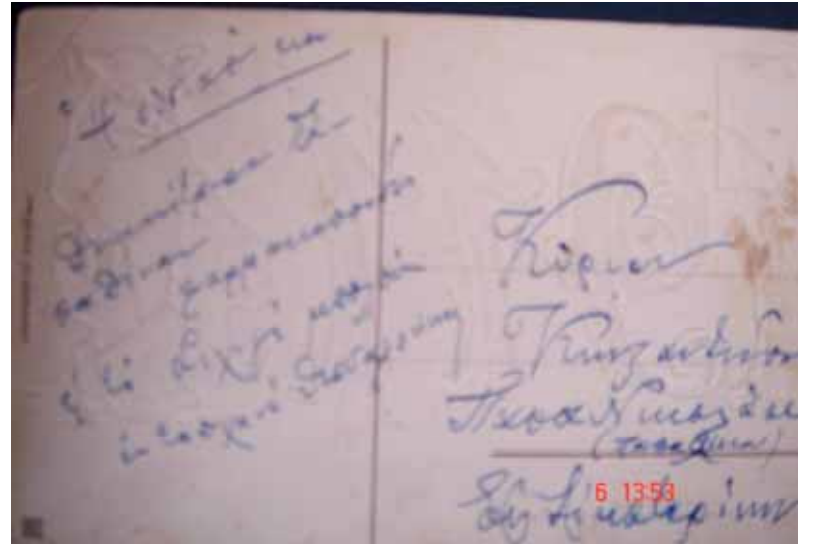
Μνήμες μπροστά στον φακό

Καρτ Ποστάλ του 1911 – Οικογένεια Παπαντίνια

Παπα-Ντίνας 1850-1921

Καρτ Ποστάλ του 1911 – Οικογένεια Παπαντίνια

Κώστας Σαλαβάτης (1878-1965)

Καρτ Ποστάλ

Καρτ Ποστάλ

Λόγω πληθώρας ύλης και εκτάκτων γεγονότων, η σύνταξη αδυνατεί να σχολιάσει εκτενώς τα στοιχεία που εμφανίζονται στο νέο κεφάλαιο 'Μνήμες μπροστά στον φακό' (στοιχεία Αργ. Αργυρόπουλου και Γρηγόρη Βέλκου). Επιφυλάσσεται για τον επόμενο 'Λόγο 6'

Κόντρες φωτογράφων

Ερασπιέχνης - 1999

Επαγγελματίας - 2005

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΑΙ ΕΝΤΑΥΘΑ : Η ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΜΑΣ ΜΕ ΤΟΥΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΣ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ

Η σύνταξη του 'Λόγου', δημοσιεύει κάθε επώνυμη επιστολή που αποστέλλεται στην εφημερίδα μας, με κάθε μορφής περιεχόμενο (ενημερωτικό, ιστορικό, λαογραφικό, κοινωνικό, πολιτικό, πολιτιστικό). Δέχεται απόψεις (θετικές, αρνητικές, σκληρές, μαλακές, σκωπτικές, ειρωνικές, φιλιππικούς και διθυράμβους) γι' αυτήν, αρκεί το ύψος να συνάδει με τους κανόνες της στοιχειώδους δημόσιας ευπρέπειας.

Δεν δέχεται σκέτες κακίες ή λιβέλλους, γιατί θα αναγκαστεί να τις απαντήσει. Επίσης, ως πειθνίο και άμεσα εξαρτώμενο όργανο από το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου, δημοσιεύει και κάθε άλλο έγγραφο που το Δ.Σ. κρίνει ότι είναι σκόπιμο να δημοσιευτεί.

Η σύνταξη του 'Λόγου' έλαβε από τον συμπατριώτη μας και φίλο κύριο Δημήτρη Ι. Μπάμπα, την παρακάτω επιστολή και την δημοσιεύει με μεγάλη χαρά

Όπου φτωχός κι η μοίρα του.

Δεν είναι λίγες οι φορές που ντρέπομαι για τον δυτικό κόσμο. Για το δυτικό τρόπο σκέψης. Τις δυτικές κυβερνήσεις. Το δυτικό τρόπο ζωής και εν τέλει τη δυτική ανοησία. Τούτη τη φορά όμως, δεν ξέρω ακριβώς γιατί, η ντροπή μου ξεχείλισε. Τόσο που κόντεψε να με πνίξει. Σαν τσουνάμι.

Ήξεραν λέει οι ισχυροί της δύσης, ότι από τη στιγμή που έγινε ο μεγάλος σεισμός των 8,9 ρίχτερ, δημιουργήθηκαν κύματα τσουνάμι. Ήξεραν την ταχύτητά τους και σε πόση ώρα θα χτυπούσαν τις ακτές. Προφανώς ήξεραν και την καταστροφή που θα δημιουργούσαν. Μάλιστα είναι βέβαιο ότι με τους υπερσύγχρονους δορυφόρους τους τα παρατηρούσαν σε ζωντανό χρόνο.

Ήξεραν βέβαια να φτιάχνουν και συστήματα προειδοποίησης που θα έσωζαν τις χιλιάδες ζωές που χάθηκαν. Σαν αυτά που έχουν εγκαταστήσει για τους εαυτούς τους. Για ποιο λόγο όμως να τα εγκαταστήσουν; Τι κέρδος θα είχαν; Κανένα. Βλέπετε η ανθρώπινη ύπαρξη έχει αξία στο δυτικό κόσμο μόνο όταν μπορεί να αγοράζει.

Αυτό άλλωστε γίνεται έκδηλο και μάλιστα χωρίς αναστολές, στα μέσα μαζικής ενημέρωσης και κυρίως στα καλοστημένα show που λέγονται «Δελτία ειδήσεων». Με μεγάλη έμφαση, αυξημένη ένταση και αγωνία ακούει κανείς φράσεις όπως: «Μεταξύ των θυμάτων δεν υπήρχαν Έλληνες» ή «Πολλά από τα θύματα ήταν ευρωπαίοι τουρίστες». Λες και οι ζωές των συμπατριωτών μας και γενικότερα των δυτικών έχουν μεγαλύτερη αξία. Αλλά βέβαια! Αυτοί μπορούν να αγοράζουν.

«Αν μη τι άλλο όμως οι δυτικοί, έδωσαν» λέει «απλόχερα τη βοήθειά τους. Κυρίως οι λαοί και όχι οι κυβερνήσεις».

Αληθής η παραπάνω άποψη, σε ότι αφορά τις κυβερνήσεις. Δεν χρειάζεται να μείνει κανείς στην αυταπόδεικτη αθλιότητα των πενιχρών ενισχύσεων που προσέφεραν. Αρκεί μόνο να σκεφτεί ότι η τελετή ορκωμοσίας του Μπους στοίχισε σχεδόν τριπλάσιο ποσό απ' αυτό που έστειλε η κυβέρνηση των ΗΠΑ στις πληγείσες χώρες.

Ψευδής όμως και ενδεχομένως προκλητική σε ότι αφορά τους λαούς του δυτικού κόσμου. Ας πάρουμε ως παράδειγμα τα δικά μας.

15.000.000 € είναι περίπου το ποσό που μαζεύτηκε από τον τηλεμαραθώνιο της NET. Θριαμβολογούμε λοιπόν λέγοντας ότι ήμασταν στην τρίτη, τέταρτη, δεν ξέρω και γω ποια θέση, στη λίστα των χωρών που έχουν προσφέρει βοήθεια, ανάλογα πάντα με τον πληθυσμό μας. Μπράβο μας λοιπόν. Δώσαμε από 1,5 € ο καθένας μας. Πράγμα που τόνωσε την «εθνική μας υπερηφάνεια» (κάτι σαν το ευρωπαϊκό κύπελλο), ικανοποιώντας για ακόμα μία φορά την ταπεινή και ματαιόδοξη ανάγκη μας να νιώθουμε ότι είμαστε κάτι το ιδιαίτερο.

Γιατί νιώθουμε υπερήφανοι; Γιατί όλοι αυτοί οι δημοσιογραφίσκοι των media μας οδηγούν να συγκρίνουμε το 1,5 € με το 1,45 ή το 1,33 που έδωσαν άλλες δυτικές χώρες.

Τι εμποδίζει όμως τον κοινό νου να συγκρίνει το 1,5 € με άλλα μεγέθη της καθημερινότητάς μας; Χιλιάδες παραδείγματα μπορεί να αναφέρει κανείς. Πίτα-γύρος 1,70€. Καφές στην παραλία 4€. Ταινίες Hollywood σε πολυσινεμά 7€. Βραδινή έξοδος στα μπουζούκια τουλάχιστον 20€. Πουκάμισο τουλάχιστον 50€. Πόσο περήφανος να νιώσει κανείς όταν οι περισσότεροι από μας δεν στερήθηκαν ούτε ένα από τα παραπάνω;

Και φυσικά τι να πει κανείς για τις μεγάλες, πολυεθνικές εταιρείες και τις προσφορές τους. Ποσά των 10.000 € προκαλούν γέλια μπροστά στους ισολογισμούς των εταιρειών που τα προσέφεραν. Άλλωστε είναι γνωστό, ότι τέτοιου είδους προσφορές είναι μία σχεδόν μηχανική ενέργεια των τμημάτων διαφήμισης, προβολής και δημοσίων σχέσεων των εταιρειών.

Από την άλλη, απόψεις του τύπου «εγώ δεν δίνω τίποτα γιατί δεν ξέρω ποιος θα τα διαχειριστεί και αν θα φτάσουν στον προορισμό τους» δεν είναι παρά μια εκλογίκευση της απροθυμίας να βοηθήσεις. Όταν η καταστροφή είναι τόσο μεγάλη, είναι απαράδεκτο να λειτουργούν αποτρεπτικά τέτοιες λογικές. Η απάντηση σε τέτοιου είδους απόψεις είναι μία και απλή: όσα περισσότερα δοθούν, τόσο περισσότερα θα φτάσουν. Τέτοιες στιγμές δε μπορεί να σε απασχολούν αυτοί που θα κλέψουν, αλλά αυτοί που θα σωθούν. Άλλωστε εδώ δεν πρόκειται για μια ακόμη από τις ιστορίες της μορφής «ο μικρός, φτωχός Βασίλης πρέπει να εγχειριστεί». Τα μεγέθη της καταστροφής δεν αφήνουν περιθώρια για τέτοιου είδους συγκρίσεις.

Δεν αξίζει επίσης να ασχοληθεί κανείς, με την εξωφρενική άποψη ότι «καθάρισε ο τόπος εκεί από τους παιδεραστές και τα ταιλαίπηρα παιδάκια». Μόνο χαμηλό δείκτη νοημοσύνης και ενδεχομένως άσχημα παιδικά χρόνια προδίδει.

Καταλήγοντας δεν μπορώ να μην διατυπώσω τον προβληματισμό μου και για τα ανακλαστικά του δικού μας συλλόγου. Δεν θα'πρεπε ο σύλλογος μας να κάνει μια προσφορά στους πληγέντες; Αποκλίνει κάτι τέτοιο από τις καταστατικές του αρχές;

Για να μην παρεξηγηθούμε δεν μηδενίζω σε καμία περίπτωση την αξία της προς-φοράς μας. Απλά λέω ότι δεν μπόρεσε να ξεφύγει από τη λογική της εύκολης «φιλανθρωπίας του καναπέ». Λέω ότι σιχάθηκα πια να βλέπω την ικανοποίηση ανθρώπων που νομίζουν ότι έπραξαν το χρέος τους και μπορούν να κοιμούνται ήσυχοι στέλνοντας ως βοήθεια το μήνυμα του 1 €. Λέω ότι ντρέπομαι να λέγομαι δυτικός όταν δυτικοί λέγονται και αυτοί οι κρετίνοι που συνέχιζαν τις διακοπές τους δίπλα στους νεκρούς. Πάνω απ' όλα, λέω ότι ντρέπομαι που δεν κάνω τίποτα. Θα μου πείτε «και τι έγινε ρε μεγάλε που ντρέπεσαι!;». Δυστυχώς τίποτα απολύτως. Ίσως όμως είναι μια αρχή.

Με εκτίμηση

Δημήτρης Ι. Μπάμπας

Η ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΗΣ

Φίλτατε συμπατριώτη Δημήτρη Μπάμπα

Συμφωνούμε απόλυτα με τις απόψεις σας για την 'εικονική πραγματικότητα' της φιλανθρωπίας των λεγομένων επωνύμων και επαυξάνουμε. Χαιρετίζουμε επίσης τη μεγάλη ευαισθησία που σας διέπει, καθώς και τα κοινωνικά σας αντανάκλαστικά. Επιτρέψτε μας όμως μία διευκρίνιση στο σημείο που αναφέρεστε στη συμπεριφορά του Συλλόγου μας :

Η άποψη του Προέδρου είναι πως η κατανομή της οικονομικής βοήθειας από έναν Σύλλογο όπως ο δικός μας, ξεκινάει πρώτα από τους δικούς μας πληγέντες (και δόξα τω Θεώ έχουμε αρκετούς στον τόπο μας).

Είμαστε σίγουροι πως μεμονωμένα τα μέλη και οι φίλοι μας, όπως και η σύνταξη εξ άλλου, προσέφεραν σεμνά και αθόρυβα τον προσωπικό τους οβολόν, στους Νοτιοασιατές συνανθρώπους μας που υπέστησαν αυτή την οργή της φύσης. Δεν μένει παρά να φτάσει όλη η βοήθεια -στο 100% του μεγέθους της- στα χέρια τους και όχι αλλού, όπως συχνά διαβάζουμε στον ημερήσιο τύπο.

Θερμούς χαιρετισμούς

Η σύνταξη του 'Λόγου' έλαβε επίσης από τον συμπατριώτη μας και φίλο κύριο Λάζαρο Μπάμπα, την παρακάτω επιστολή και την δημοσιεύει με μεγάλη χαρά, αυτούσια φυσικά, όπως και κάθε άλλη. Επίσης δημοσιεύει και την αντίστοιχη απάντηση :

Σκέψεις – Προβληματισμοί για τον 'ΛΟΓΟ' ενός μέλους του Συλλόγου Λιβαδιωτών Θεσσαλονίκης

Έχοντας λάβει και το 4ο φύλλο του 'Λόγου', μέσω ηλεκτρονικής διεύθυνσης, θα 'θελα να διατυπώσω ορισμένες σκέψεις και κάποιους προβληματισμούς για την προσπάθεια της έντυπης ενημέρωσης των μελών και φίλων του συλλόγου μας.

Δεδομένου ότι η συνεχής και διαρκής έκδοση του 'Λόγου' θα αποτελεί έναν μόνιμο βραχνά των μεθαιριανών Δ.Σ., προτείνω άμεσα να πραγματοποιηθεί μια συνάντηση όλων των ενδιαφερομένων ώστε, έχοντας ήδη μια εμπειρία τεσσάρων φύλλων, να συζητηθούν θέματα όπως :

1. Η καταγραφή του διαθέσιμου ανθρώπινου δυναμικού
2. Ο καταμερισμός εργασιών (π.χ. συμμετοχή νέων σε μια μόνιμη στήλη)
3. Η ανάθεση της έκδοσης σε άτομα εκτός Διοικητικού Συμβουλίου.

Κατά τη γνώμη μου το τελευταίο είναι μια σημαντική παράμετρος για να αποφευχθεί να καταλήξει η έκδοση υπόθεση ενός (του εκάστοτε προέδρου) ή ελαχίστων ατόμων. Όπως όλοι γνωρίζουμε, τα μέλη του Δ.Σ., που προκύπτουν από εκλογές, πιέζονται να θέσουν υποψηφιότητα και αναλαμβάνουν καθήκοντα, τα οποία απαιτούν αρκετό προσωπικό χρόνο, ορισμένες δε στιγμές και σωματική κόπωση. Η ύπαρξη μιας οκτασέλιδης εφημερίδας, με σημαντικές ευθύνες να βαρύνουν το Δ.Σ., θα αποθαρρύνει ακόμη περισσότερο τη συμμετοχή στα διοικητικά δρώμενα του Συλλόγου μας πολλά μέλη.

Διαβάζοντας τα φύλλα του Λόγου, συζητώντας τα με άλλα νεαρά μέλη, ανταλλάσσοντας απόψεις για την εφημερίδα μας, κατέληξα στους εξής μικρούς προβληματισμούς, τους οποίους καταθέτω στη συντακτική επιτροπή με μοναδικό σκοπό μια ελάχιστη συμβολή σ' αυτή την εξαιρετική προσπάθεια:

- ✓ Αναδημοσιευμένα άρθρα εφημερίδων μεγάλης κυκλοφορίας. Ποιός ο λόγος αναδημοσίευσης αφού υπάρχουν στις κανονικές τους εφημερίδες;
- ✓ Πρακτικά διαλέξεων, συζητήσεων, ημερίδων. Έλεος με τις εισηγήσεις και τα επιστημονικά άρθρα, ο Λόγος δεν θα πρέπει να καταλήξει επιστημονικό έντυπο. Ίσως μια ξεχωρη έκδοση αυτών (εισηγήσεις, πρακτικά, διαλέξεις) να βοηθούσε.
- ✓ Σχεδόν καθόλου νέα του Λιβαδίου. Όπως και να 'χει, είμαστε δημότες, ψηφοφόροι του Λιβαδίου και μας ενδιαφέρουν τα τεκταινόμενα στο χωριό.
- ✓ Καθόλου παλαιές φωτογραφίες. Ίσως μια στήλη με παλαιές φωτογραφίες, (σε μέγεθος που να βλέπονται) από τα αρχαία παλαιότερων μελών μας, με μικρά όμορφα σχόλια, να κεντρίσει το ενδιαφέρον των ανθρώπων που μόνο βλέπουν αλλά δεν διαβάζουν.
- ✓ Άρθρα τεράστια, με υπερβολές στο λόγο σε κάποια σημεία.

Ως λάτρης της συλλογικότητας και της ερασιτεχνικής προσέγγισης, χωρίς καμιά πρόθεση μηδενισμού, θεωρώ βασικό στοιχείο συνέχειας της προσπάθειας αυτής τη συμμετοχή όσο το δυνατόν περισσότερων μελών μας και οπωσδήποτε στενότερη συνεργασία με την συντακτική ομάδα της εφημερίδας 'Λιβάδι', αποφεύγοντας σχόλια όπως αυτά της σελίδας 16 του 4ου φύλλου. Αν δεν κάνω λάθος, αμφότερες οι εκδόσεις λειτουργούν σε ερασιτεχνική βάση, άρα παραλήψεις και λαθάκια θα υπάρχουν σχεδόν πάντα. Τέλος, νομίζω ότι ειρωνείες και μικρότητες δεν χωράνε σε δύο παράλληλες προσπάθειες, που κατά την ταπεινή γνώμη θα έπρεπε να είναι μια και κοινή.

Φιλικά
Λάζαρος Γ. Μπάμπας

Η ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΗΣ - ΚΑΙ ΑΦΟΡΜή ΓΙΑ ΜΙΑ ΓΕΝΙΚΟΤΕΡΗ ΘΕΩΡΗΣΗ ΤΩΝ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Αγαπητέ συμπατριώτη Λάζαρε Μπάμπα, φίλε Λαζαράκη

Η διεύθυνση του 'Λόγου' έλαβε την από 8/2/2005 επιστολή σας και σας ευχαριστεί θερμά γι' αυτό. Είστε ο δεύτερος μετά τον κύριο Κώστα Προκόβα, ο οποίος μας τιμά εγγράφως με την πέννα του και ελπίζουμε όχι ο τελευταίος.

Όσον αφορά το περιεχόμενο της επιστολής σας και τα ζητήματα που θέτετε, θα προσπαθήσουμε να απαντήσουμε, ακολουθώντας βήμα προς βήμα το κάθε σημείο που θίγεται. **Μάλιστα, μας δίνετε την ευκαιρία, μια που τα ερωτήματά σας άπτονται της όλης φιλοσοφίας της εφημερίδας και του Συλλόγου μας (έκδοση, σύνταξη, ύλη, θεματικές, ύφος κλπ.), να θίξουμε αυτά τα σημεία για ακόμη μία φορά, γιατί τα έχουμε ήδη θίξει και μάλιστα επανειλημμένως, αν θυμάστε, στα 4 προηγούμενα κείμενα του 'Λόγου'.**

1. **Δεδομένου ότι η συνεχής και διαρκής έκδοση του 'Λόγου' θα αποτελεί έναν μόνιμο βραχνά... (σημεία 1,2,3). κλπ..** Θα συμφωνήσουμε απόλυτα μαζί σας. Απλά θα θέλαμε, ως σύνταξη του 'Λόγου', να μας υποδείξετε τους ενδιαφερομένους, ώστε να οργανώσουμε τη συνάντηση αυτή. Μέχρι στιγμής και παρά τις διαρκείς έως και κουραστικές μας εκκλήσεις περί συλλογικής συμμετοχής, μόνον αναγνώστες -και πολύ καλούς μάλιστα- έχουμε. Όσο για την καταγραφή του διαθέσιμου ανθρώπινου δυναμικού, δεν θα κουραστούμε καθόλου να το μετρήσουμε. Μέχρι και αυτή τη στιγμή, τα δάχτυλα της μίας παλάμης περισσεύουν για το μέτρημα και μάλιστα ούτε καν όλα.
- Ο καταμερισμός των εργασιών κατ' επέκταση, είναι το ευτυχές ζητούμενο, πόσο μάλλον αν εμφανισθούν οι νέοι μας και οργανώσουν τη στήλη τους, που τους αναμένει με πολλή χαρά να την γεμίσουν με τον δροσερό τους λόγο.
- Η ανάθεση σε άτομα εκτός Δ.Σ. θα μπορούσε να είναι μία από τις απόψεις που μπορούν να συζητηθούν, αν και ο γράφων θεωρεί τη σύνδεση με το Δ.Σ. αναγκαία, μια που ο 'Λόγος' είναι έκδοση του Συλλόγου μας. Πάντως και προς ενημέρωση ή υπενθύμιση όλων μας, ανάλογη προσπάθεια που έγινε το 2003, απέτυχε άμα τη γενέσει της.
- Η σύνταξη του 'Λόγου' έχει πάντως υπ' όψη της, **μετά την έκδοση του 'Λόγου 5' και την διενέργεια των εκλογών στον Σύλλογό μας για την ανάδειξη νέου Δ.Σ.,** να διοργανώσει ειδική εκδήλωση με θέμα : **'Ημερίδα για την Εφημερίδα'**. Εκεί ίσως οριοθετηθούν πολλά πράγματα και ζητήματα (συντακτική ομάδα, υπεύθυνοι έκδοσης, τρόποι συνέχισης, είδος και τρόποι εκτύπωσης και διανομής κλπ.), που για μεν τους αναγνώστες μπορεί να φαίνονται πολύ απλά και εύκολα, αλλά για τη σημερινή συντακτική ομάδα φαίνονται από λάφοι έως και βουνά και μάλιστα ψηλόκορφα.
2. **Όπως όλοι γνωρίζουμε, τα μέλη του Δ.Σ., που προκύπτουν από εκλογές, πιέζονται να θέσουν υποψηφιότητα. κλπ'.....** Αγαπητέ Λάζαρε, λέτε να είναι αυτό το κώλυμα και δεν εμφανίζονται καθόλου διαθέσιμες και διαθέσιμες μελών μας για διοικητική ενασχόληση με τα κοινά του Συλλόγου; Ο γράφων υπενθυμίζει ότι το 2003, τότε που ο 'Λόγος' δεν υπήρχε ούτε καν ως ιδέα, το παρόν Δ.Σ. συγκροτήθηκε μετά από ψυχοφόρες επαναληπτικές εκλογές, ύστερα από μία πρώτη και άγονη εκλογική διαδικασία και μπροστά στον κίνδυνο μιάς δεύτερης. Εξ άλλου, η συμμετοχή στη συντακτική ομάδα δεν έχει καμία σχέση με τις διοικητικές ευθύνες του Συλλόγου. Στο βαθμό μάλιστα που ένα 7μελές τυπικά Συμβούλιο, είναι και ουσιαστικά 7μελές και όχι μονομελές, 2μελές, 3μελές ή 4μελές, η ζωή γίνεται πιο εύκολη για όλους και φυσικά και για την εφημερίδα.

Ο γράφων επομένως, αλλού θα έψαχνε τις αιτίες της μη συμμετοχής, είτε στα κοινά, είτε στη σύνταξη και γενικότερα στη συγκρότηση και αποστολή της εφημερίδας και όχι στον επικαλούμενο φόρτο εργασίας. Εξ άλλου, η συντακτική ομάδα, όπως και το Δ.Σ., δεν αποτελούνται από ανθρώπους συνταξιούχους ή εισοδηματίες, **ας μη το ξεχνάμε αυτό**, αλλά από ανθρώπους εργαζομένους, οι οποίοι ενδεχομένως υπερλειτουργούν για να αντεπεξέλθουν σε όλα αυτά, εις βάρος της προσωπικής και οικογενειακής τους ζωής.

3. **Διαβάζοντας τα φύλλα του Λόγου, συζητώντας τα με άλλα νεαρά μέλη, ανταλλάσσοντας απόψεις... κλπ.** Αγαπητέ Λάζαρε, ας τα πάρουμε σημείο προς σημείο :

Τα αναδημοσιευμένα άρθρα, είναι αποσπάσματα άρθρων, που η σύνταξη κρίνει ότι αξίζει τον κόπο να δημοσιευθούν, ως βιβλιογραφία, όταν συνάδουν με ένα θέμα, με το οποίο κατατρίβεται η ίδια. Εξ άλλου, δεν διαβάζουν όλοι, όλες τις εφημερίδες. Πάντως, οι περιπτώσεις νομίζουμε πως είναι λίγες, συγκριτικά με το μέγεθος της ύλης της εφημερίδας και είναι εμφανές το ότι δεν αποτελούν καθοριστικό στοιχείο της δομής της. Μέχρι αυτή τη στιγμή, πολλοί αναγνώστες εκφράστηκαν κολακευτικά για τις επιλογές μας αυτές.

- **Πρακτικά διαλέξεων, συζητήσεων, ημερίδων. Έλεος... κλπ.** Είναι στο πνεύμα της φιλοσοφίας της εφημερίδας μας να καταγράφει λεπτομερώς τις δραστηριότητες του Συλλόγου, όχι ως απλό πληροφοριακό στιγμιότυπο, αλλά ως ουσία. Μέχρι σήμερα δημοσιεύτηκαν :

α) Η εισήγηση Κουκούδη -Λόγος 3-, ο οποίος μας απέδειξε ότι γεννηθήκαμε ως Σύλλογος το 1908. Η δημοσίευση έγινε κατά γενική απαίτηση των παρόντων στη διάλεξή του, αλλά και η ίδια η σύνταξη θα το δημοσίευε ούτως ή άλλως, θεωρώντας το σημαντικότατο, για τους αρκετούς απόντες, ώστε να ενημερωθούν και αυτοί.

β) Τα πρακτικά των εισηγήσεων της γενέθλιας ημερίδας μας. -Λόγος 4-. Αυτό έγινε, τόσο γιατί ήταν κοινή απαίτηση των μελών μας, όσο γιατί αλλιώς η δημοσίευσή τους θα είχε την τύχη των πρακτικών της ημερίδας του 1999, των τότε θεωρουμένων 70στών γενεθλίων μας, τα οποία δεν εκδόθηκαν ποτέ, πράγμα για το οποίο φέρει ευθύνη και ο γράφων. Εν πάση περιπτώσει, κανένα από τα δύο κείμενα δεν είναι αμιγώς επιστημονικό (πράγμα για το οποίο η σύνταξη δεν έχει βέβαια αντίρρηση), αλλά και τα δύο είναι άκρως εκλαϊκευμένα και επιμορφωτικά. Αν αναφέρεστε πάλι στα άρθρα του κου Γερωντάκη ή της κας Σφέτσιου, των μοναδικών έως σήμερα εξωτερικών συνεργατών, μάλλον αδικείτε τους συγγραφείς.

Η σύνταξη τα θεωρεί εξαιρετικής γραφής και ποιότητας και πάντα εντεταγμένα σε ένα πλαίσιο ρέντος, επιμορφωτικότητας, εκλαϊκευμένου και γλαφυρού λόγου. Αν πάλι στα κατά καιρούς σχόλια της σύνταξης για τα θέματα της επικαιρότητας, χρεώστε το σε αυτήν αποκλειστικά.

Ο γράφων συμφωνεί πάντως, ότι είναι πολύ λογικό όλα να μην αρέσουν σε όλους. Δεν είναι και πολύ δύσκολο ωστόσο για τον αναγνώστη, να παρακάμπτει όσα δεν τον ενδιαφέρουν. Η ύλη της εφημερίδας είναι αρκετά μεγάλη, δεν βασίζεται ειδικά σε αυτά τα άρθρα και επομένως η χρήση του περιήφρου **zapping**, εκτός από την τηλεόραση, μπορεί να εφαρμοστεί άνετα και στον πολυσέλιδο και πολυποίκιλο σε θέματα 'Λόγου' μας. Είναι μέθοδος απολύτως θεμιτή και εύκολη, **πριν αλέκτορα λαλήσει έλεος.**

- **Σχεδόν καθόλου νέα του Λιβαδίου ... κλπ.** Η σύνταξη δεν έχει καμία απολύτως αντίρρηση να δημοσιεύει και νέα του Λιβαδίου, αρκεί να τα μαθαίνει και να της τα στέλνουν, μια που δεν έχει ανταποκριτή εκεί, παρά μόνον όλους εσάς που το επισκέπτεστε συχνότατα (ή έστω συχνότερα από τη σύνταξη). Κανείς πάντως δεν κατέθεσε κάτι στην εφημερίδα προς δημοσίευση από το Λιβάδι και για το Λιβάδι, ώστε να μην ενσωματωθεί στην ύλη του 'Λόγου'. Ό,τι έχει γραφεί στους 4 'Λόγους' μέχρι σήμερα για το χωριό (και δεν ήταν λίγα), ήταν οι φτωχές γνώσεις και απόψεις του γράφοντος πάνω σε ζητήματα που νομίζει πως αξίζουν τον κόπο, ή απλά ο σχολιασμός προβλημάτων που αντιμετωπίζουν κάποιοι κάτοικοι και μας τα μεταφέρουν. Η σύνταξη πάντως, δηλώνει πως αδυνατεί να κάνει ρεπορτάζ για τα συμβαίνοντα και την τρέχουσα επικαιρότητα στο Λιβάδι, λόγω έλλειψης συνεργατών. Τα θέματα αυτά όμως τα καλύπτει άριστα η τοπική εφημερίδα 'Λιβάδι', την οποία εκδίδει ο Εξωραϊστικός Σύλλογος και έτσι ενημερωνόμαστε όλοι. Υπενθυμίζουμε για πολλοστή φορά πως ο 'Λόγος' αναφέρεται στα μέλη και τους φίλους του Συλλόγου Λιβαδιωτών Θεσσαλονίκης και όχι στους απανταχού της γης Λιβαδιώτες. Πάντως, πάσα προσφορά δεκτή από όλους και όλες και απ' όπου κι αν προέρχεται. Μέχρι στιγμής, ό,τι μας γίνεται γνωστό, ο 'Λόγος' το αναφέρει και το σχολιάζει εκτενώς, άσχετα αν ο τρόπος είναι ιδιαιζόντως παραβολικός ή αντισυμβατικός.

- **Καθόλου παλαιές φωτογραφίες....** Συμφωνούμε απολύτως. Αμ' έπος, αμ' έργον. Φέρτε τις να τις δημοσιεύουμε. Υπάρχει βέβαια το έργο αρχείο Καραϊσκού, αλλά δεν μπορούμε να του κάνουμε κατάχρηση, παρά μόνον διακριτικότερη χρήση και πάντα με τη συναίνεσή του.

- **Άρθρα τεράστια, με υπερβολές στο λόγο σε κάποια σημεία ....** Για τη συμμετοχή και τη συνέχεια, τα αναφέραμε παραπάνω. Για το τεράστιο μέγεθος των άρθρων, μας εκπλήσσετε. Υποδείξτε μας ένα. Εξ άλλου, σημασία νομίζουμε πως έχει το περιεχόμενο και όχι η επιφάνεια κατάληψης ενός άρθρου. Για τη συνεργασία μεταξύ των συντακτικών ομάδων των δύο εφημερίδων, συμφωνούμε απόλυτα και μάλιστα εμείς το προτείναμε στον 'Λόγο 4'*. Πήραμε κάποια γενική απάντηση από μέλος της συντακτικής ομάδας, που δεν γνωρίζουμε αν εκφράζει και το σύνολό της, αλλά είναι μάλλον αποθαρρυντική. Ίδωμεν. Πάντως, τα ζητήματα που έχει θίξει ο 'Λόγος' για το χωριό (υγεία, περίθαλψη, επέκταση σχεδίου, παιδεία κλπ.), δεν έτυχαν απαντήσεων από κανέναν και μάλλον δεν ερέθισαν και κανέναν. Ίσως υπάρχει στη συντακτική ομάδα της φίλης εφημερίδας του Λιβαδίου, μία άλλη αντίληψη περί προτεραιοτήτων, ή περί δομής του εντύπου, πράγμα λογικότατο.

Όσο για τις **υποτιθέμενες 'ειρωνείες και μικρότητες'**, αγαπητέ Λάζαρε, δεν γνωρίζω που τις ανακαλύψατε. Αν αναφέρεστε στο Υ.Γ. περί ορθογραφικών, συντακτικών, γλωσσικών και άλλων λαθών του δαίμονος του τυπογραφείου, ήταν απλά μια τρυφερή παρατήρηση από **παθόντα προς παθόντες** και μια φιλικότερη επισήμανση από έναν προς πολλούς. Τίποτε παραπάνω και τίποτε λιγότερο. Ο γράφων θεωρεί πως τον αδικείτε και πως η έκφραση σας ήταν άκρως ατυχής. Σας υπενθυμίζουμε πως ο 'Λόγος', από την πρώτη στιγμή της έκδοσής του, έχει πάντοτε να γράφει και πάντοτε γράφει μία καλή κουβέντα (και μάλιστα όχι λακωνικά) για την εφημερίδα 'Λιβάδι', όχι από αβρότητα, αλλά γιατί πιστεύει ότι πρέπει να στηρίζονται και να ενθαρρύνονται τέτοιες προσπάθειες, διατηρώντας προφανώς την άποψή του για ορισμένα θέματα. Το έκανε, το κάνει και θα το κάνει πάντα, χωρίς φυσικά να περιμένει υποχρεωτικά κάποια ανταπόδοση, που ούτως ή άλλως δεν έχει συμβεί έως σήμερα (έως και το τεύχος της 'Λιβάδι' 3).

Τελειώνοντας, θα ήθελα να σας ευχαριστήσω θερμά για τον κόπο που κάνατε να σχολιάσετε την εφημερίδα μας, με τρόπο εποικοδομητικό και πάντοτε προς την κατεύθυνση της διαρκούς της βελτίωσης. Είμαστε βέβαιοι πως μόλις θα σας το επιτρέψουν οι συνθήκες, θα είστε σίγουρα ένα από τα πλέον δραστήρια μέλη που θα συμμετέχουν ενεργά στην αναγκαία συλλογική προσπάθεια που επικαλείσθε και θα συμβάλλετε δυναμικά στην περαιτέρω ποιοτική μετεξέλιξη τόσο του 'Λόγου', που είναι ο 'Λόγος' και η επιθυμία όλων μας, όσο και στα κοινά του Συλλόγου.

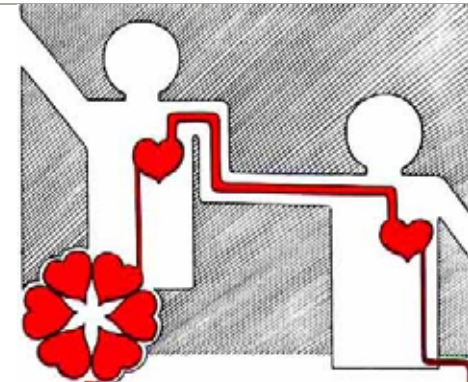
Και πάλι ευχές και ευχαριστίες
Με πατριωτικούς χαιρετισμούς – Για τη συντακτική ομάδα

Γιώργος Ι. Συνεφάκης

Υ.Γ. Η απάντηση γράφτηκε πολύ πριν τις εκλογές μας της 15ης Μαΐου 2005, καθώς επίσης και πριν την έκδοση του 4ου και 5ου τεύχους της εφημερίδας 'Λιβάδι'. Μάλλον οι εξελίξεις μας δικαιώνουν και στις 2 περιπτώσεις.

Πάντως σημειώνουμε θετικότερα την εγκραδίωτη αντιμετώπιση του 'Λόγου' στα νέα τεύχη του και μία νέα θεώρηση της συλλογικότητας που καταγράφεται με σαφή και ευκρινή τρόπο. Μπορεί να θεωρήσει κανείς ότι πλέον οι 2 εφημερίδες είναι αδελφές ή έστω πρώτες εξαδέλφες

* Προσφάτως, έγινε πρόταση από τη μεριά της σύνταξης της 'Λιβάδι' προς τον 'Λόγο' περί ενοποίησης των δύο εφημερίδων. Ο σχολιασμός μας θα γίνει στον 'Λόγο 6' και στην 'Ημερίδα για την Εφημερίδα'
Και πάλι ευχές και χαιρετισμούς

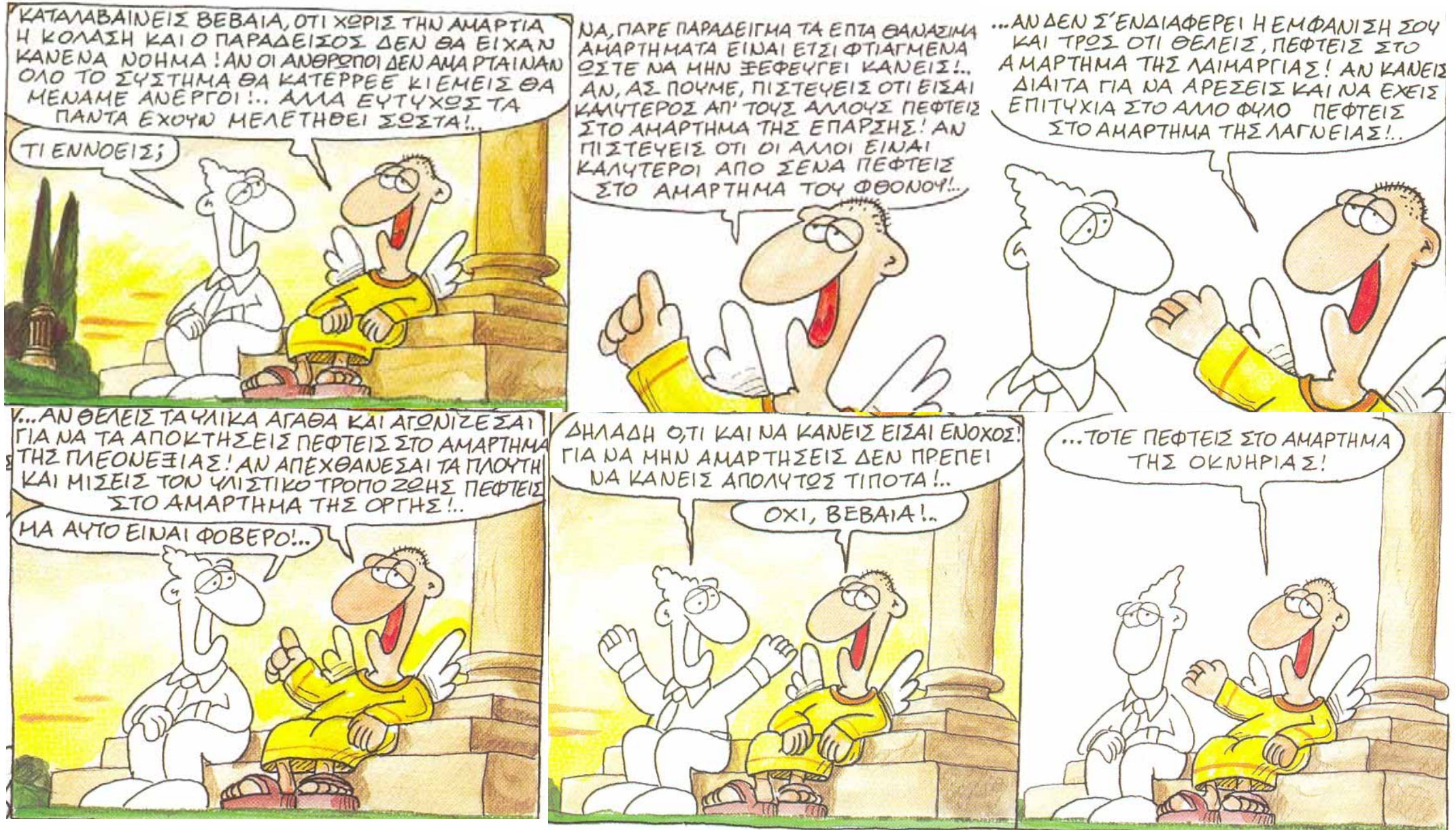
ΔΕΝ ΞΕΧΝΆΜΕ ! ΠΡΟΣΦΈΡΟΥΜΕ ΌΛΟΙ ΜΑΣ 10' ΑΠΌ ΤΟ ΧΡΌΝΟ ΜΑΣ & 300 γρ. ΑΠΌ ΤΟ ΑΪΜΑ ΜΑΣ. ΤΑ ΜΈΛΗ & ΟΙ ΦΪΛΟΙ ΤΟΥ ΣΥΛΛΌΓΟΥ ΠΡΟΣΦΈΡΟΥΝ ΣΥΝΕΧΏΣ ΤΟ ΑΪΜΑ ΤΟΥΣ, ΣΕ ΌΣΟΥΣ ΤΟ ΈΧΟΥΝ ή ΘΑ ΤΟ ΈΧΟΥΝ ΑΝΑΓΚΗ. Η ΑΙΜΟΔΟΣΪΑ ΕΪΝΑΙ ΣΤΆΣΗ ΖΩΪΣ !
Τράπεζα αίματος Συλλόγου Λιβαδιωτών Θεσσαλονίκης "Ο Γεωργάκης Ολύμπιος"
Νοσοκομείο "ΑΧΕΠΑ" Θεσσαλονίκης - Τηλ. 2130.993320-993390 - Κυρίες Παπαιορδάνου & Νεοχωρή

Παρακαλούμε θερμά όλους όσοι έχουν πάρει αίμα από την Τράπεζά μας, να αντικαταστήσουν σταδιακά τις φιάλες. Έχουν ανάγκη και άλλοι συνάνθρωποί μας.
Σελίδα 11

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΑΙ : ΓΙΑ ΝΑ ΣΚΑΣΕΙ ΚΑΙ ΛΙΓΟ ΤΟ ΧΕΙΛΑΚΙ ΜΑΣ

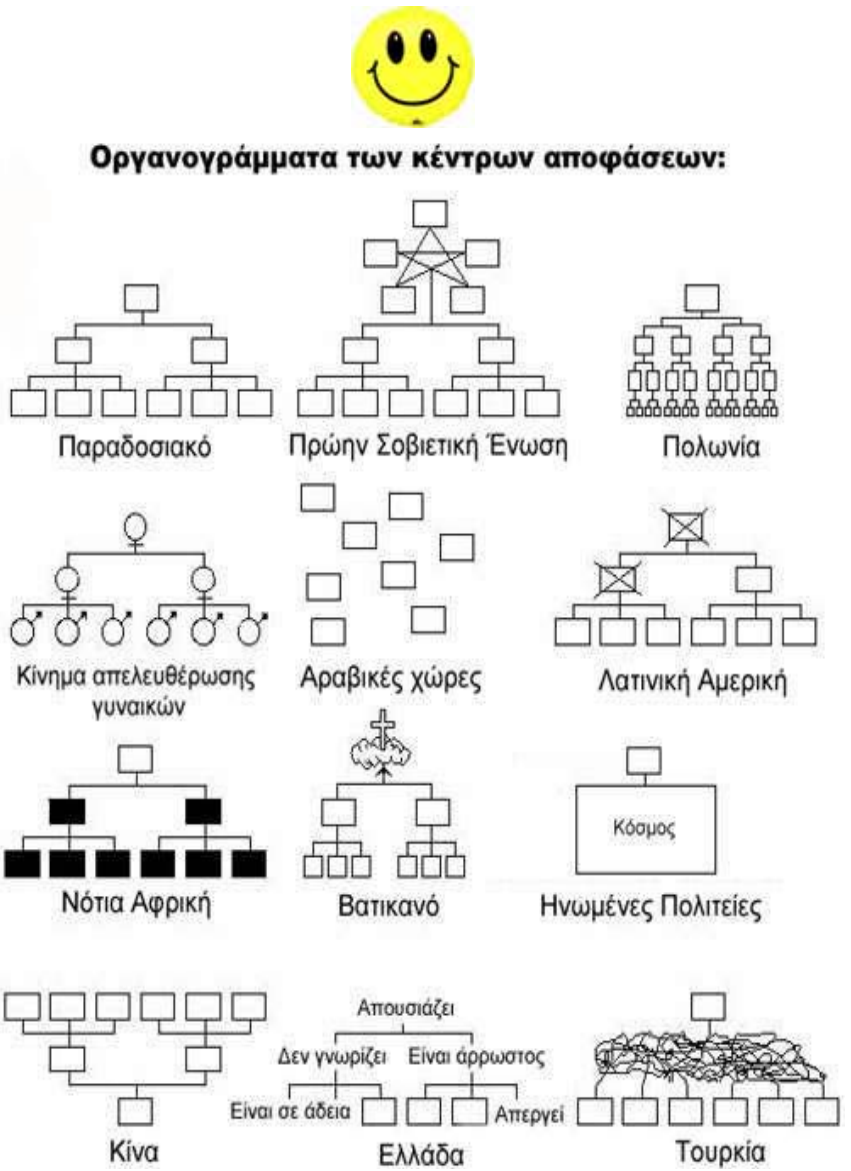
Η σύνταξη έχει πάρα πολλές αδυναμίες, αλλά έχει κυρίως μία ιδιαίτερη αδυναμία στις ευθυμογραφίες, οι οποίες συνήθως αξίζουν περισσότερο από ένα εξαιρετικό ανέκδοτο. Παραθέτουμε σ' αυτό το τεύχος ορισμένες, οι οποίες κάνουν την σύνταξη να χαμογελάει πλατιά, μια που σκιαγραφούν την τρέχουσα επικαιρότητα, μεταφέροντας επίσης και την περιρρέουσα ατμόσφαιρα, πολιτική και κοινωνική. Σήμερα σας παρουσιάζουμε μία σπαρταριστή δημιουργία του ΑΡΚΑΣ από τη συλλογή του ΔΟΥΛΕΙΑ ΔΕΝ ΕΙΧΕ Ο ΔΙΑΒΟΛΟΣ, του ΚΥΡ, του Πετρουλάκη, άλλες ευθυμογραφίες από τον ημερήσιο και περιοδικό τύπο, καθώς και την δική μας κλασική επίκληση περί ενίσχυσης του 'Λόγου :

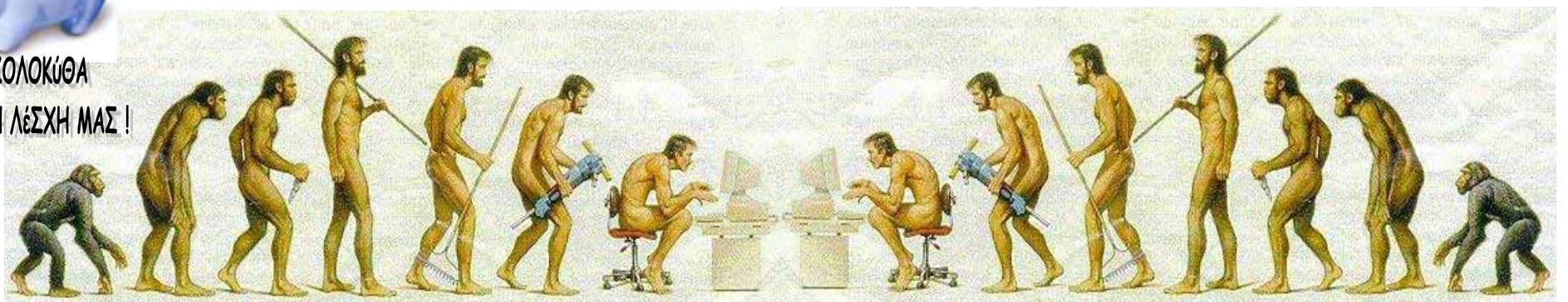
ΕΝΙΣΧΥΣΤΕ ΤΗΝ ΓΡΑΠΤΗ ΜΑΣ ΦΩΝΗ!

Ο ΚΟΥΜΠΑΡΑΣ-ΚΟΛΟΚΥΘΑ ΣΑΣ ΠΕΡΙΜΕΝΕΙ ΣΤΗ ΛΕΣΧΗ ΜΑΣ!

Προς τα πού πηγαίνουμε ; Μπροστά ή πίσω ;

ΠΡΟΒΟΛΗ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΩΝ ΣΥΜΠΑΤΡΙΩΤΩΝ & ΦΙΛΩΝ

Πολλοί συμπατριώτες και φίλοι, καταξιωμένοι επαγγελματίες της Θεσσαλονίκης και γενικότερα της περιοχής μας, εκτιμώντας την εμβέλεια του 'Λόγου' μας, ζήτησαν από τη σύνταξη να προβάλλουν τις δραστηριότητές τους από τις σελίδες του. Η σύνταξη τους παραχώρησε ευχαρίστως χώρο, αφού με χαρά διαπίστωσε πως ο 'Λόγος' ριζώνει πια παντού, μια που διαβάζεται από 2.500 αναγνώστες περίπου. Τους ευχαριστούμε και συστήνουμε ανεπιφύλακτα να προτιμούμε όλοι μας τα προϊόντα και τις υπηρεσίες των συμπατριωτών και των φίλων μας. Όσοι ενδιαφέροντα να προβληθούν από τον 'Λόγο', ας επικοινωνούν έγκαιρα με τη σύνταξη ή το Δ.Σ για την εισφορά τους. Η προβολή και η διαφήμιση από τις σελίδες του 'Λόγου', πέρα από την μεγάλη επαγγελματική προβολή, αποτελεί και μία άμεση μορφή ενίσχυσης της εφημερίδας μας, η οποία διανέμεται δωρεάν. Ευχαριστούμε θερμά

ΦΟΤΙΝΕΣ
ΕΠΙΓΡΑΦΕΣ

- ΝΕΟΝ
- PLEXIGLASS
- ΣΤΙΓΜΑΤΙΚΗ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΕΣ
- ΒΥΝΗΛΙΟΥ
- ΜΟΡΙΑΚΕΣ
- ΧΑΡΑΚΤΙΚΕΣ
- PANAFLEX

Τάσος Καζάρης

ΔΙΑΔΕΤΤΗ 7, τ.κ. 54621 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, ΤΗΛ.031 284.284, 270.836 FAX: 283.518

SERVICE - ΠΩΛΗΣΕΙΣ
Επ. Ψυγείων - Συσκευών μαζικής εστίασης
Κλιματισμού - Συστημάτων εξεστιασμού

Τοίρκος Αναστάσιος

Ηλεκτρας 11 (περιοχή Μπότσαρη) - Θεσ/νίκη
Τηλ. & Fax: 2310819.580 Κιν.: 6977573.914

VIDEO CINEMA C-L-U-B

Ο κος Ζαχόπουλος δεν είναι Λιβαδιώτης. Είναι ο άνθρωπος που διορίζει βιντεοκασέτες στην ομάδα κινηματογράφου του Λιβαδίου, ώστε να τις προβάλλουν στο Ζάννιο για τον κόσμο, όταν και εάν τους δίνουν τα κλειδιά. Τον ευχαριστούμε

Γιάννης Ζαχόπουλος

- Π. Π. Γερμανού 5 Τηλ. 2310 28.47.48
- Βιζυρνού 65-40 Εσκήλας Τηλ. 2310 96.86.00 e-mail: aza@aza.gr www.aza.gr

Ουζερί - Ταβέρνα "ο Γιάννης"

ΓΙΑΝΝΗΣ ΓΚΙΝΗΣ

Αγαπών 10, Καμάρα • Τηλ. 2310-276.201

ΚΟΣΜΙΚΗ ΤΑΒΕΡΝΑ
ΛΑ. ΠΡΟΚΟΒΑ
Λιβάδι - Ελασσόνας
ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΓΑΖΕΤΗΣ
Αναλαμβάνουμε κοινωνικές εκδηλώσεις (Γάμος - Βαφτίσεις - Γενούλα)
Τηλ. 24930 41600

Η εταιρεία Graphica φωτοτυπεί με πολλή αγάπη και πολύ μεράκι την εφημερίδα μας 'Ο Λόγος του Συλλόγου'. Ευχαριστούμε θερμά όλες τις κυρίες της εταιρείας και συστήνουμε ανεπιφύλακτα σε όλους τις άψογες υπηρεσίες τους.

GRAPHICA

Μ. Βλάχου & Σια ΟΕ
Τοιρικό 139
Τηλ. (031) 285.631
GR 546 21 Θεσσαλονίκη

PROLIK O.E.
Κατασκευές Σιδήρου & Αλουμινίου
Δ. Καρανίκας & ΣΙΑ Ο.Ε.

ΑΝΑΚΑΙΝΙΣΕΙΣ
Καταστημάτων - Οικιών

Πατάρια - Βιτρίνες
Κάγκελα - Πόρτες
Σκάλες
Λυόμενες Αποθήκες

Ντουλάπες Αλουμινίου
Κουφώματα Αλουμινίου

ΑΘ. ΔΙΑΚΟΥ 41 - 546 41 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ - ΤΗΛ. & FAX: 2310 844.465

ARIANE COIFFURE

Βασ. Γεωργίου 20
τηλ. 231 0 850.133
231 0 850.233

Ταμισία 61
τηλ. 231 0 284.805
231 0 284.806

Πανόραμα - Αναλήψεως 3
τηλ. 231 0 344.461
231 0 346.276

Επτάλοφος - Βενιζέλου 109
τηλ. 231 0 737.046
231 0 737.048

Καλαμαριά - Πασσαλίου 36
τηλ. 231 0 431.941
231 0 431.591

Μαρτίου 90- Α. Κ. Καραμανλή
τηλ. 231 0 306.455
231 0 306.456

Νεάπολη - Α. Παπανδρέου 45
τηλ. 231 0 672.255
231 0 628.588

ΓΡΑΦΕΙΟ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΔΗ
ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΗ ΔΟΜΗΣΗΣ
ΕΚΔΟΣΕΙΣ - ΠΩΛΗΣΕΙΣ ΤΙΤΛΩΝ

ΒΑΛΙΑ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΔΟΥ
ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ

Η κυρία Βάλια Ελευθεριάδου-Γεροντάκη δεν είναι Λιβαδιώτισσα (ακόμη τουλάχιστον). Είναι απλά η σύζυγος του κου Ακη Γεροντάκη και μία εξαιρετική επαγγελματίας.

Αβδελά 36 - 551 31 ΚΑΛΑΜΑΡΙΑ - Θεσσαλονίκη
0310.423483

Κούμας Κούμας Κούμας
ΕΠΙΠΛΟ ΕΠΙΠΛΟ ΕΠΙΠΛΟ

ΕΚΘΕΣΗ:
146 ΧΛΜ. ΕΟΝ. ΟΔΟΥ ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ - ΜΟΥΔΑΝΙΩΝ
ΤΗΛ.: 23920 71664, Τ.Θ. 60369, Τ.Κ. 57001, ΘΕΡΜΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ:
146 ΧΛΜ. ΕΟΝ. ΟΔΟΥ ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ - ΠΟΛΥΓΥΡΟΥ, Ν. ΡΑΪΔΕΙΟΣ
ΤΗΛ.: 2310 461 623, FAX: 2310 464 257
E-mail: goumas@acn.gr

ΓΑΖΕΤΗ
ΕΠΙΠΛΟ

ΑΦΟΙ ΓΑΖΕΤΗ Ο.Ε.
ΤΗΛ.: 2310 796.720, 2310 795.181
ΤΗΛ.-FAX: 2310 798.735

THESIS
MARKETING • COMMERCIAL EXPERTS

Άρτεμις Θωμά
Σύμβουλος Marketing και Επικοινωνίας

Η κα Άρτεμις Θωμά είναι από πολύ παλιά μία καλή φίλη του Λιβαδίου. Πρόσφατα έγινε μέλος του Συλλόγου μας. Η εταιρεία της είναι από τις πλέον έγκυρες στο χώρο της επικοινωνίας και της οργάνωσης συνεδρίων.

Γρ. Παλαιού 6, 54622 Θεσσαλονίκη • Τηλ.: 2310 265898, 238296 • Fax: 2310 240669
Κιν.: 6944 364394 • E-mail: thesis@thesis-pr.com • www.thesis-pr.com

AM
ΜΕ ΤΑ ΥΠΕΡΘΥΝΑ ΣΥΝΕΡΓΕΙΑ ΜΑΣ

- ΛΙΣΤΙΟ - ΣΤΗΘΟ ΕΠΙΠΛΟΝ & ΗΛΕΚΤΡΙΚΩΝ
- ΑΜΠΛΙΑΣ - ΣΥΣΚΕΥΑΣΙΑ ΥΑΛΙΝΩΝ
- ΜΕΤΑΦΟΡΑ - ΦΟΡΤΟΕΚΦΟΡΤΩΣΗ
- ΟΙΚΟΝ - ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ - ΔΗΜ. ΟΡΓΑΝΙΣΜΩΝ

ΓΡΑΦ. ΠΥΛΑΙΑΣ 88, Κ.ΤΟΥΜΠΑ ΤΗΛ. 2310 - 90.11.16
ΓΡΑΦ. ΛΑΓΚΑΔΑ 36 (ΔΟΔΕΚΚΑΛΩΡΕΙΣ) ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΤΗΛ. 2310 - 90.17.90
ΑΦΕΤΗΡΙΑ ΦΟΡΤΗΓΩΝ Κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ 1 ΤΗΛ. 2310 - 85.66.88
FAX : 2310 - 945.868 - www.metafores - metakomisia .gr

ΜΑΡΜΑΡΟΤΕΧΝΙΚΕΣ ΕΡΓΑΣΙΕΣ
ΛΕΙΒΑΝΕΙΣ-ΕΤΙΛΩΣΕΙΣ-ΚΡΥΣΤΑΛΟΠΟΙΗΣΕΙΣ
ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΕΙΣ
ΠΛΑΚΙΔΙΩΝ ΣΧΙΣΤΟΛΟΙΩΝ

Τηλ. 6972 483607

ΝΤΑΜΠΟΣ ΓΙΑΝΝΗΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ Π. ΖΑΡΑΡΗΣ
ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ
Διπλωματούχος Α.Π.Θ.

Ελλησπόντου 6, 55 132
E-mail: zararis@otenet.gr

τηλ.: 2310 451.169
κιν.: 6937 192.535

Δήμος Λιβαδίου

Λιβαδιό Λογισμική Α.Ε. Τ.Κ. 4002
Λογισμική Τηλ. 249301217 & 41988
Λογισμική Λογισμική Λογισμική Τ.Κ. 4002
Τηλ. 24930 6299
www.lid.gr * y-mail:lid@otenet.gr

Δημοτικός Ξενώνας ΛΙΒΑΔΙΟΥ

πληροφορίες:
Δήμος Λιβαδίου τηλ. 24930 41217
Λιβάδι Ελασσόνας 40002 τηλ. 24930 41377

Συμπατριώτες ταξιτζήδες στην Θεσσαλονίκη

ΤΖΗΜάΛΑΣ ΜΙΜΗΣ - 6979 915192
ΤΖΗΜάΛΑΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ - 6979 915194
ΜΠΑΝάΣΑΣ ΓΙΩΡΓΟΣ - 6932 223396
ΜΠΑΝάΣΑΣ ΣΩΤήΡΗΣ - 6936 989946
ΚΑΨάΛΗΣ ΘΕΜ/Κλής - 6979 915133

Καλλιόπη Τζημαγιώργη
Υπεύθυνη Κρατίσεων

ΛΑΝΑΡΙ
ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟΣ ΞΕΝΩΝΑΣ

ΛΙΒΑΔΙ ΟΛΥΜΠΟΥ - 400 02 ΕΛΑΣΣΟΝΑ
τηλ: 24930 41210, κιν: 6974 418443
http://www.lanari.gr
e-mail: lanari@lanari.gr

Ο Εξωραϊστικός Σύλλογος Λιβαδίου εκδίδει την εφημερίδα

Λιβάδι

Ας στηρίξουμε την προσπάθεια κι ας γίνουμε όλοι συνδρομητές της

ΒΙΒΛΙΑ ΠΟΥ ΔΙΑΤΙΘΕΝΤΑΙ
ΑΠΟ ΤΗ ΛΕΣΧΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΕΙΤΕ ΤΑ
ΚΑΙ ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΤΑ.
ΑΞΙΖΕΙ ΝΑ ΤΑ ΈΧΕΤΕ
ΣΤΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΣΑΣ

Κίμων Πρωτόφης

Τα παιδιά της Μεημοσύνης

Μικρό κομμάτι στη ζωή μας γεννάει

ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ
Τιμή 10 €

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Σ. ΣΥΝΘΕΣΑΚΗΣ
Συνταξιούχος Καθηγητής Φιλολογίας

ΓΕΩΡΓΙΑΚΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΟΛΥΜΠΙΟΣ
(1772 - 1881)

ΚΑΤΟ ΑΡΘ ΤΟ ΦΩΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΙ ΣΕΝΗΣ
ΙΣΤΟΡΙΟΓΡΑΦΙΑΣ

ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ
Τιμή 10 €

ANNA ΧΡΗΣΤΑΚΗ ΚΟΡΝΟΥΕΛ

ΜΟΝΟ ΤΑ ΠΟΥΛΙΑ ΕΙΝΑΙ ΛΕΥΤΕΡΑ

ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΗΣ
Τιμή 15 €

ΑΚΗ Α. ΓΕΡΟΝΤΑΚΗ

«της αρμύρας»
«...ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΧΩΡΙΣΤΗΝ...»

ποικιλία, ποικιλία & αρχαιολογικά στοιχεία

ΕΚΔΟΣΕΙΣ 'ΑΒΑΚΙΟ'
Τιμή 5 €

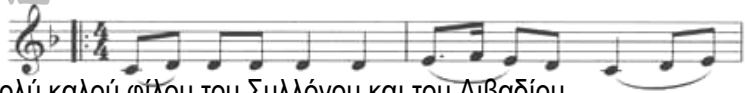

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΑΙ : Η ΠΕΝΤΑΓΡΑΜΜΗ ΑΚΡΟΑΣΗ ΜΑΣ

Καλό σου ταξίδι Σταύρο Κουγιουμτζή

Του κυρίου Ιάκωβου (Άκη) Αρ. Γεροντάκη

Διευθυντή Ορχήστρας-Μουσικοσυνθέτη και πολύ καλού φίλου του Συλλόγου και του Λιβαδιού

Όσο αθόρυβα ήρθες στη ζωή, άλλο τόσο αθόρυβα περιδιάβηκες τη πορεία που σου 'λαχε και έφυγες ακόμη πιο αθόρυβα με ένα χειροκρότημα άηχο, σαν σε βουβή ταινία.

Οι γιατροί είπαν πως η καρδιά σου είχε γίνει θρύψαλα.

Ήταν 12 του Μάρτη ... όχι μεσημέρι Κυριακής αλλά απόγευμα Σαββάτου.

Όσο κι αν γυρνάμε τις ώρες που ποτέ δε χάθηκαν μαζί σου, όσο κι αν κοιτάμε το πως κλαίει ο ουρανός, κάπου πάλι θα νυχτώνει κι ο ήλιος θα παγώνει και οι ελεύθεροι κι ωραίοι θα ζούνε ακόμη σε κάποιες φυλακές. Πάλι δεν θα έχει δρόμο για τρελλούς σαν το Ντύλαν Τόμας, ενώ εμείς θα καθόμαστε εδώ πέρα να διαβάζουμε τους ποιητές και να ονειρευόμαστε.

Σεμνός και ταπεινός, ωσάν μέγας δημοδιδάσκαλος του Γένους και του ήθους το οποίο δίδαξες στις νέες και στους νέους της πατρίδας, πληρώνοντας ο ίδιος με ένα πολύ βαρύ τίμημα, την επιλογή της ζωής σου, μια επιλογή μετριοφροσύνης, ταπεινότητας, χαμηλών τόνων, έχοντας το διακαή πόθο να ακουστούν δημόσια τα καινούργια τραγούδια σου, σε μια χώρα που αγάπησες και που μέχρι τα τελευταία σου αγωνιούσες μέσα από ένα μοναστικό μετερίζι να τη δεις ψηλά ... πολύ ψηλά ... θέλοντας κι εσύ να νιώσεις ότι προσέφερες στην ανύψωση αυτή. Έφυγες όμως πικραμένος όχι γιατί δε τα κατάφερες, αλλά γιατί οι νεοέλληνες, σου τραγουδούν τραγούδια στα «ξένα» όπως τα έλεγες και στραβομουτσούνιαζες και τραγούδια του Νταλάρα, όπως επίσης έλεγες πάντα χαριτολο-γώντας. Δυστυχώς για σένα κυρ Σταύρο, δεν θα ανθίσουν ξανά οι πασχαλιές παρά μόνο για μας και πάντα μέσ' απ' τα τραγούδια σου.

Δε θα ανθίσουν ποτέ όμως και για όλους αυτούς που «διαβάζουνε τα γεγονότα και τη κοσμική, για ποδόσφαιρο, για φόνους και πολιτική» και δε τους «παίρνει το παράπονο σαν το ρολόι δείχνει πια οκτώ». Για αυτούς που «όλα είναι καλά κι όλα ωραία» κι ήταν ψες μ' άλλονε παρέα, χωρίς σοκάκι να τραγουδήσουνε, μια και δεν επιτρέπονται πια οι αναμνήσεις. Για αυτούς που βλέπουνε τις σημαίες στα μπαλκόνια να αλλάζουν χρώματα και το γεγονός αυτό δεν τους σκοτώνει, ενώ σαν σαράκι έφαγε εσένα τον ίδιο.

Σ' αυτή τη γη της ερημιάς, κανείς δε νοιάστηκε για σένα Δάσκαλε. Ευτυχώς που σ' αυτούς τους άδικους καιρούς, δεν είσαι πια εδώ, ψεύτικα λόγια για ν' ακούσι.

Για πολλούς από μας δεν έφυγες. Για αυτό και δε σου βάλαμε στο τάφο παρά μόνο λίγα μυρωδάτα ζουμπούλια και όχι αυτά που ζητούσες επίμονα μέσα από τα τραγούδια σου. Δηλαδή τη Μυρτιά και τη πικροδάφνη αλλά και της Φραγγογιαννούς τα πάθη. Αυτά θα τα εναποθέσουν στο χώμα που σε σκεπάζει τώρα πια, κάποιιοι άλλοι. Αυτοί που ίσως κάποια στιγμή θα καταλάβουν τι είχαν και τι έχασαν.

Διότι εσύ, είχες στρώσει τη ζωή σου μ' αγρύπνια και μαράζι, για του καιρού τα' αγιάζι. Και για την αμοιβή σου ... έγινες για όλους μας νερό του παραδείσου παίρνοντας μαζί σου και το Χριστό.

Στο καλό κυρ Σταύρο. Σε ευχαριστούμε για όλα όσα απλόχερα μας έδωσες.

Συγχώρεσέ μας που δεν ήμασταν όσο θα έπρεπε κοντά σου για να μαζέψουμε τα συντρίμια της καρδιάς σου.

Με το χάλκεον χέρι του φόβου, το οποίο ανασηκώθηκε βαρύ επάνω μας μετά και το δικό σου χαμό, αναρωτιόμαστε το τι μέλει γενέσθαι σαν πέσουν κι άλλες κολώνες από τον Παρθενώνα του Ελληνικού Πολιτισμού. Ποιος από εμάς τους επόμενους θα είναι ικανός να σταθεί ως στυλοβάτης κάτω από τα ρημαγμένα αετώματά του.

Διότι Σταύρο μας ... μέχρι πριν να φύγεις οριστικά από κοντά μας, εμείς οι νέοι δημιουργοί, είχαμε άλλοθι.

Τώρα;

Ήμαστε μόνοι έρημοι κι ανήμποροι χωρίς εσένα, μια που ούτε και συ δεν κατάφερες να σου σφραγίσουν το διαβατήριό στα Τέμπη.

Στο καλό και να 'ναι ελαφρύ το χώμα που σε σκεπάζει.

16-3-2005

Ο εφ' όλης της ύλης μαθητής σου, Άκης Γεροντάκης.

Υ.Γ. Ο κ. Γιώργος Νταλάρας ερμήνευσε άξια τα τραγούδια του Σταύρου Κουγιουμτζή στηρίζοντάς τα με τη φωνή του ως πνευματικά τέκνα του εκλιπόντος, τραγούδια που ο συχωρεμένος θεωρούσε πνευματικά του παιδιά. Ποιος το περίμενε πως στη κηδεία του ο κ. Νταλάρας θα στήριζε με τα χέρια του τα ίδια τα παιδιά του Κουγιουμτζή

Ο "ΛΟΓΟΣ" ΠΟΥ ΔΑΚΡΥΖΕΙ - ΕΘΝΙΚΕΣ ΑΠΩΛΕΙΕΣ ΜΕΤΑΞΥ "ΛΟΓΟΥ 4" & "ΛΟΓΟΥ 5"

Κατά την χρονική περίοδο που μεσολάβησε μεταξύ της έκδοσης του 'Λόγου 4' έως σήμερα –έκδοση του 'Λόγου 5', είχαμε δυστυχώς τις εξής **ΕΘΝΙΚΕΣ ΑΠΩΛΕΙΕΣ** :

1. **Μίλτος Σαχτούρης** (1919-2005) – Ποιητής. Όσοι διάβασαν την ποίησή του, προσέθεσαν μια νότα τρυφεράδας στη ζωή τους
2. **Σταύρος Κουγιουμτζής** (1932-2005 – Μουσικοσυνθέτης & Στιχουργός. Όσοι τραγούδησαν τα τραγούδια του, προσέθεσαν μια νότα μελαγχολικής θαλπωρής στη ζωή τους
3. **Γρηγόρης Μπιθικώτσης** (1922-2005) – Τραγουδιστής. Όσοι τον άκουσαν, προσέθεσαν μια μελωδική νότα στις φωνητικές χορδές της ψυχής τους
4. **Χαρίλαος Φλωράκης** (1914-2005) – Πολιτικός άνδρας. Όσοι ακολούθησαν ή παρακολούθησαν το οδοιπορικό της ζωής του, φίλοι ή αντίπαλοι, προσέθεσαν ένα δάκρυ σεβασμού στη σορό του κι ένα κόκκινο γαρύφαλλο για το στερνό αντίο.

Ας είναι ελαφρύ το χώμα που τους σκεπάζει και αιώνια η μνήμη τους σε όλο τον λαό της Ελλάδας και στον κόσμο.

Επιπλέον, κατά την ίδια χρονική περίοδο, έπεσε σε βαθύ κώμα η δημόσια μουσική αισθητική μας, ενώ κινδυνεύει πλέον σοβαρά με πλήρη αφελληνισμό η μουσική μας παιδεία και εν γένει η όλη παιδεία μας

Το τραγούδι που κάποιιοι έστειλαν στην Γιουροβίζιον (ο είρων και κακεντρεχής της συντακτικής ομάδας την ονομάζει **Ευρωβυζίνον**) για να εκπροσωπήσει την Ελλάδα, με τον άκρως αρχαιοελληνικό τίτλο **Μαί Νάμπερ Ουάν – My Number One** (Το Νούμερο Ένα μου δηλαδή), εισέπραξε τον μεγαλύτερο αριθμό κινητομηνημάτων (SMS τα λένε νεοελληνιστί) από όλους τους Ευρωπαίους τηλεθεατές ή τηλεδιαπλεκόμενους και κέρδισε την πρώτη θέση στον περιεργο αυτόν αγγλόλαλο διαγωνισμό. Το ζήτημα θα μας άφηνε σχετικώς αδιάφορους όλους, πλην των λατρών των τηλεθεαμάτων του είδους, αν δεν το είχαν αναγάγει σε Εθνική Υπόθεση η Εθνική Ραδιοφωνία Τηλεόραση (ΕΡΤ) και τα Υπουργεία Τουρισμού και Πολιτισμού. Η μεγάλη μας νικήτρια και καλλίπυγος κυρία **Έλενα Παπαρίζου**, (την οποία παρεμπιπτόντως η σύνταξη του 'Λόγου' συμπαθεί κυρίως για τον υπέροχο ψυχικό της κόσμο, τον χαρακτήρα της και όχι τόσο για τις καλλίγραμμες γάμπες της), έγινε δεκτή από τον Πρωθυπουργό μας, ευλογήθηκε από τον Παναγιώτατο Πατριάρχη Κωνσταντινουπόλεως, ο Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος Αθηνών & π.Ε. δήλωσε με νόημα ότι «σημασία έχει η σημαία μας να είναι πρώτη», οι υπουργοί μας ένοι-

ωσαν εθνικά υπερήφανοι για την μεγάλη αυτή Ευρωεπιτυχία, ο νομάρχης Θεσσαλονίκης παραλλήλισε το φόρεμά της, όπως σηκωνόταν, με το άτι του Μεγαλέξανδρου, τον Βουκεφάλα, η μαμά της διάβασε την ελληνική σημαία στην εικόνα της Παναγιάς, ανήμερα την Ανάσταση, ο στιλίστας της τραγουδίστριας δήλωσε ότι «φυσικά και φορούσε βρακί η Έλενα», ανεμίζοντας το μπροστά στις κάμερες. Γενικώς υπήρξε ένα χαριτωμένο και άκρως παραληρηματικό και σχιζοφρενές αλλαλούμ και ένα μπάχαλο από μεριάς ταγών και αξιωματούχων, το οποίο, στην σύνταξη του 'Λόγου' προκάλεσε ελαφρώς εμετική θυμηδία, σε ρυθμό πεντοζαλο-πυρρίχιας σουστάς R & B (ρύθμ εντ μπλουζ ελληνιστί κατά τον κο Δάντη, τον σύγχρονο φυσικά και όχι εκείνον της Θείας Κωμωδίας), όπως δηλαδή και το ρύθμ (ρυθμός στα ελληνικά) του τραγουδιού. Παράλληλα, η σύνταξη, θυμήθηκε μία ρήση του Ιταλού Ντάριο Φο, Νόμπελ Λογοτεχνίας το 1997, ο οποίος είτε πως αν θέλει κανείς να καταλάβει την ποιότητα ενός τραγουδιού, πρέπει να απομονώσει τους στίχους από τη μουσική και να τους απαγγείλει ως ποίημα. Ο δαιμόνιος ρεπόρτερ του 'Λόγου' κατάφερε να ανακαλύψει τους στίχους, μαζί με τη μετάφρασή τους (από αγγλικά σε ελληνικά φυσικά, ελληνικό τραγούδι είναι), έμεινε συγκλονισμένος από το μέγεθος των βαθυστόχαστων νοημάτων και των λαϊκών καμμών που μεταφέρουν και μεταδίδουν και τους παραδίδει στην αλάνθαστη κρίση των πολυπληθών αναγνωστών του. Απολαύστε τους :

My number one

You're my lover / undercover / You're my secret passion and I have no other
You're Delicious / So Capricious / If I find out you don't want me I'll be vicious
Say you love me / and you'll have me / In your arms forever and I won't forget it
Say you miss me / Come and kiss me / Take me up to heaven and you won't regret it
You are the one / You're my number one / The only treasure I'll ever have / You are the one / You're my number one / Anything for you 'cause you're the one I love
You're my lover / undercover / You're my secret passion and I have no other
You're a fire / and desire / When I kiss your lips, you take me higher
You're addiction / my conviction / You're my passion, my relief, my crucifixion
Never leave me / And believe me / You will be the sun into my raining season
Never leave me / And believe me / In my empty life you'll be the only reason

Το νούμερο ένα μου

Είσαι ο μυστικός εραστής μου / Είσαι το κρυφό μου πάθος και δεν έχω άλλο κανένα
Είσαι χυμώδης / και κάνεις σκέρτσες / Αν καταλάβω ότι δε με θες θα γίνω κακιά
Πες πως μ' αγαπάς / Και θα μ' έχεις στην αγκαλιά σου για πάντα και δεν θα το ξεχάσω
Πες πως σου λείπω / Έλα και φίλησέ με / Απογείωσε με στον ουρανό / και δεν θα το μετανιώσεις
Είσαι ο μοναδικός / Το νούμερο ένα μου / Ο μοναδικός θησαυρός που θα έχω ποτέ / Είσαι ο μοναδικός / Το νούμερο ένα μου / Τα δίνω όλα για σένα γιατί είσαι αυτός που αγαπώ
Είσαι ο μυστικός εραστής μου / Είσαι το κρυφό μου πάθος / και δεν έχω άλλο κανένα
Είσαι φωτιά και πάθος / Όταν φιλώ τα χείλη σου να ξέρεις ότι απογοητεύομαι
Είσαι εθισμός / η καταδίκη μου / Είσαι το πάθος, η ανακούφιση, το μαρτύριό μου
Ποτέ μη μ' αφήσεις / και πίστεψέ με / Θα είσαι ο ήλιος μου μες στη βροχή
Ποτέ μη μ' αφήσεις / και πίστεψέ με / Στην άδεια μου ζωή είσαι ο μοναδικός λόγος ύπαρξης.

Μίκης και Έλενα

Όποιον κι αν ρωτήσεις στην Ελλάδα «ποιος κέρδισε το φετινό βραβείο της Γιουροβίζιον», θα σου απαντήσει η Έλενα Παπαρίζου. Αν ρωτήσεις ποιος κέρδισε το παγκόσμιο μουσικό βραβείο της Ουνέσκο, ελάχιστοι γνωρίζουν ότι είναι ο Μίκης Θεοδωράκης. Η απόφαση πάρθηκε στο Παρίσι την Παρασκευή, μία μέρα πριν από την «εθνική νίκη» στο Κίεβο και προφανώς γι' αυτό πέρασε στα ψιλά. Στο παρελθόν με το βραβείο της Ουνέσκο είχαν τιμηθεί πρόσωπα, όπως οι Ντιμίτρι Σοστακόβιτς, Λεονάρντ Μπερνστάιν, Γεχούντι Μενουχίν, Μπένι Γκούτμαν, Χέρμπερτ Φον Κάραγιαν. Λιγότερο γνωστά, ασφαλώς, από μια Σερντάμπ ή μια Ρουσλάνα.

ΚΩΣΤΑΣ ΓΕΩΡΓΟΥΣΟΠΟΥΛΟΣ - «ΝΕΑ» - Οι τόποι, η μνήμη και η Eurovision

«Επικράτεια του κάθε λαού είναι τα σύνορα, ο ορίζοντας της μνήμης του. Ο Αϊζενστάιν, ο Προκόφιεφ τότε, το 1939, έγιναν οι υπουργοί Εθνικής Αμυνας του λαού τους. Και οι λαοί αμύνονται με τις θυσίες τους και τον πολιτισμό τους. Αυτό εξάλλου μάς υπενθυμίζει ο Ελύτης όταν στο "Άξιον Εστί" μάς προτρέπει όταν θολώνει ο νους μας να μνημονεύουμε Διονύσιο Σολωμό και Αλέξανδρο Παπαδιαμάντη. Ο Σολωμός, ο Παπαδιαμάντης, ο Ρωμανός ο Μελωδός, ο Βαμβακάρης, ο Θεόφιλος, η Κούλα Πράτσικα, ο Πικιώνης είναι οι υπουργοί Εθνικής Αμυνας της δικής μας επικράτειας, για να μείνω σε λίγα από τα πολλά αντιπροσωπευτικά των τεχνών σύνορά μας!

Σήμερα (σ.σ. χτες) το βράδυ η Ελλάδα εισβάλλει στο Κίεβο για να το κατακτήσει με μισθοφόρους πολιτισμού. Γιατί μισθοφόρος είναι ο καλλιτέχνης που υποδύεται τον Έλληνα ενώ πληρώνεται, ηθικά και επαγγελματικά εννώς, από τους εχθρούς. Σήμερα (σ.σ. χτες) το βράδυ η Ελλάδα τραγουδάει αγγλικά με ρυθμούς της Αφρικής. Η Αγγλία και η Αφρική έχουν μεγάλη και βαθιά μουσική και λογοτεχνική παράδοση. Έχουν τα δικά τους σύνορα, τους δικούς τους ορίζοντες μνήμης.

Και βέβαια θα νιώθουν περήφανοι που βρέθηκαν πρόθυμοι μισθοφόροι να μεταφέρουν τα σύνορά τους μέσα στην καρδιά της ελληνικής επικράτειας κι όχι μόνο, να αντιπροσωπεύσουν το αγγλικό και το αφρικανικό ήθος φορώντας ελληνικά ή, πράγμα που προσφάτως έγινε της μόδας, με πλαστή ελληνική ταυτότητα (...). Αυτοί όλοι (σ.σ. αναφέρονται ονόματα δημιουργών και τραγουδιστών) και άλλοι άπειροι ορίζουν το ελληνικό ήθος. Κι αν πρέπει να το ξανατονίσω, "ήθος" στην πρώτη του σημασία σήμαινε "τόπος", επικράτεια, ενδίαίτημα, φωλιά. Και κάθε τόπος έχει φωνή, χειρονομίες, αξίες, ιδέες και βέβαια όρια, ορίζοντα, σύνορα, δηλαδή μοναδικό "τρόπο υπάρξεως", ιδιοπροσωπία. Αν νιώσετε, όσοι νιώσετε, δεν θα είστε, σας βεβαιώ, πολλοί αλλά πάντα λίγοι είναι το άλας της γης, ποτέ η μάζα δεν έφτιαξε πολιτισμό, όσοι νιώσετε σήμερα την ανάγκη να αναγνωρίσετε τα σύνορά σας την ώρα που με πλαστή ελληνική ταυτότητα ο "εχθρός" θα ισχυρίζεται πως σας αντιπροσωπεύει, ακούστε Γιαννίδη, Σουγιούλ, Χατζιδάκι, Θεοδωράκη, Ξαρχάκο, Μαρκόπουλο, Κουγιουμτζή, Λοΐζο, Πλέσσα, Σπανό, Κηληδηδόνη, Σπανουδάκη, Κραουνάκη, Καραϊνδρου, Δημητρίου, Παπαδημητρίου, Κουρουπό, Κυτουργό, Μικρούτσικο, Πασχαλίδη, Χριστιανάκη, Τόκα, Μούτση, Χατζηνάσιο, Κατσαρό. Ξεχνάω κάποιον; Θα φυλάει κάποια μακρινή σκοπιά. Καλή του ώρα. Και μιλάω βέβαια για τις μουσικές ταξιαρχίες μόνο του τραγουδιού».

ΝΙΚΟΣ Γ. ΞΥΔΑΚΗΣ - «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ» - Νάμπερ ουάν εθνική σαχλαμάρα...

«Ήταν και πάλι Μάιος. Όταν μια κάποια Ελλάδα λαχάνιαζε πίσω από τον Sakis, και ο Οικουμενικός τον υποδεχόταν μαζί με τον Psinakis, κι άναβαν τα κινητά, και μικροθρήνος για την τριτιά, όπου μια πτωχή, μια Ουκρανή, μια Ρουσλάνα-κάτι, τσαλάκωνε το εθνικό μας τεκνό και μάς έπαιρνε τη βλακομπουκιά από το χάσκον στόμα. Τι ματαίωση... Δεν βαριέσαι, η δήμαρχος Αθηναίων υποδέχθηκε τον ηττημένο αθλητή σαν νομπελίστα, χαλάλι του, έδωσε τον αγώνα τον καλό, με έναν παιάνα Shake it, με ένα West Side Δελφινάριο, και έπεσε ενδόξως παρά τω Βοσπόρω. Αυτή είναι η Ελλάδα - που θα έλεγε και ο Άλλος. Κι αυτά είναι τα πρότυπα για τις νεότερες γενιές: ποπάκια, ημίγυμνες γλαστρίτσες, παικτρώνια με καπελάκι του σπόνσορα, ασίδες με κάμπριο. Είναι και τώρα Μάιος. Πάλι Eurovision. Φέτος, δεν είναι παιχνίδι, είναι Εθνική Υπόθεση. Κάθε χρόνο και χειρότερα. Κάθε μέρα, παντού, και ιδίως στην κρατική ΕΡΤ, βλέπουμε την Έλενα Παπαρίζου ως Number One, ως εικόνα του ελληνισμού σήμερα, ως πρέσβειρα τουρισμού και πολιτισμού, ως διαφημίστρια τηλεφωνίας και Ιντερνετ, ως στιδήποτε. Κυρίως, εμφανίζεται ως Αργώ που αποπνέει για την Κολχίδα-Κίεβο, να φέρει πίσω το χρυσόμαλλο δέρας, ό,τι έχασε ο Sakis στην Πόλη (...) Αναρωτιέμαι... Μετά το ανέλπιστο ευρωκύπελλο, μετά τον άθλο των Ολυμπιακών με το βαρύτατο κόστος, μετά το ξεπέταγμα και την αναδίπλωση,

μετά αυτές τις ακριβοπληρωμένες εμπειρίες, μετά τα τόσα ερεθίσματα για κάποια αυτογνωσία, είναι δυνατόν να αναγνωρίζουμε τους εαυτούς μας σε μια σαχλαμάρα, σε μια φτήνια φουσκωμένη από τη ρεκλάμα; Είναι δυνατόν με δημόσιο χρήμα και κρατικές αποφάσεις, να κάνουμε εικόνα και σημαία ένα βιντεοκλίπ που δεν αντέχει να παιχτεί δεύτερο απόγευμα σε συνοικιακή καφετέρια;

Δεν ξέρω τι να πω. Στην αρχή θύμωνα, κατόπιν μελαγχόλησα, τώρα νιώθω ταγκίλα. Καθρεφτιζόμαστε στο Στοιχίμα και στο Φέιμ Στόρι, στην αρπαχτή, στην αποθέωση του σπόνσορα, στον μελαγχολικό αφρό των μίντια, στο απέραντο κενό των καφετειών. Στις γιγαντοθόκες περνούν Λιθουανές και Ουκρανές, όλες νάμπερ ουάν, όλοι πασχίζουν να ξεπεταχτούν από τη δομική βαθιά φτώχεια, από τη γυμνή ζωή. Η Κλαούντια ήταν δασκάλα στο Γκντανσκ, η Λουντμίλα ήταν λογίστρια στη Μαριούπολη, η Αλεξάνδρα ήταν κομμώτρια στην Τιμισοάρα - τώρα όλες κάνουν βίζιτες στην Αχανή Ευρώπη της δημοκρατίας της αγοράς. Αυτοί οι πολίτες, αυτής της Ευρώπης, παρακολουθούν το υπερθέαμα της ξένωσης, του απανθρωπισμού τους: όλα κρέας και φώτα, όλα ευρωδράμα. Και η μικροπλούσια Ελλάδα μέσα, οι "ΗΠΑ των Βαλκανίων", γεμάτη νεόπτωχους, που δεν παράγουν τίποτε πάρεξ Sakis και Helena, που καταναλώνουν τα πάντα.

Στην υποδοχή, φαντάζομαι, θα παρίσταται σύσσωμη η ηγεσία των μίντια και του πολιτισμού.

ΜΕ ΤΗΝ ΕΛΠΙΔΑ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ!

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΕΝΟΣ ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΣ. ΛΙΒΑΔΙ 6 ΙΟΥΝΙΟΥ 2005.

Μιά φορά κι έναν καιρό, ήταν ένα παλιό μοναστήρι στο Λιβάδι, που είχε μία περίτεχνη τοξωτή πρόπυλη κιονοστοιχία ...

Η ιστορική Μονή της Αγίας Τριάδας στο Λιβάδι

Είναι ένα από τα ονομαστότερα μοναστήρια του Θεσσαλικού χώρου, βρίσκεται στις ανατολικές πλαγιές του Τιτάριου όρους απέναντι από τον Όλυμπο σε υψόμετρο 1000 περίπου μέτρων. Πότε ακριβώς ιδρύθηκε δεν είναι γνωστό. Στο καθολικό, στη νότια πλευρά υπάρχει η χρονολογία 1832, αυτή όμως αναφέρεται σε ανακαίνισή του. Το ίδιο συμβαίνει και με την χρονολογία 1761 που υπάρχει στο παρεκκλήσι της Μονής, τον Άγιο Χαράλαμπος. Εκεί, στην πρόθεση του ιερού, υπάρχει και η επιγραφή SNMΩ,

γεγονός που οδήγησε ορισμένους να ισχυριστούν ότι χτίστηκε το 1040 μ.Χ. ενώ την Μονή ανήγαγαν στη βυζαντινή εποχή κατά τα τέλη της μακεδονικής δυναστείας του 11ου αιώνα. Ωστόσο η επιγραφή SNMΩ δεν μπορεί να αποτελεί χρονολογία ανέγερσης εκτός αν ο χρόνος και οι συνεχείς κακοποιήσεις της επιγραφής από αδαείς και μη, διαφοροποίησαν τα στοιχεία. Έτσι αυτό το οποίο είναι βέβαιο είναι, ότι ολόκληρο το συγκρότημα αποτελεί οπωσδήποτε μεταβυζαντινό κτίσμα. Τόσο το καθολικό του μοναστηριού όσο και το παρεκκλήσι ανήκουν στην κατηγορία των λεγόμενων μονόχωρων δομικών ναών που καλύπτονται από ξύλινη δέριχη στέγη. Η Μονή συγκροτούνταν από κελιά, στα οποία διέμεναν οι μοναχοί, καθώς επίσης από αποθήκες και υπόγεια. Στο ανατολικό μέρος υπήρχε ο ναός και στο μέσο, περίβολο με δύο κρήνες και μυστικό υδραγωγείο με δύο θύρες εισόδου και εξόδου. Η νότια περιοχή αποτελούνταν από πολλούς βοσκότοπους και τεμάχια αγρών διαμορφωμένα με πεζούλια και υδατοδεξαμενές σε διάφορα σημεία ενδεικτικά καλλιέργειας λαχανόκηπων.

ΕΙΝΑΙ ΜΑΛΛΟΝ ΑΡΓΑ ΓΙΑ
ΤΟΝ ΔΙΑΧΟΡΙΣΜΟ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ - ΚΡΑΤΟΥΣ...
ΕΔΩ ΕΧΟΥΜΕ ΦΘΑΣΕΙ
ΣΤΟΝ ΔΙΑΧΟΡΙΣΜΟ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ - ΘΕΟΥ...

Τού Στάθη - ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ 14/02/2005

Όπως αναφέρεται στην Εκκλησιαστική Ιστορία του Ι. Β. Στεφανίδου, Αθήνα 1948 σελ.738, η Μονή διέθετε μεγάλη περιουσία που προέρχονταν από δωρεές των κατοίκων. Κατά τα χρόνια της δουλείας γνώρισε μεγάλη ακμή προσφέροντας εθνικές υπηρεσίες στον αγώνα της ελευθερίας. Κατέστη κέντρο εθνικής αντίστασης και εφοδιασμού των αρματολών και κλεφτών της περιοχής Ολύμπου - Πιερίας. Αξιοσημείωτη υπήρξε και η προσφορά της στον τομέα της μόρφωσης με τη λειτουργία κρυφού σχολείου και της φιλανθρωπίας με την προσφορά συσσιτίου στους φτωχούς. Η Μονή πυρπολήθηκε το 1667 επί Διονυσίου Γ', ενώ γύρω στα 1700 καταστράφηκε από επιδρομές Τουρκαλβανών. Στα 1761 ξανακτίστηκε και επεκτάθηκε για να εξυπηρετήσει το πλήθος των μοναχών που έμεναν σ' αυτή.

Στο συγκρότημα υπήρχε παλιότερα και η κατοικία του Επισκόπου καθώς και ένας μικρός ναΐσκος στο όνομα του Ευαγγελιστού Ματθαίου. Τελευταία επιδρομή εναντίον της Μονής έγινε στις 30 Νοεμβρίου του 1943 από τους Ιταλούς. Σήμερα λειτουργεί ως γυναικείο μοναστήρι. Στο εσωτερικό του καθολικού υπάρχει ένα ωραιότατο ξυλόγλυπτο επιχρυσωμένο τέμπλο. Η επιφάνειά του χωρίζεται γενικά σε τρεις οριζόντιες ζώνες. Η πρώτη (η χαμηλότερη) αποτελείται από ορθογώνια θωράκια τις λεγόμενες ποδιές, που σχηματίζονται από χαμηλούς πεσσίσκους και περιέχουν ζωγραφιστό διάκοσμο. Η δεύτερη ζώνη είναι μια κιονοστοιχία, στην οποία στηρίζονται οι Δεσποτικές εικόνες. Στη συνέχεια ακολουθεί το λεγόμενο επιστήλιο που περιλαμβάνει εικόνες αγίων προσώπων και τέλος τοποθετείται το Δωδεκάορτο που είναι μια σειρά εικόνων μέσα σε ανάγλυφα τόξα, παριστάνοντας τις δώδεκα γιορτές που αναφέρονται στη ζωή του Χριστού. Επίστεψη όλων αυτών αποτελεί ο Εσταυρωμένος. Εξέχουσα θέση στο τέμπλο κατέχει και το πανέμορφο βημόθυρό του. Στις επάλληλες ζώνες του υπάρχουν μικρές παραστάσεις, όπως του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου και άλλων αγίων προσώπων. Αυτές περικλείονται από γλυπτές διακοσμήσεις φυτών και ζώων.

<http://www.livadi.gr/ekklisies.htm#TO%20MONASTHPI%20THS%20AGIAS%20TRIAΔAS>

Στα αυτιά της σύνταξης, έφτασε η είδηση ότι το συνεργείο που έστειλε ο Δεσπότης για να κατεδαφίσει παράνομα (έγγρ. 7^{ης} Εφ. Βυζ. Αρχ. 15/6/05) την τοξωτή κιονοστοιχία της Αγίας Τριάδας (το μοναστήρι προστατεύεται θεσμικά (ΦΕΚ 890/15.7.02), ήρθε από την Ελασσόνα (ενδεχομένως και αλλοδαποί), γιατί κανείς Λιβαδιώτης μάστορας δεν ήθελε να το κατεδαφίσει. Μπράβο στο λαό του Λιβαδίου. Το λαϊκό ένστικτο ως προς την ιστορία και την προστασία της παράδοσής του, είναι ισχυρότερο από κάθε ανιστόρητη και ασεβή 'αναπτυξιακή' τουριστική λογική, η οποία κατεδαφίζει αιωνόβια αρχιτεκτονήματα για να φτιάξει με μπετόν ό,τι την βολεύει.

6 Ιουνίου 2005 - Νέοι Ηρόστρατοι. Η έναρξη της κατεδάφισης της Μονής της Αγίας Τριάδας - Γρηγορείτε !

Μόνον η κινητοποίηση όλων μας θα σώσει τα μνημεία και τις μνήμες μας !

Προστατεύστε την ιστορία του τόπου μας !

Το χθες και..

2 εικόνες, 1.000 λέξεις, από την Αγία Τριάδα, όπως την έχουν γνωρίσει γενιές και γενιές Λιβαδιωτών και χιλιάδες επισκεπτών. Ο 'Λόγος' τις παραθέτει ως κύκνειο άσμα των αναμνήσεών μας και ως τρυφερό ιστορικό αποτύπωμα, που κάποιος κατεδαφιστής, δίκην νέου Ηρόστρατου, αποφάσισε ότι δεν μας χρειάζεται πιά.

..το σήμερα. Ντροπή !

Άλλες 2 εικόνες, άλλες 1.000 λέξεις, 7 Ιουνίου 2005, ημέρα αποφράς. Συνεργείο Λιβαδιωτών, μαζεύει τα σεπτά μπάζα της υπεραιώνობιας τοξωτής πρότυλης κιονοστοιχίας, μαζί με τη σκουριά ανιστόρητων εγκεφάλων, λοβοτόμων της μνήμης μας.

Άφες αυτοίς; Ού γαρ οίδασι τι ποιούσι; Ού; Ή οίδασι πολύ καλά τι ποιούσι;

Ο άνθρωπος είναι οι μνήμες του. Σήμερα κατεδάφισαν την τοξωτή κιονοστοιχία, χωρίς να σεβαστούν τους νόμους της πολιτείας. Αύριο;

Η σύνταξη του 'Λόγου', δηλώνει ότι αδυνατεί να κατανοήσει τις σκέψεις των εκπροσώπων του Υψίστου επί της γης. Έχοντας ως εφόδια μόνον κάποια Άριστα στα Θρησκευτικά, την Ιστορία και την Αγωγή του Πολίτου (πριν καταργήσει το μάθημα η χούντα) στο δτάξιο Γυμνάσιο και κάποια επιπλέον πτυχία, αναγκάζεται να ανατρέξει στα λεξικά (συγκεκριμένα σε εκείνο του Ιδρύματος Νεοελληνικής Γλώσσας 'Μανόλης Τριανταφυλλίδης' του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης), για να βγάλει κάποια άκρη, **συγκρατώντας με δυσκολία την οργή της και εκείνη του Δ.Σ. και όλων των μελών του Συλλόγου Λιβαδιωτών Θεσσαλονίκης, των άλλων Συλλόγων και όλων των Λιβαδιωτών.** Ανακάλυψε λοιπόν, πως μάλλον καλά τα είχε μάθει, για το τι σημαίνουν οι λέξεις και έννοιες :

- 1. Ηρόστρατος :** Πολίτης της Εφέσου, που το 356 π.Χ., πυρπόλησε κατά την νύκτα της γεννήσεως του Μεγάλου Αλεξάνδρου τον εν Εφέσω περίφημο ναό της Αρτέμιδος, ένα από τα 7 θαύματα του Αρχαίου Κόσμου, για να παραμείνει το όνομα του αθάνατο στην ιστορία. **Με αυτή του την πράξη κέρδισε την υστεροφημία που τόσο ποθούσε, κέρδισε δηλαδή την αρνητική αθανασία.**
- 2. Σεβασμός :** 1. συναίσθημα βαθιάς εκτίμησης και θαυμασμού για κτ. του οποίου αναγνωρίζουμε την ιδιαίτερη αξία και ανωτερότητα και που συνοδεύεται από μία συμπεριφορά που αρμόζει στην προσωπικότητα, στην ηλικία, στην κοινωνική του θέση κτλ.. 2. συναίσθημα ευλάβειας προς το Θεό, τους αγίους ή προς οτιδήποτε θεωρούμε ιερό. 3. η εκτίμηση, η υπόληψη που τρέφω για κτ. (θεσμούς, αρχές, πνευματικές αξίες κτλ.) το οποίο θεωρώ εξαιρετικά σημαντικό, καθώς και η στάση μου απέναντί του, η οποία χαρακτηρίζεται από την προσπάθεια να μην το θίξω, να μην το αλλοιώσω ή να μην το παραβώ με κανέναν τρόπο.
- 3. Παράδοση :** (συχνά στον πληθ.) ό,τι αναπτύσσεται ιστορικά και μεταδίδεται (στα πλαίσια μιας ομάδας, κοινωνίας κτλ.) από γενιά σε γενιά σε σχέση με συμπεριφορές, αντιλήψεις, ιδέες, έθιμα, δραστηριότητες, πρακτικές κτλ. Ιστορική συνέχεια, επανάληψη που δημιουργεί καθεστώς.
- 4. Ιστορία :** 1. η γνώση των συμβάντων του παρελθόντος, που σχετίζονται με την εξέλιξη της ανθρωπότητας (ή μιας κοινωνικής ομάδας, μιας ανθρώπινης δραστηριότητας) και που είναι ή κρίνονται αξιοσημείωτα· αυτά τα ίδια τα συμβάντα. 2. η επιστημονική μελέτη μιας εξέλιξης, ενός παρελθόντος· αυτή η ίδια η εξέλιξη. 3. το σύνολο των γνώσεων που αναφέρονται στο παρελθόν και στην εξέλιξη της ανθρωπότητας· η επιστήμη και η μέθοδος που μας επιτρέπει να αποκτήσουμε αυτές τις γνώσεις· η εξέλιξη του ανθρώπου ως αντικείμενο μελέτης. 4. όλα όσα διατηρούνται, στη μνήμη των ανθρώπων, επειδή κρίνονται αξιόλογα.
- 5. Μνήμη :** 1α. η ικανότητα του εγκεφάλου να διατηρεί γνώσεις ή εντυπώσεις και να τις ανακαλεί, όταν θέλει· (πρβ. *αμνησία, λήθη*). β. το τμήμα του εγκεφάλου στο οποίο διατηρούνται οι γνώσεις ή οι εντυπώσεις. 2. ανάμνηση: *Οι μνήμες του λαού / του έθνους.....* (εκκλ.) *Αιωνία του η ~*, (ως ευχή για νεκρό) να τον θυμόμαστε και να τον τιμάμε πάντα. (έκφρ.) *αιωνία του η ~*, για πρόσωπο που δε ζει πια ή για πράγμα που έχει καταστραφεί.

- 6. Μητροπολίτης :** το αξίωμα του επισκόπου, ο οποίος είναι επικεφαλής μιας μητρόπολης.
- 7. Επίσκοπος :** κληρικός που έχει τον ανώτερο εκκλησιαστικό βαθμό, δεσπότης. Ελληνιστ. *Επίσκοπος*, στην αρχαία σημ.: 'φύλακας' (σ.σ. *όχι πάντως των ιστορικών μνημείων μας*)
- 8. Διατηρητέο -α -ο :** που επίσημα έχει αποφασιστεί να διατηρηθεί, να προστατευθεί από κάθε φθορά: *Διατηρητέο μνημείο. Ολόκληρη περιοχή της πόλης χαρακτηρίστηκε διατηρητέα.* || (ως ουσ.) *το διατηρητέο*, κτίσμα που έχει κριθεί διατηρητέο.
- 9. Κατεδάφιση :** η ενέργεια του κατεδαφίζω, σκόπιμο γκρέμισμα ή ολοσχερής καταστροφή: *Αρχισε η ~ των ετοιμόρροπων κτιρίων. Απαγορεύεται η ~ των διατηρητέων κτιρίων. Αρχισαν οι εργασίες κατεδάφισης.* [λόγ. < μσν. κατεδάφισις < κατεδαφι- (κατεδαφίζω) -σις > -ση]
- 10. Μνημείο :** 1. κατασκευή, ιδίως αρχιτεκτονική ή γλυπτή, προορισμένη να τιμά ή να θυμίζει ορισμένο πρόσωπο ή γεγονός). 2α. κάθε κτίριο που θεωρείται αξιόλογο από άποψη αρχαιολογική, ιστορική ή αισθητική. β. κάθε αξιόλογο ανθρώπινο δημιούργημα ή πράξη, που διακρίνεται ανάμεσα στα όμοια ή στα σύγχρονά του και εντυπωσιάζει. || (ειρ.): ~ *βλακειάς / ηλιθιότητας / καιροσκοπισμού*. 3. κάθε δείγμα της ανθρώπινης δραστηριότητας που διασώθηκε από προηγούμενες εποχές· ιστορικό μνημείο.
- 11. Αποκατάσταση :** η ενέργεια ή το αποτέλεσμα του αποκαθιστώ. 1α. η επαναφορά, η επάνοδος στην προηγούμενη (καλή, ορθή, φυσιολογική) κατάσταση, θέση κτλ.: ~ *της βλάβης / της ζημιάς / της αδικίας. ~ της τάξης....* β. ~ *ενός κτιρίου / μνημείου*, η επαναφορά ενός κτίσματος στην αρχική του μορφή με αναστηλωτικές ή επισκευαστικές εργασίες ή και με απομάκρυνση πρόσθετων στοιχείων. 3. οι ενέργειες για να αποδοθεί σε κτ. κτ. που του στερήθηκε, που του αφαιρέθηκε προηγουμένως.
- 12. Εξομολόγηση :** η ενέργεια του εξομολογούμαι. 1. εμπιστευτική γνωστοποίηση των σκέψεων: *Ακούω την ~ κάποιου. Κάνω ~ σε κτ., εμπιστεύομαι τα μυστικά μου.* 2. (εκκλ.) μυστήριο κατά το οποίο ο χριστιανός λέει τα αμαρτήματά του σε κληρικό (πνευματικό), για να ζητήσει άφεση.
- 13. Επιτίμιον :** (εκκλ.) α. καθήκον, απαγόρευση κτλ. που επιβάλλει ο πνευματικός στον πιστό, ιδίως κατά την εξομολόγηση, ως ποινή για τις αμαρτίες του: αρχ. *τά επιτίμια* (πληθ.) 'κυρώσεις']
- 14. Άμεσος -η -ο -επιρ. αμέσως :** 1. πολύ γρήγορα, την ίδια στιγμή. 2. (λόγ.) άμεσα. [λόγ. < ελνστ. *αμέσως* < αρχ. επίθ. *άμεσος* 'χωρίς ενδιάμεσο χρονικό διάστημα']

Η σύνταξη του 'Λόγου', πριν αρχίσει να ασχολείται σε βάθος με το θλιβερό αυτό θέμα, κινητοποιώντας δυναμικά όλους τους ευαίσθητους πολίτες, κάνει ύστατη έκκληση τους αρμοδίους, κληρικούς και λαϊκούς, να προβούν σε μία συνδυαστική των παραπάνω όρων της ελληνικής γλώσσας, να επαναφέρουν στην έννομη τάξη (ΦΕΚ 890/Β/15.7.02) τους 'αγίους', συμμαζεύοντάς (και κατά βάθος προστατεύοντας) τους από άθλιες εργασίες κατεδάφισης υπεραιώνόβιων μνημείων και περιέργες και αμαρτωλές μελλοντικές εργολαβικές ανοικοδομήσεις και επεκτάσεις. Να προβούν επίσης σε όλες τις απαραίτητες ενέργειες προς αποκατάσταση του σεβασμού, της ιστορίας, της παράδοσης, της μνήμης μας και του διατηρητέου μνημείου ΑΜΕΣΩΣ. Ως επιτίμιον δε, δι' άφεσιν αμαρτιών, προτείνει την εξομολόγηση του ηθικού αυτουργού στον Πατριάρχη Κωνσταντινουπόλεως και την πλήρη αναστήλωση και αποκατάσταση όλου του μοναστικού συγκροτήματος, **ιδίους εξόδοις.**

ΨΗΦΙΣΜΑ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑΣ ΦΟΡΕΩΝ ΤΩΝ ΛΙΒΑΔΙΩΤΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΥΘΑΙΡΕΤΗ ΚΑΤΕΔΑΦΙΣΗ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΚΗΣ ΜΟΝΗΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

ΨΗΦΙΣΜΑ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑΣ ΦΟΡΕΩΝ ΤΩΝ ΛΙΒΑΔΙΩΤΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΥΘΑΙΡΕΤΗ ΚΑΤΕΔΑΦΙΣΗ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΚΗΣ ΜΟΝΗΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

Στις 6 Ιουνίου του 2005 κατεδαφίστηκε παράνομα η τοξωτή κιονοστοιχία της Ιεράς Μονής της Αγίας Τριάδος, η οποία αποτελεί ένα σημαντικότερο θρησκευτικό, αρχαιολογικό και ιστορικό μνημείο του Λιβαδίου και της Ελλάδας, χωρίς φυσικά καμία σχετική άδεια από τις αρμόδιες αρχαιολογικές υπηρεσίες του Ελληνικού Κράτους.

Επειδή η αυθαίρετη αυτή ενέργεια από την πλευρά της Ιεράς Μητρόπολης Ελασσόνας δεν είναι μεμονωμένη, αλλά έρχεται ως συνέχεια και άλλων ανάλογων ενεργειών και συνεχίζει να πλήττει βάνουσα την πολιτιστική μας κληρονομιά,

Εμείς, ο Δήμαρχος Λιβαδίου, το Δημοτικό Συμβούλιο του Δήμου Λιβαδίου, οι Σύλλογοι των απανταχού Λιβαδιωτών (Αθηνών, Θεσσαλονίκης, Λάρισας, Κατερίνης, Ελασσόνας), ο Σύνδεσμος Επιστημόνων Λιβαδίου και ο Εξωραϊστικός Σύλλογος Λιβαδίου, διερμηνεύοντας τα αισθήματα του συνόλου των κατοίκων του Λιβαδίου, οι οποίοι είναι άκρως φιλόθρησκοι και άκρως ευσεβείς προς την ιστορία τους,

Καταγγέλλουμε

την καταστροφή του μνημείου, κατά παράβαση όλων των κανόνων δικαίου και σε πλήρη αντίθεση με τα προβλεπόμενα από την υπάρχουσα επιστημονική μελέτη αναστήλωσης και αποκατάστασης του Ναού και

Καλούμε

όλους τους αρμοδίους φορείς να ενεργήσουν ακαριαία για την αποκατάσταση του μνημείου και την αποτροπή κάθε παρόμοιας αυθαιρεσίας, που προσβάλλει τα όσια και ιερά του τόπου μας και κακοποιεί την ιστορία μας και την πολιτιστική μας κληρονομιά.

- Ο Δήμαρχος Λιβαδίου **Ιωάννης Γκούμας** & το Δημοτικό Συμβούλιο του Δήμου
- Ο Πρόεδρος του Εξωραϊστικού Συλλόγου Λιβαδίου. **Αθανάσιος (Νίκος) Καψάλης**
- Ο Πρόεδρος του Συλλόγου Λιβαδιωτών Θεσσαλονίκης **Γιώργος Ι. Συνεφάκης**
- Ο Πρόεδρος του Συλλόγου Λιβαδιωτών Κατερίνης **Γεώργιος Κασιόκης**
- Ο Πρόεδρος του Συνδέσμου Επιστημόνων Λιβαδίου **Νίκος Τσανούσας**